

NUMĂR SPECIAL DE SĂRBĂTORI

• Divertisment, rebus, caricaturi • Poftă bună—dar atenție • Vindecări miraculoase • Ce să nu-i cumpărați soției • Horoscopul defectelor • Universul pop-rock • Sport • Curiozități din lumea largă •

A apărut
CALENDARUL VESEL 1994!
8 pagini color cu surprize și umor.
Cumpărați-l!
Nu veți regreta!

ȘTIRI • EVENIMENTE • ANCHETE • REPORTAJE • INTERVIURI • OPINII

FLACĂRA

• Nr. 51-52 • 22 decembrie 1993—4 ianuarie 1994 • 32 pagini=200 lei=7,40 DM •

Următorul număr (dublu) va apărea în 12 ianuarie 1994

Fondată în 1911 de
CONSTANTIN BANU

Editată de
PUBLICATIILE
Flacăra

Director
general
GEORGE
ARION

Redactor șef **LIVIU TIMBUS**

O, ce veste minunată
de la Cotroceni se-arată!

MESAJE-BOMBĂ DE REVELION

pa. 4-5

Fotografie de
FLORIN IONIȚA

O răpire neobișnuită în Cuba

pag. 12-13

Sibiu, 22 decembrie 1989 :

Cine a pulverizat elicopterul IAR-PUMA ?

pag. 10

CE GUVERN VOM AVEA ÎN 1994 ?

pag. 11

Șeful de trib invocă spiritul
înaintașului său.

GEPA
Center

Un pic mai bine
pentru
dumneavoastră

BUCUREȘTI, CALEA DOROBANȚI 111
TEL. 01-312.99.83; FAX 01-312.75.69

Lumea bună a fost prezentă
la decernarea, de către
FLACĂRA, a Trofeului Calității:

FIERUL DE CRISTAL

Televiziunea, însă, s-a dus
la premiile României Mari

pag. 16-17-18

FLACĂRA, MARTOR OCULAR

În fiecare săptămână, redacția a încredințat tiparului ample anchete sociale și economice. Prezenți la fața locului, reporterii noștri au scos la iveală resorturile intime ale unor fenomene caracteristice perioadei de tranziție pe care o parcurgem. Amintim investigațiile privind climatul infracțional, homosexualitatea, punctele vamale, apele minerale, vârsta a treia etc.

LUMEA ÎN CARE TRĂIM

În paginile sale „Lumea pe jar” și „Mapamond”, FLACĂRA a luat pulsul evenimentelor internaționale, surprinse săptămână de săptămână în punctele sale fierbinți, generatoare de schimbări spectaculoase ale lumii în care trăim.

Probleme și personalități publice prezente la redacție

În paginile FLACĂREI, problemele acute cu care se confruntă oamenii în viața de zi cu zi au fost prezentate într-o manieră originală, vie și deschisă: conferințe de presă organizate la sediul revistei (cu prilejul marilor demonstrații sindicale și greve din primăvara lui '93, i-am avut ca invitați pe domnii **Bogdan Hossu**, **Victor Ciorbea** și **Miron Mitrea**), confruntări și dialoguri la redacție între liderii opoziției și reprezentanți ai guvernului (de ex., în problema legii caselor naționalizate) ș.a.

CUM TRĂIESC OAMENII NOȘTRI POLITICI

Redactorul nostru **Marian Ghițeanu** a realizat și a publicat în paginile revistei, timp de o jumătate de an, număr de număr, o serie spectaculoasă de interviuri originale cu liderii politici cei mai cunoscuți, surprinși într-o postură inedită: în intimitatea locuinței personale, în mijlocul familiei, al lucrurilor și gândurilor care le definesc universul particular. Paginile

noastre **Acasă la dl...** au dezvăluit lucruri necunoscute, neașteptate, fațete surprinzătoare ale personalității domnilor — printre alții — **Corneliu Coposu**, **Emil Constantinescu**, **Ion Diaconescu**, **Mircea Ciuraru**, **Adrian Severin**, **Dinu Patriciu**, **Ștefan Augustin Doinaș**, **Traian Băsescu**, **Victor Boțiu**, **Otto Weber**, **Andrei Pleșu**, **Constantin Ticu Dumitrescu**, **Ion Rațiu** și mulți alții. **Fotografie de FLORIN IONIȚA**

FLACĂRA a oferit cititorilor săi — și o vă face — în continuare — pagini atractive de sport și automobilism, universul muzicii pentru tineret, subiecte senzaționale din futurologie, știință și paranormal („Aventura umană”), curiozități de pe glob („Flash”), pagini de divertisment: careuri, anecdote, caricaturi, jocuri și teste etc.

George Arion

ANUL GOL

Răsfoiesc colecția revistei Flacăra pe anul 1993, oprindu-mă la întâmplare asupra unor titluri, recitind unele articole, și-mi reamintesc de vraja liberalilor, de Bosnia și Herțegovina unde continuă să nu fie liniște, dar cuvântul liniște îmi aduce în memorie intervenția ambasadorului Rusiei la București, care, și el dorește liniște, un ambasador pentru liniștea noastră, îngrijorat ca nu cumva locuitorii de pe lângă ambasadă să fie deranjați de claxoanele automobilelor ai căror șoferi își manifestă solidaritatea cu Ilașcu și ceilalți frați ai noștri, dar să răsfaim mai departe, s-a mai dat o spargere după o metodă care te lasă cu gura căscată, s-a mai comis cu sânge rece o crimă, violurile se țin lanț, crește nemulțumirea față de guvernanti, sindicatele ies în stradă și se strigă „Jos Văcăroiu !”, „Jos Iliescu !”, și prezidente noastre vrea liniște, o să ne liniștească până la urmă pe toți, ca și ambasadorul Rusiei care ne-a ținut deunăzi o lecție de bună cuviință, uitând că reprezintă unul dintre cele mai crude popoare din istorie, mereu pus pe jaf și coto-piri, dar să vedem ce s-a mai întâmplat, Sida e tot mai prezentă în România, Vadim își continuă opera de terfelire a valorilor românești, se decernează Premiile Flacăra într-o atmosferă cum n-a mai fost în Casa Poporului, dar televiziunea e în slujba lui Vadim și n-are voie să vină, iată, am intrat și în Consiliul Europei, răsuflăm ușurați, dar ce mă fac cu ambasadorul Rusiei care tot îmi apare în gânduri și căruia, dacă l-aș întâlni, i-aș relata cum au năvălit hordurile de soldați ai Armatei Roșii în satul bunicii mele, rupți, beți, jagoși, iar bătrâna n-a fost uluită de crimele, violurile, furturile lor, ci de faptul că au tras cu pistoalele mitralieră în stupii din prisăci, „ce le-or fi făcut maică, albinele ?”, își frângea ea mâinile muncite în timp ce povestea, și tot ea îmi spunea cât de disciplinați, curăț și ordonați se re-

trăgeau nemții, adică învinșii, adică altă rasă, dar ce s-a mai petrecut în 1993 ?, când statul e patron în turism, totul devine o afacere ratată, așa e, în Olanda se înalță tricolorul pentru Flacăra, nu s-a mai întâmplat asta pentru nici o altă publicație din România, la Strasbourg, doamna Lalumière îmi declară că naționalismul reprezintă un pericol imens pentru Europa și pentru pace, rușoicile fac streap-tease în România (ce ziceți, domnule ambasador ?), Luciano Pavarotti afirmă : „cel mai mare pericol în epoca noastră este comunismul” (asta cred că vă ustură mai rău decât chestia cu Natașele care se despoaie la București, domnule ambasador), domnul Corneliu Coposu face o vizită la Flacăra, homosexualii din România cer dreptul legal de a face amor, cazul Cornel Turianu, trăim în paradisul falsificatorilor de bani, la Caritas continuă dansul miliardelor, Nicu Ceaușescu e tot cu fete și cu băutură, imperiul rus înghite din nou Basarabia, și totuși, domnule ambasador, să nu mă înțelegeți greșit, sunt un mare admirator al literaturii ruse, al baletului rus, al filmelor rusești, dar ce folos, cu inteligența ?, armata rusă tot după pământurile altora umblă, tot după jaf și sânge, Teatrul Național e fără Andrei Șerban, Flacăra face o vizită la NATO, vom avea guvern de coaliție ? Nu vom avea guvern de coaliție, dar avem din belșug droguri și prostituate, Flacăra publică suplimente dedicate Olandei, Belgiei, Franței, Luxemburgului, Marii Britanii, regelui Mihai I se interzice venirea în țară de 1 Decembrie, în schimb ambasadorul rus ne dă lecții de bună purtare, chiar nu vă dați seama, dle ambasador, că poporul rus claxonează cu obrăznicie de secole și tulbură liniștea multor popoare, inclusiv pe cea a poporului român ?, problema caselor naționalizate mai poate aștepta, se decernează Premiile Rebus, se acordă și Fierul de cristal, jupân Everac nu permite echipelor de televiziune să înregistreze aceste evenimente de interes național, e asasinat bestial Ioan Luchian Mihalea, Tina Turner a împlinit 55 de ani. Vă doare capul ? Mâncăți o bufniță !, Ce chestie !, Horia Rusu susține : probabil că va rămâne acest guvern impotent, așa a și fost, moțiunea de cenzură a fost respinsă, Parlamentul Conștiinței Naționale la Timișoara, Victor Ciorbea declară : „Încă nu suntem înghinuncheați !, aș putea să mă opresc aici, la acest final vag optimist, dar îmi revine în minte chipul bunicii mele și spusele ei, „Ce-au avut cu albinele, maică, blestemații ăștia de ruși ?”, oare, ce-or fi avut, domnule ambasador la ordinele căruia președintele României acceptă să se închidă o arteră importantă a Bucureștiului pentru ca să aveți liniște, iar el să aibă liniște din partea Moscovei, de care îi pasă mai mult decât de mizeria cruntă în care și-a aruncat poporul, și-mi dau seama deodată că anul 1993 n-a adus nimic nou, că totul e o mascaradă care continuă sub strictă supraveghere a marilor puteri, și dacă 1993 s-ar fi comprimat și ar fi durat doar o lună sau o săptămână, sau o oră, s-au n-ar fi fost deloc, la fel ar fi arătat totul, și întreg zbuciumul națiunii române care vrea să iasă la lumină se dovedește a fi fost o irosire zadarnică de energie, și zău că te-apucă durerea de cap, n-aveți cumva o bufniță ?

Dorința de a fi cunoscuți

Pentru anul ce s-a încheiat, Departamentul de Publicitate și Suplimente Speciale al S.C. Publicațiile FLACĂRA S.A. a avut drept inițiativă reliefa-re anumitor aspecte caracteristice unor județe de pe teritoriul României.

Beneficiind de sprijinul autorităților locale (cărora le mulțumim pentru colaborare) am putut face publice atât în

țară cât și în străinătate, o serie de date general-utile care s-a scos în evidență nemulțumirile, dorințele, idealurile celor alături de care trăim.

Propulsând aceste idel și pentru 1994, considerăm că este o inițiativă pentru care, dragi cititori, așteptăm sprijinul și sugestiile dumneavoastră.

Semnul valorii— PREMIILE FLACĂRA

Cele mai prestigioase premii din presa românească sunt, fără îndoială, Premiile Flacăra, prin tradiție, prin discernământul cu care sunt acordate, prin spectrul larg de valori pe care le cuprind și, de ce nu, și prin consistența lor materială. Acordate anual, în ultima perioadă în

luna iunie, ele răsplătesc vârfuri ale literaturii și artei, ale științei și sportului, ale vieții politice sau din alte domenii de activitate.

La fel de râvnite sunt și premiile acordate de S.C. Publicațiile Flacăra S.A. celor mai mari reușite în domeniul rebusismului, ele fiind, până

acum, singurele în acest domeniu.

De doi ani se decernează la sfârșitul anului și trofeul calității — Fierul de cristal — care reprezintă deja un reper mult dorit de oricine se află în lumea afacerilor de la noi. Premiile Flacăra — un semn al puterii noastre de a recunoaște valoarea.

Cititorilor noștri

Totul a început acum un an și trei luni. Eram la Viena pentru a pregăti **Grüss Got Austria**, primul nostru supliment dedicat unei țări vest-europene. Prin bunăvoința consilierului comercial al Ambasadei Austriei la București ne-am întâlnit cu dl. Leo Bursky, director la Internationale Sonderbeilagen. Dincolo de o primire caldă, pară ne cunoșteam de nu știu câta vreme, Leo Bursky ne-a dăruit încredere și curaj pentru a continua ceea ce abia începeam : prezentarea țărilor europene cu ajutorul unor oameni politici, oameni de cultură sau oameni de afaceri importanți de pe acele meleaguri. Dacă am dorit să auzim de această întâlnire este pentru că de-a lungul periplului nostru european am cunoscut atâtea oameni care ne-au influențat și ne-au marcat destinele. În bună parte, datorită lor am putut să vă oferim, dumneavoastră cititorilor, imaginea unor țări libere și democratice, precum Italia, Anglia, Franța, Olanda, Luxemburg și Belgia. Aceste suplimente externe au deschis pentru noi și sperăm că și pentru dvs. ferestre către o altă lume spre care năzuim. Datorită informațiilor reținoase pe care le conțin ele au început să fie folosite ca materiale de referință, împreună cu suplimentele tematice sau cu cele județene.

Vă promitem multe surprize plăcute în 1994 și rămâneți lângă noi pentru că veți avea numai de câștigat, fără să dați nimic în plus, deoarece suplimentele speciale vă vor fi oferite ca și până acum gratuit.

I.a mulți ani !

DEPARTAMENTUL DE SUPLIMENTE SPECIALE

UN REVELION MULT AȘTEPTAT!

• În Noaptea Anului Nou, mai mulți demnitari din țară și străinătate vor face declarații de importanță istorică pentru România. Redacția a obținut, în exclusivitate, publicarea lor anticipată și în premieră absolută.

Helmut Kohl :

„Avem o datorie foarte mare față de România”

Stimat popor de la gurile Dunării,
A sosit momentul ca marea Germanie, mein Vaterland, să-și plătească datoriile morale și istorice față de oropsitul popor român. Înaintașul meu, Adolf, v-a pricinuit multe necazuri. După ce v-a ciopârțit țara, n-a avut nici bunul simț să termine ce a început: desființarea bolșevismului. Noi am pierdut războiul, voi l-ați câștigat. La noi a venit planul Marshall, la voi planul Vișinski. Noi trăim cel mai bine din Europa, voi cel mai prost. Un neamț cu 3 000 mărci pe lună poate petrece 10 concedii în România. Un român cu o leafă de 300.000 lei (lucru rar !) poate sta în Germania o zi (dacă doarme în mașină, sau pleacă în aceeași zi cu trenul). O, mein Gott! Das ist unmöglich! Voi vorbi la Deutsche Bank să plasăm în România un capital de 50 miliarde mărci.

Fröhliche Feiertage!
Helmut

Bill Clinton :

„America va acorda României un împrumut de 20 miliarde de dolari”

Frați români și surori româncețe,
(Restul mesajului a fost prezentat în limba engleză)
Am studiat (în timpul liber) istoria ultimului război mondial și tot ce s-a întâmplat după aceea și am constatat că nu e pe lume țară mai urgisită și lovită de ghinioane ca România voastră. După ce Hitler și Stalin au rupt din ea ca dintr-un curcan de Thanksgiving Day, după ce s-au infruptat din teritoriile ei rușii, bulgarii, ungurii, am trimis și noi peste ea mii de bombe. Iar după 23 august, drept mulțumire că românii au scurta războiul cu șase luni, strămoșul meu Roosevelt i-a vândut lui Stalin, la fel cum ar vinde un texan un fatcaw la un rodeo.
Rușine că l-am primit pe Ceaușescu N. cu onoruri, rușine că nici acum nu sprijinim renașterea României, după ce i-am cauzat atât de multe suferințe. Ca urmare, am cerut Congresului American să acorde României un ajutor nerambursabil de 20 miliarde dolari.
By, by,
Bill și soția

Nicolae Văcăroiu

„Am moștenit o țară pe marginea prăpastiei.

Eu am făcut cu ea un pas înainte”

După ce domnii Roman și Stolojan (amândoi cu rude și relații în străinătate) au spălat putina, mi s-a pus în cărcă țara. „Descurcă-te, Nicolae”. Economia era pe marginea prăpastiei, dar eu am împins-o un pas înainte. Producția a sporit. Chiar dacă nu se vede. Nivelul de trai a crescut. Chiar dacă nu se simte. Nu e caldura? Aici, n-am ce face: au apărut găurile în stratul de ozon și căldura s-a scurs prin ele unde nu trebuia.

Mi s-a reproșat că s-a lărgit corupția. Nici aici n-am avut ce face. Privatizarea naște corupție și corupția naște privatizare. Legea lui Pitagora. Eu am spus că-l mai bine să dăm drumul unui plan cincinal, dar a sărit opoziția că vreau să întorc țara la comunism. Adevărul e la mijloc, dar prefer să-l las acolo.

Așa că, dragi cetățeni, mi-am desfăcut singur contractul de muncă și am să umblu cu el desfăcut până la noi ordine. Mi s-a propus un post de expert ONU, dar am refuzat. Prefer să ajung prefect într-un județ viticol.

Ion Iliescu :

„Voi ieși din istorie prin ușa din față”

S-a încheiat cu mari succese prima etapă a construirii societății privatizate și înaintării neabătute spre capitalism. Era cât pe-acți să fac și saltul calitativ, dar mi-a pus piedică domnul Coposu și reacțiunea internațională, condusă de la Versoix.

Nu mă cramponez de scaunul prezidențial, nu vreau să locuiesc la Cotroceni. Mă retrag din politică, dar

ies prin poarta din față. Las altora misiunea de a înfăptui visul de aur al omenirii: capitalismul multilateral dezvoltat. Voi vorbi despre toate acestea în lucrarea mea autobiografică „Memoriile unui liber cugetător”, ce va apărea în editura „Kim Ir Sen și fiul” din Phenian.

Adio, popor ingrat !

Boris Elțan :

Domnului Ivan Ilici Iliescu, președintele României

Tocmai mi-a telefonat Jirinovski și mi-a spus că e timpul să punem capăt politicii imperiale a Rusiei, să restituim ce ne-am însușit pe nedrept, să instaurăm în țară cea mai largă democrație, să intrăm în Europa, îmbrăcați doar în haine civile. De asemenea, am primit de la Kravciuk o scrisoare prin care mă înștiințează că nu mai suportă ca Ucraina să stăpânească teritoriile luate cu japca și mă roagă să fac tot posibilul ca ele să revină la adevărații lor stăpâni. Cum cele cuprinse în aceste mesaje coincid într-un tot cu ideile mele politice, cu viziunea mea asupra rolului Rusiei în viitor și cum, între timp, studiind mai cu atenție istoria, m-am convins că Basarabia, Bucovina de Nord și Transnistria sunt pământuri românești, vă aduc la cunoștință, stimate Ivan Ilici, că încă din primele zile ale lui 1994 voi ordona retragerea armatei a 14-a din Transnistria, voi lua măsuri de lichidare a regimului lui Smirnov și de restabilire a autorității Moldovei în raioanele ei de la răsărit de Nistru, voi mijloci retrocedarea de către Ucraina României a sudului Basarabiei și a Bucovinei de Nord și-mi voi oferi bunele oficii pentru reunirea cât

mai grabnică a Republicii Moldova cu România. La mulți ani, Ivan Ilici, și s-auzim numai de bine !

BORIS ELȚAN președintele Rusiei

Gheorghe Funar :

„Voi organiza la Budapesta un CARITAS”

Eu sunt economist, dar îi iubesc pe unguri, pentru că înainte de a fi primar al Clujului sunt român, iar poporul român e format și din unguri. Toate acuzațiile care mi se aduc sunt aberante, vă dați seama: soția mea este de naționalitate maghiară, Stoica, prietenul meu cel mai bun, este țigan, Gavra, cel mai bun coleg de partid, are un accent ușor de naționalitate maghiară, iar în curând mă voi împrieteni cu un german și cu un evreu, posibil și cu un turc, un tătar, un armean, doi greci, un ucrainean și un lipovean. O să-i fac milionari, iar pe cel mai merituos dintre ei — miliardar! Eu am soluții și aş putea să vă fac pe toți milionari, dar am convenit cu partidul meu să-l lăsăm pe Iliescu să vă facă miliardari — zece miliarde salariul, un miliard kilul de ouă! Și pentru că Gavra poartă tratative cu P.D.S.R., îmi dau demisia din funcția de președinte al P.U.N.R. și voi pleca la Budapesta, unde voi organiza un Caritas. Cine vine cu mine are banii asigurați, fără deosebire de naționalitate sau convingeri politice!

Ilie Verdet :

„Să ne facem cârnați și sarmale numai din porci socialiști!”

Am vrut să edific un comunism cu față umană, dar asta nu mi a surâs. Glorioasa clasă muncitoare, zăcăută de minciunile reacțiunii și de proorociriile lui Nostradamus, crede că era comunismului a apus. Eroare, ovarăsi! Comunismul va renaste biruitor peste o sută de ani, dar până atunci partidul intră în concediu fără plată. Nu mai e mult, așa că vă spun: „La revedere în 2093”.

Pentru luna decembrie, partidul atenționează toți membrii de partid asupra următoarelor aspecte:

1. Să întâmpinăm cu vigilență sărbătorile mistice ale Crăciunului și pe moșul cu daruri, acest agent în lujba comerțului privatizat, pus să ne stoarcă buzunarele cu mărfuri imperialiste.
2. Să ne facem sarmalele și cârnații numai din carne de porci socialiști și să respingem cu mânie proclamația feteasca regală.
3. Să răspundem atacurilor provocatoare ale colindătorilor, intonând cu hotărâre „Internationala”, cântând uniți în jurul responsabilului de bloc.
4. Să avem în vedere că dușmanul de clasă nu sarmale, cițar dacă partidul se face că sforăie. Mereu înainte, și dacă stăm pe loc, așa cum ne-a vătat marele Lenin și tovarășul Silviu Brucan!

Adrian Păunescu :

Acum, când iarna este încă blândă

Acum, când iarna este încă blândă,
Și fulgi răzleți din cer se cern arar,
Iar haitele de lupi mai stau la pândă
Permiteți-mi să mă exprim în clar.

Iubită națiune, de ești trează
Ascultă-mă cum n-ai mai ascultat
Flindcă senatorul de la Barca
Vă spune astăzi scurt și răspicat

Că-și dă demisia. Nu-i glumă
Cum poate-ar crede unii din dușmani,
Dar adunându-mi anii, ca pe-o sumă
Constat c-ați fost cu mine inumanii,

L-ați omorât pe falnicul părinte
Care m-a investit cu crezul său
Și-acum tânjesc, și pieptul mi-e fierbinte
Și-n jur se cascadează doar un negru hău.

Îmi dau demisia din conștiință
Nu pot pe Iliescu să-l ador
Așa cum l-am iubit pe Ceaușescu.
Asta-i motivul. „Pace și onor”.

Virgil Măgureanu :

„Se vor publica listele cu informatorii securității”

Nu va fi plăcut, dar va fi necesar. Țara va trăi momente cumplite când omul cinstit va afla că prietenul ce-i intră în casă, sau deputatul ce condamnă comunismul de la tribuna parlamentului au lucrat cu noi pe vremea odiosului. Și sunt mulți, stimați cititori! Toți la un loc ar putea popula un oraș de mărime mijlocie.

Vom publica listele complete după revelion. Tot atunci, vom scoate o carte despre tot adevărul despre revoluție.

Asta ați vrut, asta vă dau!
N.R. Telegrama ne-a sosit dintr-un loc necunoscut de pe Terra, unde dl Măgureanu a fost detașat pentru o perioadă de 30 ani. Postul de director SRI este vacant. El va fi ocupat prin concurs la 15 ianuarie 1994 pe baza unei probe orale: candidații nu vor vorbi nimic, ci doar vor asculta ce vorbesc alții.

C.V. Tudor :

Acum, când ungurimea este blândă

Acum, când ungurimea este blândă
Și fulgi răzleți din cer se cern arar,
Dar haitele de jidovi stau la pândă
Permiteți-mi să mă exprim în clar.

Iubită națiune, de ești trează
Ascultă-mă cum n-ai mai ascultat
Din Butimanu îți trimit scrisoare
Ca să te-nștiințez de-ndat'

Că-mi dau demisia. Nu-i glumă
Cum poate-ar crede unii din dușmani,
Dar adunându-mi anii, ca pe-o sumă
Constat c-ați fost cu mine inumanii.

L-ați omorât pe falnicul părinte
Care m-a investit cu crezul său
Și-acum tânjesc, și pieptul mi-e fierbinte
Și-n jur se cascadează doar un negru hău.

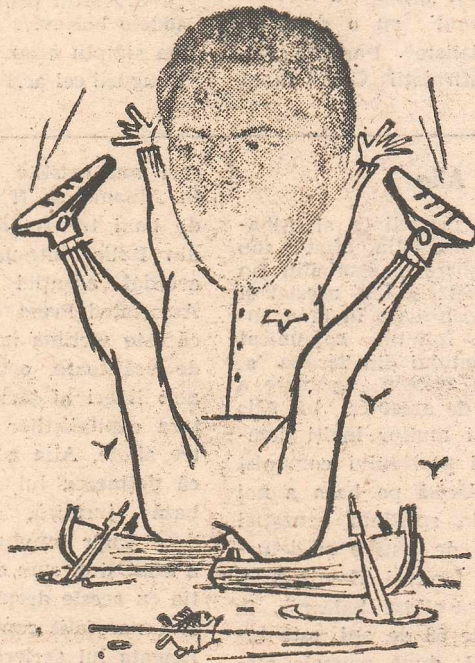
Îmi dau demisia din conștiință
Nu pot pe Iliescu să-l ador
Așa cum l-am iubit pe Ceaușescu.
Asta-i motivul. „Pace și onor”.

Adrian Năstase :

„Renunț la imunitatea parlamentară”

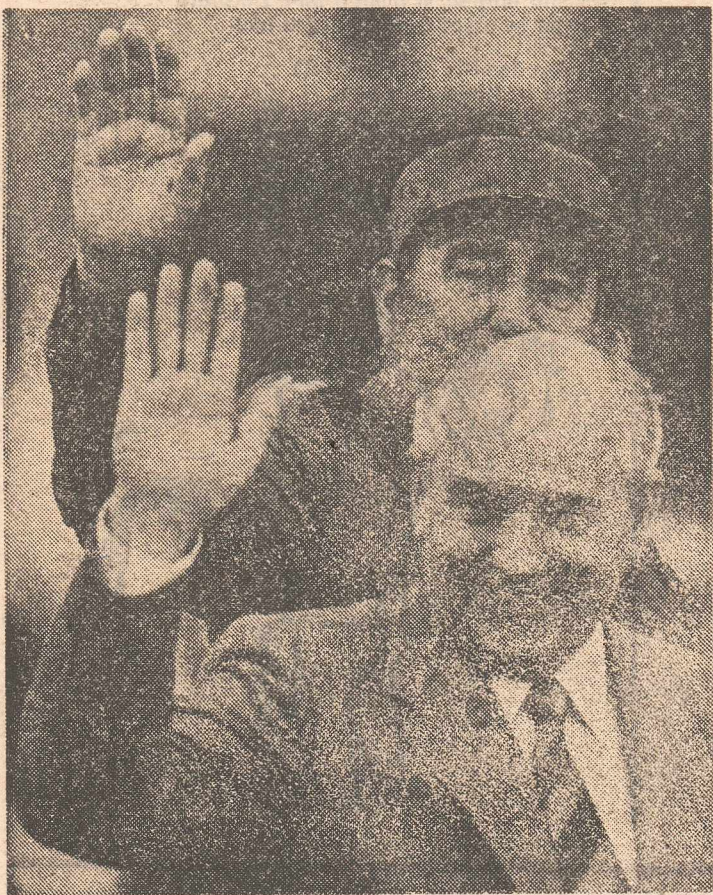
Intrăm acum cu hotărâre în sărbătorile de iarnă, după un an încununat de succes pe multiple planuri — și, cu toată modestia, n-aș vrea să trec totuși sub tăcere „Prezervativul de argint”, premiul pe care mi l-au conferit Cațavencii. Constat că lucrurile nu se prezintă cum ar trebui și suntem profund dezbinați; profund; în loc să ne îmbrățișăm în fiecare zi, ne poreclim între noi! Pe mine mă lasă rece că mi se spune Bombonel, dar nu e drept și nu e normal să dea publicității acest lucru. Eu renunț la imunitatea parlamentară și cer să fie anchetat cu toată asprimea autorul poreclei. Rog parlamentul să elaboreze o lege prin care să mi se interzică accesul în țară, pe o perioadă de 10—15 ani, până la clarificarea problemei. În caz contrar, peste 15 ani voi demisiona, în semn de protest!

FALIȚI POLITICI

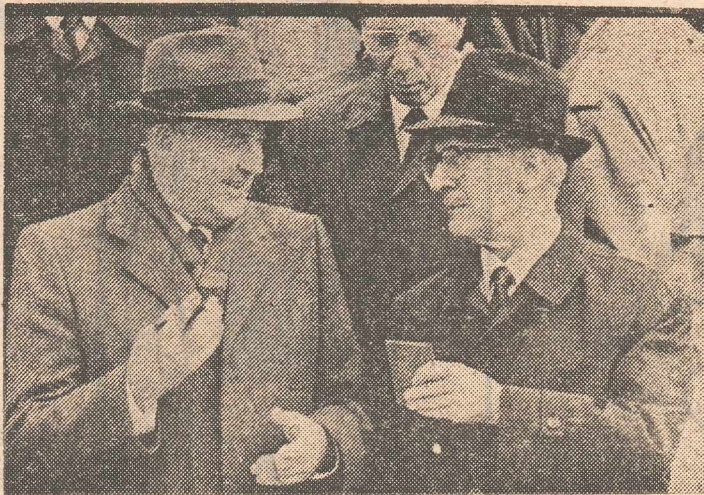
Prăbușirea Imperiului comunist, după principiul domnului, piesă cu piesă, într-un savant joc politic ale cărui orizonturi nu sunt clare nici măcar acum, la sfârșitul celui de-al patrulea an de când în vârtejul de speranțe a fost prinsă și România, a lăsat în urmă și o întreagă cohortă de falți politici. Unii au scăpat repede de această lume în care sosise, în fine, ziua răfuiei: Kadar și Husak prin moarte naturală, Ceaușescu în fața plutonului de execuție. Alții continuă, însă, să facă umbră pământului, poporul lor arătându-se cu mult mai blând decât au fost ei cu dânsul. De câteva asemenea „umbre” politice ne vom ocupa în rândurile următoare. Încercând să nu provocăm frisoane!

Mihail Gorbaciov

Favoritul Occidentului, fostul președinte al fostei Uniuni Sovietice, Mihail Gorbaciov, omul care într-o vreme a întors lumea estică pe dos, nu se consolează cu rolul de marginalizat politic. Deși nu mai conține să bată curțile Apusului, în Rusia nimeni nu-l prea mai bagă în seamă, după ce și-a pierdut toate funcțiile în decembrie 1991. „Crearea sistemului socialist a fost o invenție, o utopie, iar la noi ea s-a numit utopie comunistă, care a impus dictatura”, a afirmat la postul de televiziune Ostankino fostul lider sovietic. Totuși, el a apreciat că Rusia ar trebui să nu abandoneze total socialismul „pentru a moderna capitalismul cu o doză de idei socialiste”. Dacă în asemenea afirmații Gorbi nu-și

umbrește prea mult imaginea de democrat, lucrurile se schimbă când se referă la fosta URSS. Uniunea Sovietică nu a fost, după părerea sa, o „creație artificială”, ci „un stat construit în timp pentru națiunea rusă”. Într-o allocuțiune rostită cu prilejul aniversării puciului din august 1991, Gorbaciov a estimat că dezintegrarea URSS a fost provocată de „separatiști, naționaliști, de burocrăția de partid” și de puciști. Fostul lider pare să nu se dea bătut, așteptând o ocazie favorabilă, pentru a demonstra că falșii politici pot reveni în prim plan. Firește, sub o altă deghizare. Recent, el declara ziarului „Die Welt” că examinează posibilitatea de a reveni în politică în pofida „dezgustului provocat de metodele bolșevice”. Să fie doar un simplu ecou al fabulei cu strugurii cei acri?!

Erich Honecker

După o lungă perioadă petrecută la Ambasada chiliană din Moscova, unde s-a refugiat după prăbușirea RDG și după ce a trecut scurt timp și printr-o închisoare din Berlin, a fost pus în libertate prin decizia unui tribunal german și a plecat, în ianuarie 1993, în Chile, unde locuiește împreună cu soția lui, Margot, cu fiica și cei doi nepoți. Principalul motiv al eliberării sale: faptul că suferă de cancer la ficat. În luna august, Honecker și-a

(1700 mărci) pe care Germania unificată a continuat să o plătească majorității est-germanilor care beneficiau de ea, Honecker primește în continuare o pensie lunară obișnuită, de limită de vârstă, de 1485 mărci, în virtutea faptului că a lucrat, înaintea celui de-al doilea război mondial, ca tinichigiu și și-a achitat contribuția pentru pensie!

Todor Jivkov

Procuratura de la Sofia anunța în luna ianuarie că un

sărbătorit împlinirea a 81 de ani, înconjurat de prieteni și de familie. În ultimele luni ale anului a fost spitalizat de mai multe ori la Santiago de Chile, în decembrie suferind chiar un stop cardiac. Deși i-a fost retrasă pensia onorifică de luptător antifascist

grup de 16 membri ai fostei conduceri a Bulgariei, în frun-

Cele câteva portrete robot ale falșilor politici au omis, deocamdată, includerea unor maestri ai genului cum sunt Fidel Castro și Kim Ir Sen. Pentru că aceștia sunt specia dură: nu-și declară falimentul decât după desăvârșirea falimentului țărilor lor. Istoria este răbdătoare, dar și când își iese din fire!

N. ROMEO ■

te cu Todor Jivkov, au fost deferiți justiției sub învinuirea de participare la „catastrofa economică a Bulgariei”. Membri ai secretariatului fostului PC Bulgar și cei care au îndeplinit în perioada 1981-1989 funcțiile de premieri și vicepremierii sunt acuzați, printre altele, că au aprobat acordarea de ajutoare financiare și materiale unor țări în curs de dezvoltare și diverselor partide și mișcări, în sumă totală de peste 250 milioane dolari. Fostul dictator bulgar a fost acuzat și de înaltă trădare pentru prejudicii aduse Bulgariei în favoarea fostei URSS. Procuratura a afirmat că are dovezi că Jivkov ar fi propus ca Bulgaria să devină a 16-a republică sovietică. În septembrie 1992 a fost pronunțată o primă condamnare la 7 ani de închisoare și o amendă de 21,8 milioane leva pentru a-

buz de putere și deturnare de fonduri în avantajul familiei lui. După cererea de recurs, Jivkov este ținut sub supraveghere la o vilă a unei nepoate, în apropiere de Sofia. Într-un gest de sfidare la adresa succesorilor săi la conducerea țării, fostul dictator, acum în vârstă de 82 de ani, a dat publicității o scrisoare în care cere publicarea actualizărilor aprobării guvernamentale pentru primiri de oaspeți și călătorii, precum și a costurilor unor reședințe, vile și case de vacanță ale conducătorilor de azi de la Sofia. Recursul solicitat de Jivkov împotriva condamnării, a fost reluat în luna decembrie, iar procurorul a cerut în loc de șapte o pedeapsă de zece ani.

Ramiz Alia

Fostul președinte al Albaniei, Ramiz Alia, aflat sub supraveghere la domiciliu din august 1992, a fost arestat și dus la închisoare în luna august a.c. Într-un comunicat al parchetului din Tirana se arată că această „agravare a măsurii de arest” a lui Alia și a mai multor înalți demnitari ai partidului comunist a fost decisă pe baza a noi dovezi în sprijinul acuzației de abuz de putere și deturnare de fonduri. Ramiz Alia, un perestroikist balcanic, în vârstă de 68 de ani, este învinuit că, după primele ale-

geri multipartite desfășurate în Albania ar fi lrosit sume de bani trimise drept ajutor din Italia. Într-un interviu acordat agenției americane Associated Press, el a pretins că este victima unei vânători de vrăjitoare, acuzându-i pe noii lideri ai țării că vând țara capitaliștilor bogați. Între altele, Alia a argumentat că deținerea lui, fără nici o bază juridică, contravine drepturilor omului. În fine, a aflat și el cum devine chestia cu aceste drepturi pe care le-a nesocotit copios în îndelungata lui carieră de partid.

Prevestirile lui Nostradamus s-au adeverit

Scrierile celebrului mag au devenit o modă. Cercetători, mai mult sau mai puțin avizați, se întrec în a-i tălmăci viziunile. Multă șarlatanie, mult diletantism. Dar uneori o mai, și brodesc. Anul trecut, pe vremea asta, o echipă de cercetători germani a elaborat o traducere originală în baza unui model matematic „Flacăra” a reprodus-o.

1. „Marea stea (Kremlinul) va arde timp de 7 zile. Marele dulău (Elțân) va urla toată noaptea, când marele pacificator (Gorbaciov) va părăsi țara”. Într-adevăr, la Mosco-

va, n-a fost liniște și timp de câteva zile „Marele Dulău” a pus tunurile pe Rușkoi și Hasbulatov. În ceea ce îl privește pe Gorbi, el o face de mult pe turistul, trăind din tantiemele trecutului său.

2. „Târziu și repede va veni salvarea mult așteptată”. Este vorba de SIDA, au ghicit exegeții germani. Împotriva teribilei maladii, științii americani pregătesc două vaccinuri. Se pare că boala a fost învinsă.

3. S-au adeverit și referirile la bandele de mafioți din Italia. Instituțiile de stat vor ieși învingătoare, spunea Nos-

tradamus și așa s-a întâmplat.

4. „Născut în umbra unei zile întunecate, va face să nască sângele dintr-o rană veche, înlocuind secolul de aur cu unul de aramă”. Îmi gândindu-l pe Kennedy, Clinton a devenit umbra palidă a acestuia.

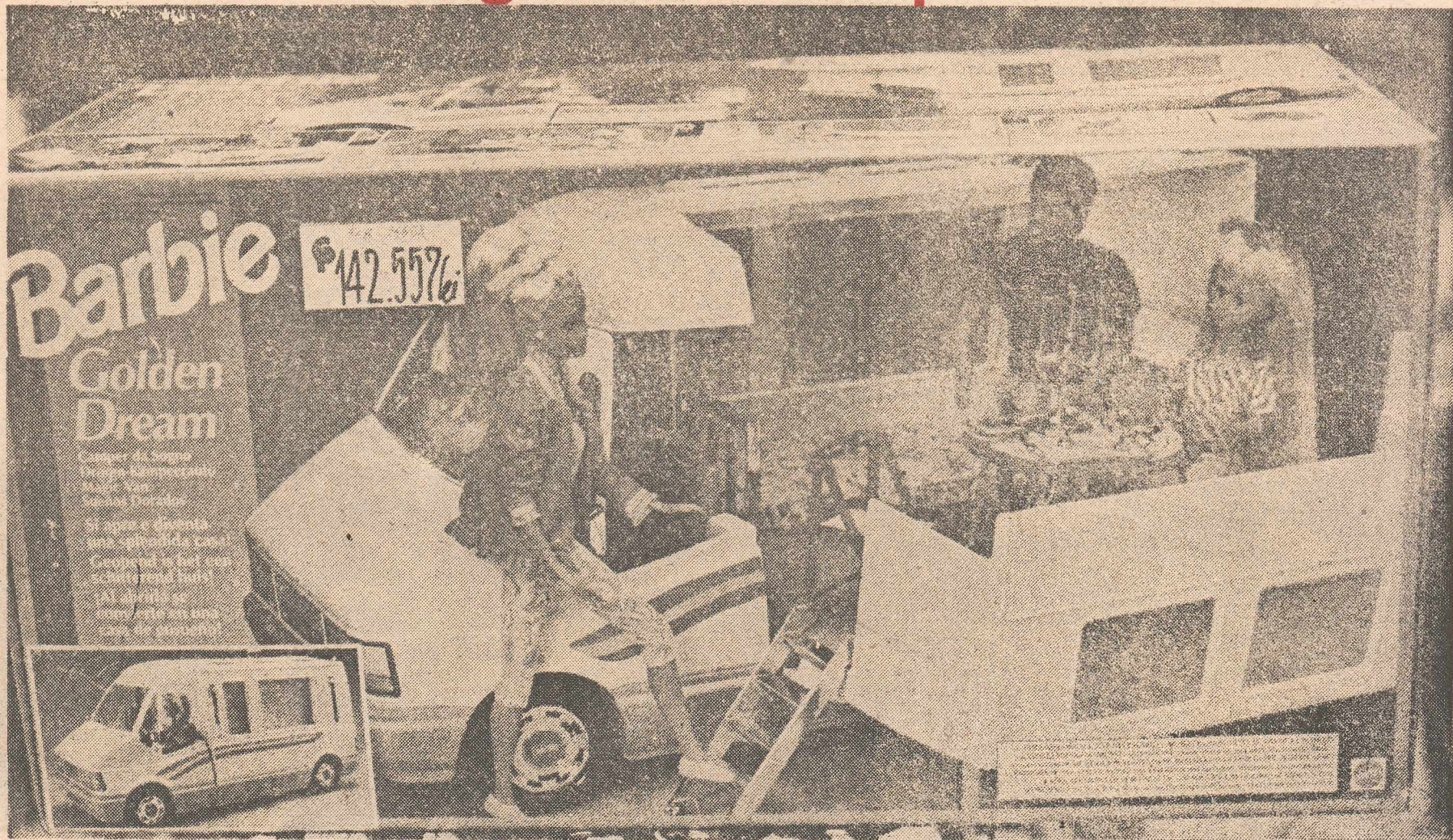
5. Germania va deveni o mare putere și, odată cu aceasta, pe teritoriul ei, se va dezlănțui mișcări xenofobe mai prevestea Nostradamus. Quod erat demonstrandum.

Se pare că de data această bătrânul le-a ghicit bine!

Pentru că prețurile au explodat

Moș Crăciun va aduce copiilor praful de pe tobă în timp ce magazinele sunt pline de mărfuri

Copiii nu mai cred în Moș Crăciun, de când părinții au rămas cu buzunarele goale. Tradiția s-a pierdut o dată cu inflația. Cei mici simt pe propria piele neajunsurile zilnice și înțeleg necazurile părinților. Copiii au învățat să-și pună poarta-n cui și de aici maturizarea precoce a multora dintre ei. Ce șanse de supraviețuire mai are Moș Crăciun într-o asemenea lume?!

Ce vor copiii de la Moș Crăciun?

Băluță Ștefan, 8 ani: „Eu vreau să-mi aducă Moș Crăciun o mașinuță care să se transforme în roboțel și un automat, o ciocolată, o bomboană pe băț și o bănuță. De ce numai o bănuță? „Pentru că tata e șofer”!!!

Rădoi Alexandra, 15 ani: „Vreau să-mi aducă o bicicletă și un ecu de un milion lei!”. Ești sigură că vei avea un milion de lei de la Moș Crăciun? „Am zis și eu că Moș Crăciun nu ne mai leplănește de mult dorin-

Voican Bogdana, 9 ani: „Aș vrea casa „Barby” și un căruț jucărie”. Ce-o să spui, dacă Moș Crăciun n-o să-ți aducă vreunul? „Că n-are bani!”.

Lupeșcu Marius, 8 ani: „Vreau să-mi aducă o mașinuță și telefon de jucărie”. De ce telefon? „Pentru că al nostru adevărat, s-a stricat, dară se strică asta de jucărie să trebuiască mai puțin să-l reparăm”.

Intea Cătălin, 16 ani: „Vreau să-mi aducă o comă muzicală „Samsung” și o câine”. De unde crezi tu că Moș Crăciun? „În niciun caz din România!”.

Ănilă Robert, 16 ani: „Vreau de la Moșul o pereche ghete de fotbal, un echipament sportiv și o minge”.

Crezi că Moșul adoră fotbalul? „Cred că Moșului nu-i mai plăce nimic din ce-i în România și poate că o să-l scape să ne ocolească!”.

Ce vom găsi în sacul lui Moș Crăciun...

Copiii așteaptă de la Moș Crăciun ciocolată și jucării. Dar nu sunt deloc optimiști. Deși magazinele sunt pline de mărfuri. Dar prețurile... aici e problema! Un kilogram de bomboane de pom costă 3.200 de lei. Globurile de pom variază între 250—2.100 lei! O ciocolată de 250 de grame nu este mai ieftină de 700 de lei. Dulciurile, în general, sunt o „teroare” pentru părinții cu mai mulți copii. Cei mici nu le trebuie mai mult decât să vadă „delicioasele” reclame la televizor și încep să plângă după bomboane și prăjituri. Mai bine stingi televizorul și juri să nu-ți mai duci niciodată copiii în cofetărie. „Doamne ferește de mai rău!”, nu-i așa, domnilor guvernanți?!

De jucării ce să mai vorbim! O păpușă „Barby” costă aici mai mult decât mai puțin decât 113.000 lei! Dacă vrei păpuși mai ieftine, găsești în stațiile de metrou, la vânzătorii ambulanți, la prețuri variind între 40.000—60.000 lei. Pentru băieți, sunt mașini și avioane, tancuri și mitraliere, la prețuri care ating 200.000 lei. Pentru cei dornici de elec-

Lăsați copiii să vină la noi,
spun negustorii de jucării.

Dar se poate apropia Moș Crăciun
de asemenea prețuri?

tronică, o combină muzicală Pioneer costă nu mai mult decât PATRU MILIOANE LEI!!! Culmea salariului în România este că, dacă în Oc-

cident unul om îi trebuie o jumătate dintr-un salariu, ca să-și cumpere o mașină adevărată în România îți trebuie mai mult de un salariu, ca să

iei o mașină de jucărie. Așa e în țara unde se dorește prea multă originalitate!

DAN GHEORGHE ■
Fotografii de FLORIN IONIȚA ■

Timișoara refuză resemnarea

MARILE CENTRALE SINDICALE, STUDENȚII ȘI ASOCIAȚIILE REVOLUȚIONARILOR NU ACCEPTĂ RESTAURAȚIA COMUNISTĂ

18 decembrie 1993, rămâne o dată memorabilă în Istoria României post-revoluționare: în această săptămână a comemorării martirilor din Decembrie '89, la Timișoara s-a instituit Parlamentul Conștiinței Naționale, forum al gândirii curate, al adevărului spus răspicat, pentru asanarea morală a societății românești. După înțonarea Imnului României, în sala Operei române din metropola Banatului a fost ascultată alocuțiunea primarului Viorel Oancea, apoi cuvântul unui rănit chiar în ziua de 18 decembrie 1989, raportul atecăpșilor comise la Timișoara, rechizitoriul puterii comuniste, cuvântul sindicatelor, cuvântul studenților, mișcarea Ticu Dumitrescu, cuvântul opoziției politice, lista înfierilor copiilor orfani ai revoluționarilor uciși la Timișoara. În finalul primei sesiuni a Parlamentului Conștiinței Naționale a fost citită o scrisoare către foștii nomenclaturiști PCR. La troița martirilor, din fața Catedralei mitropolitane ortodoxe, a fost depusă o coroană a Parlamentului Conștiinței Naționale.

Dar la Timișoara, unde s-a murit pentru libertatea României, Puterea, deși invitată, nu a îndrăznit să vină și să asculte rechizitoriul celor ce au suferit.

În numai 4 ani, ea a reușit să destrame toate speranțele României. Amintiți-vă generozitatea și entuziasmul românilor în zilele ce au urmat căderii dictatorului. Am trăit atunci cu toții mari clipe ale istoriei naționale. Ce-a urmat este cunoscut: Revoluția a fost confiscată, furată, jefuită de idealurile ei. Mediocritatea vinovată a comuniștilor prosoviețici, aliați cu partida nostalgicilor ceaușști, a reușit să urce pas cu pas culmea dezonoarei. În numai patru ani, România a devenit o țară împietrită în neputință. România nu mai creează, nu mai produce, nu mai speră, doar trăiește umilită și amăgită de promisiunile ridice ale guvernanților și parlamentarilor majorității. S-a ajuns la fundul sacului și la capătul răbdării. Într-un astfel de moment, conștiința românească are dreptul și obligația morală să caute soluții proprii și aceasta este legitimitatea demersului său.

Cu patru ani în urmă, gloanțe românești curmau vieți românești. Parlamentul Conștiinței Naționale nu-și asumă doar radiografierea restaurației comuniste, ci și un proiect alternativ al Speranței în România.

TIMIȘOARA, joi, 16 decembrie 1993. Ploua. În cunoscuta piață din centrul orașului, mărginită pe latura sa estică de Catedrala Mitropolitană iar pe cea vestică de clădirea Operei, mii de oameni s-au adunat pentru a comemora eroii Orașului Martir al Revoluției. În locul de unde în Decembrie '89 s-a auzit pentru prima oară strigătul JOS COMUNISMUL!, mii de oameni au venit din nou pentru a cere același lucru.

Timp de câteva ore, participanții la mitingul organizat de marile Centrale sindicale și de Asociațiile revoluționarilor din Timișoara și-au exprimat dezaprobarea față de politica economică falimentară a guvernului actual, cerând într-un singur glas demisia premierului

Nicolae Văcăroiu și a președintelui Ion Iliescu. Mitingul s-a desfășurat fără incidente, deși piața „mustea” de poliști, pregătiți pentru „evenimente”.

Toți cei care au luat cuvântul au denunțat criza morală profundă pe care o străbate țara, arătând că marasmul întreținut de puterea neo-comunistă constituie principala cauză a crizei economice și sociale, mizeriei zilnice în care trăiesc cel mai mulți dintre noi; atâtea vreme cât nemulțumirile a milioane de români vor putea fi exprimate doar prin două cuvinte — JOS COMUNISMUL! — țara, în ciuda declarațiilor „emanate” de sus, nu s-a rupt de răul fundamental.

Viorel Oancea, primarul municipiului Timișoara:

Poate suntem și noi bolnavi de tot felul de scenarii, dar prea a fost pusă discutarea acestei mișcări între cele două momente — 16 și 22 — deci exact ca să fie blocate personalitățile politice la București, să nu poată să vină la Timișoara, mai ales că era publică intenția noastră de a institui Parlamentul Conștiinței Naționale, unde i-am invitat și pe primul ministru, președinții celor două Camere, miniștrii de justiție și interne, procurorul general, directorul SRI, tocmai pentru ca să găsim — dacă sunt — puncte comune, ca să încercăm împreună soluții — iar dacă nu avem, măcar să știm! Dânsii nici măcar n-au răspuns. Noi am trimis invitații nominale și așteptăm încă (joi, 16 dec. — n. rep.). Oricum, vor avea locuri rezervate și voi anunța în plen dacă și cine a răspuns chemării. N-am vrut să-ncepem iar „să înfie” răm cu o mânie revoluționară sau proletară” situația prezentă am vrut doar să judecăm la rece, lucid, niște lucruri care s-au petrecut din Decembrie '89 până acum și să găsim ca lea de urmat înainte, deci un forum de discuție deschis și constructiv, nu neapărat o contestare oarbă, chiar dacă unele adevăruri trebuie spuse. Or, dacă nici măcar acest lucru mi nim nu se realizează, înseamnă că nu avem drumuri comune și-atunci vom ști ce să facem, să nu ne facem iluzii. Eu, în general, sunt un optimist și sunt un om de luptă; în ciuda celor patru ani, eu tot mai sper că până la urmă lucrurile s vor îndrepta. Poporul tot va alege grăul de neghină. Pe română îl păcălești, îl amăgești, o dată, de două ori, de trei ori dar nu o poți face la nesfârșit. pe termen lung nu-l păcălești. Timpul merge înainte.

George Șerban

Timișoara a pornit în 16 Decembrie bătălia cu regimul totalitar dintr-o extraordinară conștiință civică. Această sensibilitate de bită a timișorenilor față de valorile morale și civice nu s-a stins ei sunt din nou astăzi în fruntea mișcării contestatatoare din România. Sperăm să mobilizăm opinia publică românească în aceste zile cum am făcut-o și cu patru ani în urmă. Îmi pun speranțele în Forum al Conștiinței Naționale (eu nu l-aș numi parlament), ca fie o agoră a spiritelor treze ale României, o instanță care să gheze și să impulsioneze schimbarea de care avem nevoie.

Claudiu Iordache

România este la capătul puterilor și nu va mai putea să-și mită nici indolență, nici inconștiență. Puterea nu mai este cap să conducă singură. Ca urmare, în aceste momente, ea dorește orice preț să se combine cu forțele de opoziție, pe care să le lăneze. Eu am speranța că tocmai conștiința românească va să se împotrivescă acestui proiect. Parlamentul Conștiinței Naționale, întrunit la Timișoara, își propune să dea un ultim avertisment unei puteri care se dovedește în continuare iresponsabilă.

BOGDAN HOSSU

președintele
Cartelului ALFA:

Suntem aici ca să comemorăm morții Timișoarei, ai noștri, ai țării. Martirii Timișoarei și-au dat viața ca să avem mai multă hrană, căldură, fericire și acum, după patru ani, constatăm că actualul guvern ne-a adus în situația de-a avea jumătate din ceea ce am avut în timpul Revoluției. Este normal să trăim astfel?! Este normal ca disperarea și grevele numai noi să le plătim? Este normal ca parlamentarii să aibă peste o jumătate de milion salariu fiecare și să nu facă nimic?! Singura decizie corectă pe care trebuie s-o ia acum parlamentul este schimbarea acestui guvern, care vrea să interzică activitatea sindicală și să-l condamne pe sindicaliști și pe liderii de sindicat la ani grei de temniță, la fel ca în comunism! Se impune o schimbare radicală! Cerem demisia guvernului! (fragmente)

MARIAN MICLICI

secretar general al BNS:

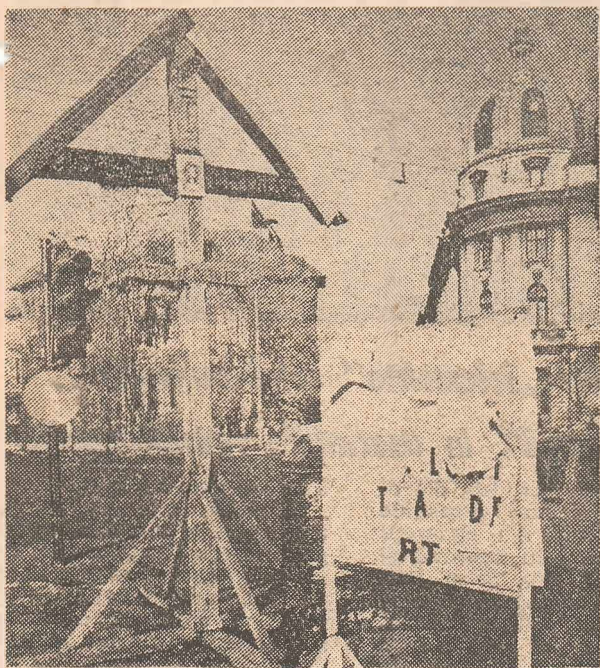
Participarea dv. aici trebuie să constituie pentru putere încă un argument că s-a ajuns la capătul răbdării! S-a realizat unitatea sindicală și scopul nostru este de a determina căderea acestui guvern, cu care refuzăm să mai negociem, pentru că ne-am săturat de minciuni! Sperăm ca partidele reprezentate în parlament să înțeleagă bine mesajul nostru, să renunțe la interesele de partid și să se așeze serios la masa negocierilor cu noi, pentru a scoate împreună țara din dezastrul în care a adus-o actualul guvern. Îi cerem primului ministru să-și dea demisia! Schimbările de guvern se pot face și prin exercițiul democratic al drepturilor societății civile, nu numai cu parul, ca în septembrie '91.

VICTOR CIORBEA

președintele CNSLR —
Frăția:

Acest miting are o dublă semnificație: este un miting de omagiere a eroilor și martirilor Timișoarei și un miting al disperării și supraviețuirii. Încercările disperate ale puterii de a ne diviza și dispersa nu au reușit. Suntem aici, acum, împreună cu studenții revoluționari, uniți de aceeași deviză: Jos guvernul comunist! Jos comunismul! Până când vom accepta să fim mințiți, induși în eroare și amăgiți cu protocoale și acorduri încălcate a doua zi după semnare?! Soluția este una singură: schimbarea actualului guvern incapabil și incompetent! Declar că actualii guvernanți nu vor demisiona de bunăvoie. Dacă parlamentul nu va vota mișcarea de cenzură, vom fi nevoiți să apelăm la grevă generală! Așa ne vom plăti și o mică parte din datoriile morale față de eroii și martirii Timișoarei, față de eroii de la Tiraspol. (fragmente)

ÎN BUCUREȘTI S-A SCANDAT DIN NOU „JOS COMUNISMUL“

*În Piața Romană, în 1989,
DE CRĂCIUN NE-AM LUAT
RAȚIA DE LIBERTATE.*

*Parcă simbolic,
literele au căzut, pe rând.
Acum, în 1993, ne luăm
rația de parodie...*

În Piața Universității din București – spațiu încărcat, în ultimii ani, de tragism și speranță – zeci de mii de bucureșteni au fost din nou în stradă, cu pieptul gol în fața Puterii. Pentru președinte, pentru guvern, pentru partidul de la putere și aliații săi, acești oameni împinși de nevoi, sărăcie, foame și frig, nu reprezintă altceva decât „un grup de presiune”, privit cu aroganță și dispreț. Puterea nu vede în acești oameni ceea ce ei reprezintă cu adevărat – un popor disperat că nu-și poate găsi calea normală, disperat că Schimbarea a fost ucisă, exasperat de mizerie și immobilism. Guvernul actual a adus țara la cel mai coborât prag al vieții de fiecare zi, dincolo de care nu poate exista altceva

decât explozie, sânge și lacrimi, ruină și haos. Forțele politice de opoziție au cerut în parlament, prin moțiunea de cenzură, schimbarea guvernului; au cerut-o în numele celor pe care îi reprezintă, dar, mai ales, în numele celor mulți – milioane de tineri, studenți, sindicaliști, revoluționari, oameni obișnuiți – care nu mai suportă batjocura de a li se spune, cu cifre de inspirație cesepistă, că trăiesc mai bine. Puterea, însă, n-a cedat „privilegiul” de a ne opri în continuare. Dar prezentul nu se termină azi și viitorul nu se termină mâine. Și de-om muri, s-or naște alții! Istoria merge înainte.

Răul totalitar a lăsat urme adânci
pe pământul românesc.
Dar nu mai vrem, nici-un pic,
„paradisul” bolșevic!
Spiritul din Decembrie
nu poate fi confiscat.
Nu ne abandonăm
cotropitorilor de destine!

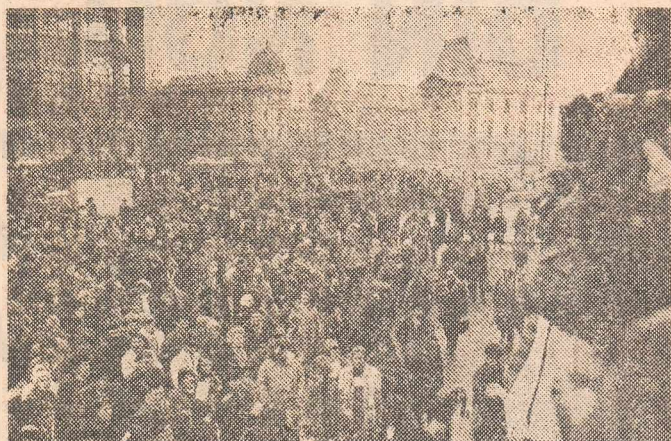
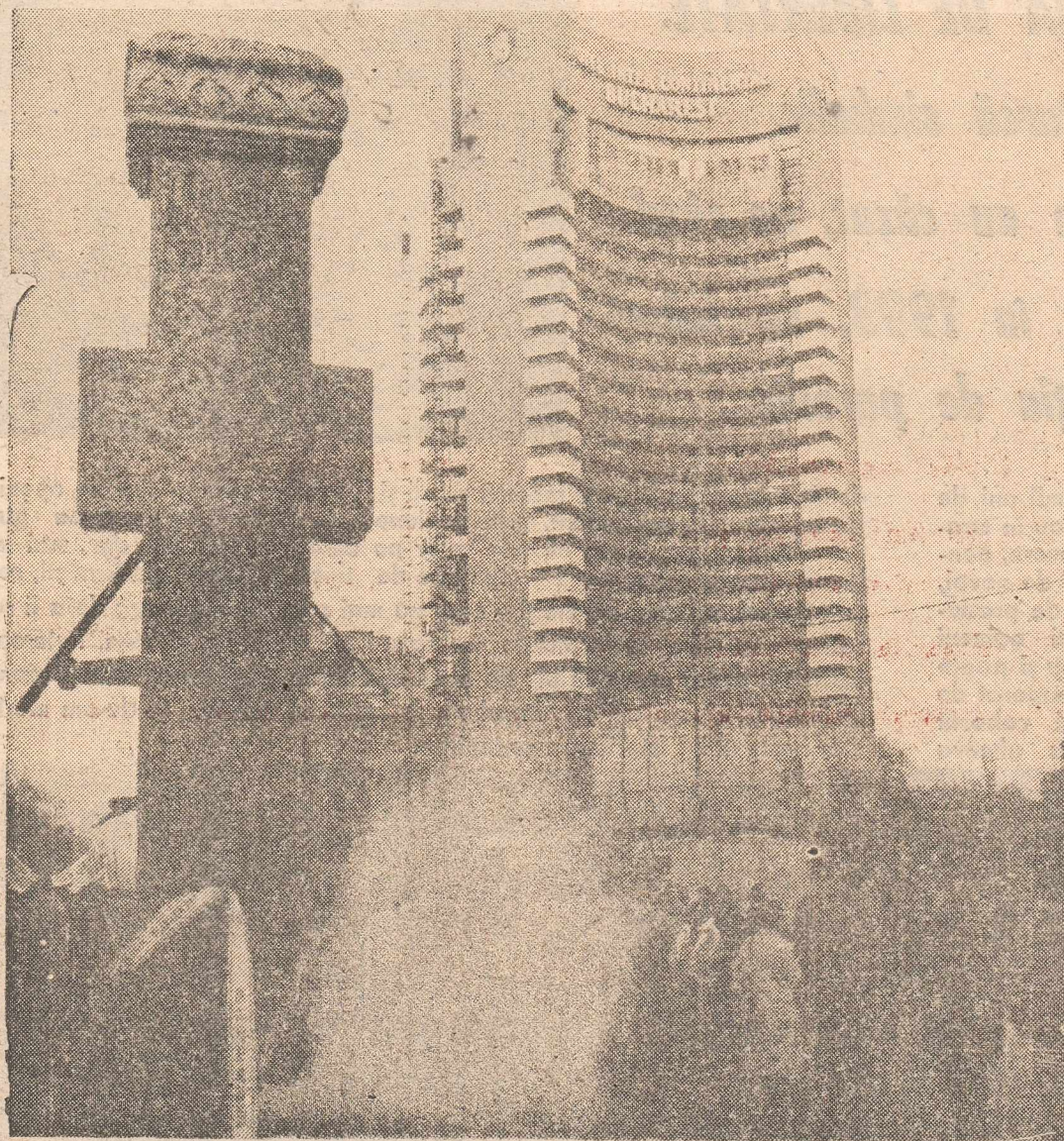

Pagini realizate de
EUGEN CHIROVICI ■
MARCEL APOSTOLESCU ■
PETRU NOVAC DOLANGA ■
Fotografii de FLORIN IONIȚA ■

Spiritul Revoluției nu a murit

Inima sa bate in Piața Universității...

...dar „ielemente” colaboraționiste „dau țepă” în asociațiile revoluționarilor

Că printre partidele din opoziție, că printre asociațiile revoluționarilor din București și din țară s-au strecurat și „impostori”, este acum limpede ca lumina zilei cine avea sarcini „destabilizatoare”. Normal, că aceasta n-ar mai fi treaba gazetărilor, de vreme ce tot au semnalat timp de 4 ani de zile aceste fenomene nocive. Ei au scris, ei au auzit! Normal că de-acum ar fi treaba Procuraturii, dar cum Procuratura a știut să ne ascundă și teroriștii din decembrie, și mineri, căniți ori necăniți cu carbune, la mare lucru nu avem la ce ne aștepta din partea lor, a procurorilor sau parchetărilor, după noua denumire.

Adevărul aflat de la Asociația revoluționarilor și invalizilor, a urmașilor acolora decedați în decembrie '89, este unul cutremurător. Chiar și în conducerea Asociației revoluționarilor din București s-au infiltrat „ielemente” care au cooperat cu fosta securitate cauzistă și au rămas fideli informatori sau chiar lucrători ai S.R.I.-ului primenit. Actualii conducători ai asociației decembriste, pe post acum de groviști ai formei, ezită să discute acum despre

aceste aspecte neplăcute.

Și, totuși, foștii lor colegi dati afară la ultima adunare generală a revoluționarilor, în frunte cu domnii-tovarăși Barbu, Dobrițoiu, Mircea Buga și alții, au cooperat cu fosta securitate, iar ulterior au devenit membri simpatizanți și ai S.R.I.-ului izbânditor. A urmat și un colaps financiar, mai exact o „țepă” de câteva milioane, care are cam aceeași origine, despre care, de asemenea, nu le face plăcere reală să discute.

Tocmai din aceste perspective, așa-zis malefice, noua conducere a Asociației revoluționarilor se confruntă cu reale probleme, în primul rând de prestigiu, iar mai apoi de audiență la chior faclorii abilitați să se preocupe de ardentele lor probleme. Nu cu multă vreme-n urmă, premierul Nicolae Văcăroiu a promis marea și sarea și n-a făcut nimic! Taș' Octav Cozmincă a spălat puțin; a dat bir cu fugiții de la înfrângerea revoluției. Iar premierul Văcăroiu ezită să se întâlnească cu revoluționarii. O va face președintele Iliescu?

DORIN SALAJAN
Fotografii de **FLORIN IONIȚĂ**

Evenimente ce continuă să rămână în mister

Sibiu, 22 decembrie '89 — revoluție cu Rombac 1-11

• Cine a ordonat distrugerea elicopterului IAR-PUMA și cine au fost „bruneții” din avion?

Din șirul evenimentelor, derulate la Sibiu în timpul Revoluției, supuse ulterior unor interpretări contradictorii și unor du bioase justificări, readucem în atenția cititorilor noștri cazul celor două aeronave prezente pe cerul orașului în nopțile acelui decembrie sângeros.

După cum se știe, începând cu noaptea de 16 decembrie, pe toate aeroporturile civile din țară au fost dislocate, în regim de alarmă, trupe și aeronave aparținând Comandamentului Aviației de Vânătoare. Pe aeroportul Sibiu au fost instalate 8 elicoptere, IAR PUMA. Ele au fost înarmate de luptă cu patru rachete aer-aer, două tunuri în container două rachete aer-sol cu ghidaj pe infraroșu și muniție de bord. Totodată, pe acest aeroport, au fost instalate și stații radar mobile, ce urmau să dirijeze, de la sol, în caz de nevoie, cele 8 aparate.

Ordin către elicopter:
Distrugeți etajul 10!
Ordin către artilerie:
Distrugeți elicopterul!

Ordinul expres primit de la comandantul AVV, pe atunci general-locotenent Opruță, era

foarte clar. Aparatele trebuiau să rămână la sol. Cu toate acestea, pe 23 decembrie, la ora 23,30, elicopterul cel avea ca șef de echipaj pe maiorul Motică a interceptat, prin radio, un ordin ce le era adresat. Prin el se ordona o misiune de luptă, în zona centrului Sibiului. Conform informațiilor radio, aparatul trebuia să facă un zbor până în fața hotelului „Continental”, și, de la punct fix, să lanseze, în salvă, cele două rachete aer-aer. Aceasta pentru că, după informațiile primite de cel ce conduceau operațiunea, la etajul 10 al hotelului, era un grup de teroriști. După efectuarea misiunii și după ce a distrus un etaj din hotel, maiorul Motică a primit ordin să se întoarcă la bază cu farul de bord aprins, la o înălțime ce varia între 50—70 m. Din informațiile pe care le deținem, unitatea de artilerie antiaeriană a primit și ea un ordin cel puțin bi-

zar: Orice aeronavă ce se apropie să fie doborâtă. Elicopterul IAR PUMA a intrat, la ora 0,05, în raza de bătaie a bateriei antiaeriene. Proiectilele de la sol și-au atins ținta, pulverizând aparatul. Mai curios este însă faptul că cei patru membri ai echipajului au fost găsiți la sol împușcați în cap. În ultima sa scrisoare către soție, respectând consemnul militar, maiorul Motică, având parcă o presimțire, împărțea foi de hârtie temerile sale cum că „va muri”. Din păcate, așa a fost.

40 de pasageri „bruneți” și 5 lăzi de câte 200 de kilograme

O altă parte întunecată a scenariului Sibiu este și ROMBAC-ul 1-11, înmatriculat YR-ABZ, ce a aterizat în noaptea de 22 decembrie, în condiții grele de vizibilitate,

pe aeroportul civil Sibiu.

Cursă TAROM programată pentru a efectua cursa București — Sibiu, la data sus menționată, trebuia să se efectueze cu o aeronavă AN-TONOV AN 24-TV, ce are o capacitate de 54 de locuri și 800 kg sarcină la bagaj. În ultimul moment, însă, cineva de la București a înlocuit pe vechiul AN cu un ROMBAC 1-11. Acesta din urmă are o capacitate de 94 locuri și 2 000 kg sarcină utilă. Din rechizițiile aflate la Parchetul de pe lângă Tribunalul județean Sibiu, aflăm că, cu toate că lista pasagerilor era completată pentru 54, aeronava ROMBAC 1-11 a aterizat cu 94. Din declarațiile pasagerilor înscrise pe listele TAROM pentru acea dată, am aflat că cei patruzeci de intruși s-au urcat cu numai două minute înainte de decolare. Ei erau bruneți și tot drumul nu au schimbat un cuvânt. Nimeni însă, până acum, nu a fost în stare să dea o explicație plauzibilă în ceea ce-l privește pe dubiosii pasageri. Totodată, conform unor declarații ale personalului aeroportului Sibiu ce a asistat la

descărcarea celui avionului am aflat că cei patruzeci pasageri au fost însoțiți de lăzi de lemn, vopsite kaki, cântăreau aproximativ 200 kg fiecare. Bineînțeles că și această încărcătură suplimentară nu a fost trecută în vreo listă. Imediat după aterizare lăzile au fost încărcate într-un camion DAC și transportate, împreună cu cei 4 în subsolul Serviciului de Securitate Sibiu. La două săptămâni, în acele camere de subsol, au fost găsite salte și arme de muniție. Bineînțeles că proveniența lor a fost trecută sub tăcere.

Asupra acestor două cazuri vom reveni cu amănunte, numerele viitoare ale revistei noastre.

Din fericire, pentru sibiu și pentru cei din întreaga țară, Dumnezeu, atunci, a nădărnicit. Zăpada așternută pe 25 decembrie a acoperit urmele de sânge de pe caldărâm. Dar ea s-a topit! Acum sângerează alte inimi. Și în o dată spunem: „Dumnezeu să-i odihnească pe toți cei au murit atunci!”

MĂDĂLIN PRIBU

HAIDEȚI SĂ SCHIMBĂM GUVERNUL!

Noi am vrut, da' n-a putut ȘEFU' ! Toată lumea a vrut : opoziția, sindicatele, studenții, revoluționarii, oamenii obișnuiți, milioane de oameni, țara. Da' ȘEFU' nu și nu ! Că d-aia-i șef, să facă numai cum vrea EL, să fie clar !, nu cum vor oamenii ! Oricum, FLACĂRA a întreprins o anchetă în rândul liderilor din opoziție, privind configurația unui nou guvern. Domniile lor au avut îngăduința și umorul de a răspunde întrebărilor de mai jos, chiar dacă ele par a fi doar o joacă nevinovată :

1. Dacă ați fi Moș Crăciun, pe cine ne-ați aduce prim-ministru și pe cine la Externe, Apărare, Interne, Justiție și Finanțe ?

2. Dacă ați vrea să ne pedepsiți mai tare decât suntem sub guvernul Văcăroiu, ce premier ați scoate de urechi din „sacul Moșului” și ce titulari pentru ministerele menționate ?

CORNELIU COPOSU :

1. Un guvern responsabil, constituit din oameni tineri, capabili și onești, selecționați de acordul dintre opoziția unită, confederațiile sindicale, asociațiile luptătorilor revoluționari și asociațiile studențești.

2. Un guvern format din aripa radicală, stalinistă a PDSR (cu opțiuni pentru elementele corupte) și formațiunile extremiste, acolitete actualei puteri politice, cu foștii demnitari ai regimului comunist, eșalonul doi al vechii nomenclaturi, plus gregarii obedienți care sunt gata să slujească toate regimurile catastrofelor naționale.

DINU PATRICIU :

1. Dacă aș fi Moș Crăciun, aș aduce-o pe Margaret Thatcher ca prim-ministru. Restul echipei ar fi evident format din oameni care în Anglia se numesc conservatori, iar în România, azi, liberali.

2. Nu poate exista pedeapsă mai mare decât alegerea deja făcută în toamna anului 1992. Atunci nu a fost ales un nume, ci un tip uman : activistul de rangul 2, limitat, disciplinat, fără imaginație fără personalitate, cu o singură religie : credința în ȘEF.

SERGIU CUNESCU :

1. Prim-ministru : Ionel Brătianu
Externe : Nicolae Titulescu
Apărare : Alexandru Averescu
Finanțe : Virgil Madgearu
Interne : I.Gh. Duca
Justiție : Constantin-Titel Petrescu

2. Prim-ministru : Chivu Stoica
Viceprim-ministru : Horia Sima
Externe : Mihail Sturdza
Apărare : Emil Bodnăraș
Finanțe : Vasile Luca
Interne : Alexandru Drăghici
Justiție : Alexandru Nikolski

**Au fost contactate
și alte personalități,
care, cu mult umor,
au răspuns sobru : NU.
Oricum, FLACĂRA
le urează tuturor,
cu drag,
SĂRBĂTORI FERICITE!
și
LA MULȚI ANI!**

Vă invităm, stimați cititori „executați” de executivul conului Văcăroiu, să faceți un guvern (vorba cântecului : „unul mai tare și mai frumos !”), că... aveți de unde alege ! Mai jos găsiți șase „catindați” unul și unul, pentru posturile de premier și titulari la cele cinci ministere menționate. Așteptăm pe adresa redacției — și le vom publica — propunerile dvs., însoțite de „expunerea de motive”. Succes !

Marele Vrăjitor invocă spiritul înaintașului său. Asistența așteaptă, cu sufletul la gură.

FLACĂRA scoate din „sacul Moșului,”

CADOUL

**O mare inimă
românească,
purtând în ea
cele trei valori
fundamentale
ale neamului nostru :**

**DUMNEZEU,
PATRIA
ȘI REGELE!
Restul decurge
de la sine**

PEDEAPSA

Prim-ministru : ADRIAN NĂSTASE
(zice că le știe pe toate)

Externe : CORNELIU VADIM TUDOR

(știe una singură : Rrrromânia !)

Apărare : GHEORGHE FUNAR

(are o grămadă de „gloanțe”)

Interne : RADU CÂMPEANU

(„De mă voi scula eu...”)

Justiție : VICTOR SURDU

(„Văz enorm și simț monstruos”)

Finanțe : ADRIAN PAUNESCU

(renumele e de doi bani, dar răcnește ca un leu)

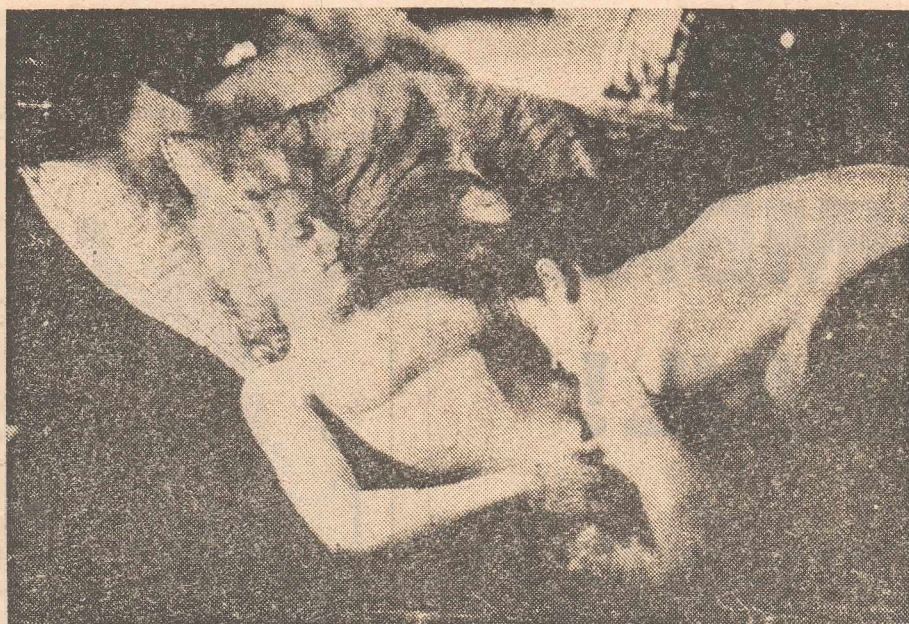

Fotografiile de FLORIN IONIȚA ■

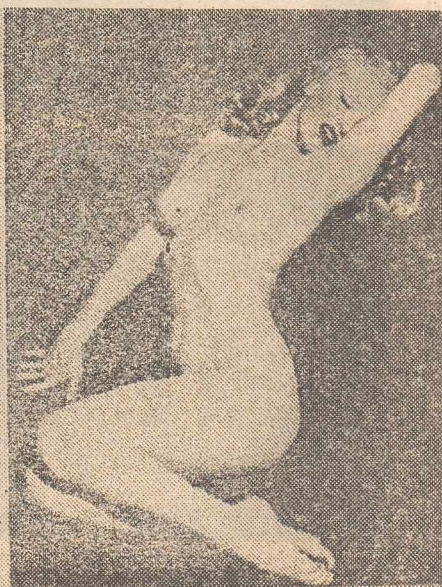
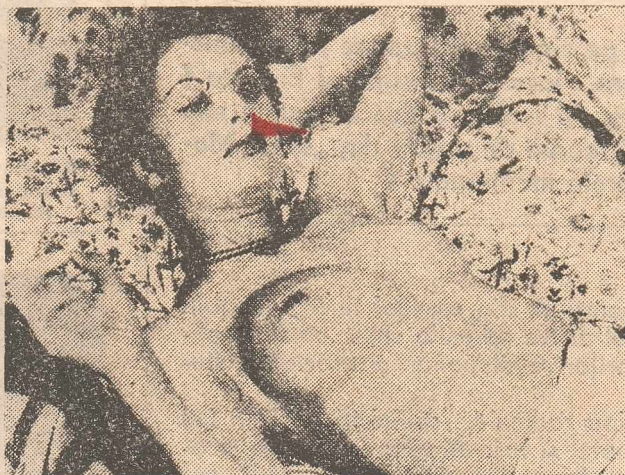

Hedy Lamarr, actriță de naționalitate germană, este prima care a apărut goală pe marele ecran. Filmul „Extase” (1932) a provocat un imens scandal și a fost interzis în numeroase țări. Cam în aceeași vreme, Greta Garbo, divină, poza goală unui fotograf din Berlin. Ea a cumpărat toate fotografiile și clișeele, distrugându-le, dar o fotografie a fost descoperită recent și pozele, multiplicat, au făcut ocolul lumii. Sophia Loren a apărut și ea pe jumătate goală într-un film de debut, turnat în America de Sud. Un film rușinos, degradant, declară astăzi marea vedetă. Mai apropiată de zilele noastre, fosta regină a Hollywood-ului, Marilyn Monroe, a debutat ca model și a acceptat, cu discreție, să se dezgolească și în fața camerelor de luat vederi.

Cât de anacronică apare spectatorului de azi pudoarea steluțelor de altădată, la o oră când scenele erotice și nudul fac parte din rețeta banală a oricărui film, când o actriță ca Madonna își face o profesiune de credință din a interpreta scene sexy. E bine, e rău? Părerile sunt împărțite, dar viața merge înainte.

NUDUL ȘI MARILE VEDETE

Violatorul de găini

Un tânăr a fost condamnat la Épinal (Franța) la 2.000 de franci amendă pentru întreținerea de relații sexuale cu niște găini, care au murit în urma actului, relatează FRANCE PRESSE, citând surse judiciare. În iunie 1992, un agricultor a descoperit în repetate rânduri cadavre de găini în coteț. Veterinarul a emis ipoteza că un șobolan le devora păsărilor târâșă. În seara unei sărbători a satului, agricultorul a fost alertat de cotcodăcătul intens din dosul casei și l-a surprins pe băiat în flagrant delict. Inițial, fermierul a depus o plângere, pe care apoi și-a retras-o în urma promisiunii băiatului că se va trata. Procuratura a clasat dosarul, însă o asociație intitulată „Asistență pentru animalele de abator” s-a constituit în parte civilă. Până la urmă tribunalul nu a reținut delictul de act de cruzime împotriva animalelor și

a acordat doar contravenție pentru maltratarea animalelor domestice.

Danezii și sexul

Cererile danezilor pentru servicii legate de sex au crescut sensibil în 1993. Prostițuția, pornografia și în special liniile telefonice speciale ocupă un loc important în bugetul pe acest an al danezilor, care au cheltuit deja 368 milioane de dolari, cu opt la sută mai mult decât anul trecut. Cum e și normal, prostițuția a înghițit aproape jumătate din bugetul alocat de danezi sexului, adică ceva mai mult de 166 milioane dolari, aproape la fel ca și anul trecut. Cel mai mult au crescut cheltuielile cu telefoanele sexy, adică 103 milioane dolari față de numai 81 milioane anul trecut. Au mai înregistrat creșteri cererea de prezervative și cheltuielile în cluburile de noapte. Literatura erotică, în schimb, a cunoscut un declin dramatic.

Misterul bestiei din mlaștini

O fermieră britanică a anunțat că a rezolvat misterul „Monstrului din mlaștina Bodmin”, care a ucis numeroase animale și a băgat groaza în rezidenții din sud-vestul Angliei. Un videofilm făcut de Rosemary Rhodes pe terenurile ei din centrul străvechii mlaștini a fost prezentat

de postul de televiziune BBC. Filmul arăta un animal cu coadă lungă, pe care experții l-au identificat ca „o pisică mare”, un leopard sau o pană. Programul a inclus și un interviu cu Jane Fuller, femeia care a dat alarma după ce a fost atacată de o felină în octombrie, în timp ce își plimba câinele. Zoologii cred că există câteva zeci de astfel de animale în libertate, în diferite părți ale Marii Britanii. Ele sunt eluate din grădinile zoologice, fie eliberate de iubitorii mai excentrici de animale, în urma unor legi restrictive impuse în 1976.

Mama leoparzilor

Îngrijitorii de la o grădină zoologică din Kazahstan au găsit doi păi de leopard abandonți de mama lor, în „persoană” unui câine vagabond, notează agenția Itar-Tass, citată de REUTERS. Căteua îi alăptează pe cei doi micuți de peste o lună la grădina zoologică din Chymkent, iar aceștia au preluat mai toate obiceiurile câinești. „Îngrijitorii spun că mai lipsește doar să latre”, precizează sursa citată.

China fără Crăciun

Comisia de Stat pentru Educație, instituție chineză ultraconservatoare, interzice colegiilor și universităților din țară să serbeze festivaluri occidentale de genul Crăciun, St. Valentine sau Ziua păcălelilor, informează REUTERS. Comisia a interzis școlilor, departamentelor, claselor sau organizațiilor să întreprindă orice acțiune cu aceste ocazii. Aceasta „pentru a crea o tradiție culturală relativ stabilă în lăcașurile de educație superioară și pentru a promova înalta cultură națională”. Ziarul oficial Guangming a pus știrea pe prima pagină, semn că trebuie luată în serios. Universitățile Chinei erau locuri sumbre și aride, dar în ultima vreme studenții au profitat de orice pretext pentru a se distra. Mulți foloseau sărbătorile occidentale ca prilejuri pentru a organiza petreceri, ceea ce i-a deranjat pe gardienii moralității socialiste.

Fapt divers — Venit cu poșta de dimineată

Poștașul francez Jean-Pierre Toulouse s-a oprit din rondul său zilnic pentru o livrare specială — un copil, menționează REUTERS. Îndreptându-se spre o adresă cu o sursă recomandată, el a auzit strigătele de ajutor ale unei femei care năștea singură acasă în orașul Chamalières din centrul Franței. „Am scos copilul”, a relatat el postul național de radio. „Când am văzut că nu respiră l-am apucat de picioare și l-am bătut pe spate până a început să țipe”, a mai povestit el. A liniștit-o pe mamă și a chemat salvarea. „Apoi mi-am luat geanta și mi-am terminat rondul”. La radio s-a anunțat că mama și copilul sunt bine.

Nu în filme, ci în realitate

Orestes Lorenzo folosește un avion pentru a-și răpi din Cuba soția și copilul

— Aici Cessna 5819. Decolare iminentă. Direcția sud.

Cu toate că nu avea nevoie de autorizație pentru a decola de pe micul aeroport Marthon, Florida, Orestes Lorenzo, în vârstă de 36 de ani, ținea ca toți ceilalți piloți să-i cunoască poziția. Era în 19 decembrie, exact acum un an și nu-și putea permite nici cea mai mică eroare. Orestes era prea fericit pentru a avea trac. Erau 21 de luni de când nu-și mai văzuse soția, pe Vicky, nici copiii: Reyniel, de 11 ani și Alejandro, de 6 ani. Prietenii îl preveniseră: „E o sinucidere!”. Pătrunzând în spațiul aerian cubanez, pilotul stabilă altitudinea aparatului la doar 3 metri deasupra valurilor, pentru a scăpa de radar. Gândurile îl purtau spre trecut. Într-o dimineață de martie a anului 1991, îi șoptise soției sale, în ușa apartamentului lor de la baza aeriană din Santa Clara: „Așteaptă-ți vești de la mine. Dacă nu te vor lăsa să pleci, am să vin să vă iau”. Orestes Lorenzo, adjunctul comandantului bazei, pleca într-un zbor de rutină. De data asta, însă, avionul său avea să aterizeze

pe baza aeronavală Key West, din Florida. Reușise în ceea ce-l privea, dar familia nu avea nici o șansă. Serviciul de emigrare cubanez din Havana avea un singur răspuns: „Permisivul de a părăsi teritoriul cubanez vă este refuzat”. Vicky era permanent urmărită, telefonul pus sub ascultare, convorbirile lor întrerupte. Nimic din ceea ce încercase Orestes pentru a obține pașapoartele mult visate nu reușise: nici atacurile directe la posturi de radio, nici greva foamei pe timpul vizitei oficiale a lui Castro la Madrid, nici apelurile lansate lui Mihail Gorbaciov. Pilotul se decise atunci, să învețe zborul pe un avion cu elice. Un plan minuțios pus la punct îi parveni lui Vicky prin Virginia Gonzales, membră a unui grup mexican de protecție a handicapatilor mentali. „Nu se va petrece nimic înainte de două-trei luni, preciză Virginia. Când am să te sun și am să-ți vorbesc de serbările mexicane, înseamnă că planul nostru a rămas în picioare. Dacă nu, înseamnă că a fost anulat”. În acea zi, pe plaja de la Varadero — viitorul loc de întâlnire — Virginia a

cumpărat trei maleuri și trei caschete de culoare oranj fluorescent, pe care i le-a dat lui Vicky: „Păstrează-le pentru ziua care va veni”. Și ziua venise. Vineri, 18 decembrie 1992, Vicky știa și ora întâlnirii — între 17 și 18, dar pentru a nu da de bănuț, aranjase totul ca pe o zi de relaxare la soare, rugându-i mereu pe copii să intre în mare și să se joace. Când se făcu, în sfârșit, ora 17, tânără femeie își îmbracă copiii, își puse și ea costumația „de recunoaștere” și, arătând toți trei ca niște morcovi, o porniră pe un vechi drum spre punctul de întâlnire. Când ajunseră, Vicky îngheță. Pe șoseaua ce urma să servească drept pistă de aterizare și decolare se oprise un camion, iar un autobuz se pregătea să-l dubleze. Exact în acel moment se auzi zgomotul unui motor de avion. Era Orestes care, înclină aparatul și trecu exact printre stâncă și panoul indicator, aflate la aceeași înălțime. Autobuzul venea în direcția sa, camionul porni și el, fiecare dintre cei doi șoferi încercând să se depărteze de drum, spre a-l evita. Aproape atinse camionul și

văzu fața desfigurată de frică a șoferului. Când avionul se așeză cu un zgomot surd pe asfalt, femeia, cu copiii de mână, fu incapabilă să se miște. Își reveni cu repeziciune și strigă: „Repede! Fugiți! E tata!”. Primul urcă Reyniel, împins fără menajamente în spate. A fost, apoi, rândul lui Alejandro, urmat de Vicky. În următoarea secundă aparatul se ridică de la sol. În scârșnet de roți. Îndreptându-se către nord, Orestes scoase un urlet de triumf: „Am reușit! Te-am învins, Castro! Am avut curajul să revin!”. Vicky și copiii nu se puteau opri din plâns. Păstrându-și calmul, Orestes le

ceru să nu privească în jos. Zbură la mai puțin de doi metri deasupra unei mări învolburate, iar valurile atingeau hublourile. De îndată ce ieși din teritoriul aerian cubanez, aparatul luă altitudine. Orestes își putu săruta, în sfârșit, nevasta și copiii. La ora 18,30 în radioul de la bord se făcu auzită vocea Kristinei Arriga. „Bicicleta 2 către Bicicleta 1”. Orestes răspunse în microfon: „Bicicleta 1 către Bicicleta 2. Un avion încărcat de dragoste se îndreaptă spre voi”.

Traducere și adaptare
LIANA TATOS

Clinton aprinde pomul

Președintele Clinton și familia lui au aprins pomul de Crăciun după ce Clinton le-a cerut americanilor să combată epidemia de crimă ce a

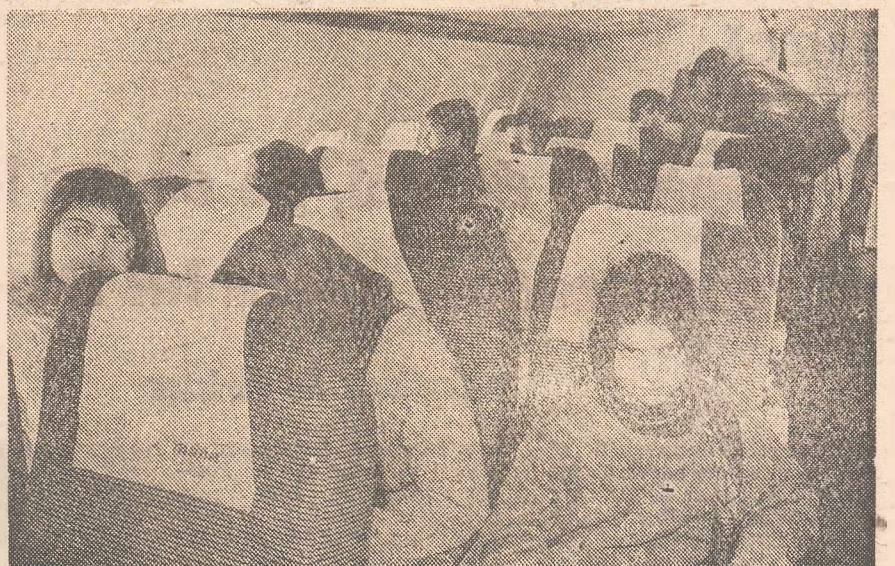
cuprins Statele Unite printr-un „reînnoit simț al omeniei”. Bill, soția lui, Hillary, și fiica lor, Chelsea, au participat la prima ceremonie de inaugurare a bradului într-un parc din apropiere de Casa Albă. Au participat vedeta de country, Charley Pride, actrița de pe Broadway Sandy Duncan și animatorul de televiziune Willard Scott care a făcut pe Moș Crăciun. Acesta l-a făcut pe președinte să glumească, spunând: „chelul Scott ar face orice să poarte un pic de păr”. Cei trei membri ai familiei și-au unit mâinile pentru a răsuci comutatorul, acoperind de luminițe roșii-verzui un pin albastru de Colorado, înalt de 12 metri.

Sute de danezi caută câinele reginei

Sute de danezi se află în căutarea disperată a Zenobiei, câinele prea iubit al majestății sale Margareta, regina Danemarcei. Zenobia este un teckel de trei ani, timid și foarte sensibil, și face pereche cu Asterix, teckelul regelui Henrik. Ca urmare a tragice dispariții, casa regală a fost obligată să se adreseze presei care a cerut populației să nu facă nici un rău animalului, care nu este deloc periculos. Ziarul de mare tiraj Extra Bladet a organizat propria echipă de căutători, care, spre a a-

demeni regalul patrupe, a organizat la marginea pădurii Grib Skov un adevărat festin regal cu pateu și ouă de prepeliță. Veterinarul regal Johannes Hecht Nielsen a consolatat-o pe regină, asigurând-o că iubitul său teckel se poate descurca foarte bine și de unul singur. Regina este hotărâtă să nu-și cumpere deocamdată alt câine, ea sperând încă în reîntoarcerea Zenobiei în sânul familiei regale. Pierderea a monopolizat câteva zile prima pagină a marilor cotidiane, ceea ce l-a determinat pe un candidat la alegerile locale din Copenhaga, nemulțumit de lipsa de atenție cu care a fost tratat, să declare că și-a pierdut canarul, notează FRANCE PRESSE.

Întoarcerea păsărilor călătoare

În fiecare primăvară, în țările din zona noastră se-ntorc păsările călătoare. Anul acesta, în România s-au întors și păsările tuciiuri, alungate din Germania — țigani. Ei au plecat din fostul lagăr socialist și au colindat Europa în lung și-n lat, dar s-au stabilit mai ales în patria Nibelungilor și i-au fericit pe locuitorii de acolo cu toate purtările rele

cu tot jegul și mizeria de care sunt în stare. Iar germanii, brusc vindecați de logoreea umanitaristă, i-au împachetat pe țiganii din România și i-au trimis, cu TAROM-ul nostru național, îndărăt pe malurile Dâmboviței. Necazul a fost însă că țiganii au îngrozit Germania și Europa dându-se drept români.

Pentru că vin sărbătorile, vă sfătuim:

CE NU TREBUIE SĂ-I CUMPĂRAȚI SOȚIEI DUMNEAVOASTRĂ

Un soț oferă rareori cadouri altei femei decât soției și, nu de puține ori, experiențele s-au dovedit dureroase. Sunt destui bărbați care au avut de suportat, vreme de mai multe zile, răceala soției după ce i-a oferit un cadou prost ales. Nici bărbații cu experiență nu știu exact ce ar trebui să ofere, dar cunosc cu precizie ceea ce nu trebuie cumpărat pentru soție.

1. Nu cumpărați nimic din ceea ce trebuie băgat în priză. Tot ceea ce funcționează cu electricitate (fier de călcat, aspirator etc) va apărea doar un obiect utilitar.

2. Nu cumpărați nimic de îmbrăcat, dacă trebuie precizată talia. Aveți o șansă dintr-o mie să o nimeriți pe cea bună, iar în celelalte 999 vă veți face soția să se simtă ve-

xată: „Am eu aerul că port numărul 48?“, va spune. Dacă veți cumpăra ceva mai mic, riscul există în egală măsură: „De douăzeci de ani nu mai port numărul 36!“

3. Evitați să cumpărați tot ceea ce este de ordin practic. Noile produse uzitate în curățenie sau treburi gospodărești nu vă vor atrage favorurile sale, chiar dacă reclamele publicitare ne asigură că asta o va ajuta să câștige foarte mult timp.

4. Nu cumpărați nimic care ar putea-o duce cu gândul la un regim de slăbire pe care ar trebui să-l facă pentru a-și ameliora silueta. Va fi receptivă ca o aluzie că o considerați prea grasă.

5. Nu cumpărați bijuterii. Pentru bijuteriile pe care și le-ar dori soția dumneavoastră nu aveți, cu siguranță, mijloacele materiale necesare.

6. Și, mai ales, domnilor, nu cădeți în capcana clasică de a-i oferi lenjerie fină. Ideea despre ce credeți dumneavoastră că ar trebui să poarte soția e la o distanță de ani-lumină de ceea ce poartă ea, efectiv.

7. În sfârșit, nu cheltuiți prea mult: „Cum crezi că ne putem permite așa ceva?“, va spune ea. Dar, nu cheltuiți nici prea puțin. Nu va spune nimic, dar va gândi: „Asta-i toată valoarea pe care mi-o acordă?“

Nu știu câtă lume își mai aduce aminte, dar ziua de naștere a Televiziunii este în 31 decembrie. Prima emisiune a fost... Emisiunea de Revelion. Și, chiar dacă s-a făcut cu nițică stângăcie, entuziasmul era mare și primul său născut — Revelionul — a fost o bucurie pentru toți.

La cei 37 de ani ai săi, pe care-i va implini în 31 decembrie, aceeași Televiziune naște... cu forcepsul. Nu știu cum o să iasă încă nenăscutul, dar ce se „moșește“ miroase a tableță. Pentru că totul la ora asta este „strict secret“, zău, nu-mi vine să mă iau după bărfă; să vă spun că va fi mare-masă-mare în platou, cu domnul Everac în cap și redactorii pe de lături, veniți cu consoarta — dar numai dacă e „oficială“, cu acte în regulă — redactori care, contra sumei de 15.000 opriți din leafă, să cânte, să danseze, să chefuliască, sau mai știu eu ce prevede scenariul pitit de ochii ziariștilor. Nici nu pot să vă dau ca siguranță amenințarea „băieților“ de la carele de reportaj, MGS și ce mai înseamnă sectorul „Emisie“, amenințare care spune că dacă așa se face, va fi chiar „bal“ și chiar „în familie“, fiindcă ei nu vor mișca un buton să pună televizorul în legătură cu poporul.

Cel mai cinstit mi se pare să vă îndemn, vorba lui Tafulici, „Veniți cu noi pe programul doi“. Acolo, pe doi, s-au refugiat toți realizatorii trecutului revelioane: Dumitru Moroșanu și Doina Anastasiu, Octavian Sava și Ioana

La 37 de ani, Televiziunea naște cu forcepsul

Bogdan, Ovidiu Dumitru și Grigore Pop, Florentina Sătmari și Marga Huss-Crăciun, Mărioara Murărescu și Dora Zoră, Dan Mihăescu și Mariana Șoitu, Ana Potra și Sergiu Ionescu, Corneliu Dalu, în sfârșit, toată „lumea bună“ și... de meserie.

Lăsând „Balul“ pe programul I, ei ne anunță că, începând cu ora 24 „Revelionul e în toi... și pe programul doi“. Ne vor ura „La mulți ani cu sănătate!“, ne vor îndemna „Sus paharul“, se vor întreba: „Cine e moștenitorul?“ — nu, nu-i o aluzie, ci doar o scenetă de Octavian Sava, — ne vor tenta cu „Un cântec pentru azi, un cântec pentru mâine“ și ne vor purta „Pe sub cetina de brad“ a Izei maramureșene, ba chiar ne vor îndemna: „Hai să-ți arăt Bucureștiul noaptea“. Pe la 2, cum se cade de Revelion, vom avea „Cântece de petrecere“, iar pe la 3 vom asista la „Parada vedetelor internaționale“. După „O zi pe dos“ — care i se întâmplă doar lui Mitică Popescu vom avea și parada vedetelor noastre. Când, pe la 4 dimineață, românul la pahar mai cade și-n melancolie, încep refrenele fără vârstă, că vorba Florentinei Sătmari „Anii trec, anii vin“. Dar tot ea ne va scutura, după o vreme, cu „Cântece de voie bună“. Nu de alta, dar vine rândul lui Benny Hill! După ce ne vom strâmba de răs, un pic înainte de 6, putem să spunem: „Bună dimineață!“, ori „Noapte bună!“; sau, cel mai bine „Somn ușor!“ și să ne fie bine în '94!

MUZICĂ

După 70 de ani, pe scena lirică românească, opera lui Berlioz

• Copilăria lui Christos

Melomanii bucureșteni se vor bucura, cu adevărat, de un frumos cadou de Crăciun, coproducție a Filarmonicii George Enescu și Operei Naționale: *Copilăria lui Christos* — Trilogie sacră pentru soliști, cor, orchestră și orgă, de Hector Berlioz. Oratoriu scenic, ce poate fi, însă, montat și ca operă, este — cel puțin pentru generația noastră — o premieră națională. Ultima dată, lucrarea a putut fi ascultată în 1923 — deci, acum 70 de ani! — sub bagheta dirijorului Marcel Botez, la Filarmonica bucureșteană. Cum astăzi, în 1993, Atheneul nostru se află într-o jalnică stare — ce sperăm să se sfârșască în 1994 — Orchestra se va muta pe scena Operei, în-

tr-o frumoasă colaborare cu soliștii Veronica Gârbu, Pompei Hărășteanu, Dan Zancu, Gheorghe Pănescu, Nicolae Andreescu, Gabriel Alexandrescu și Mihnea Lamatic. Alături de corul Filarmonicii, a cărei maestră este Silvia Secrieriu, se vor înălța, cu adevărat îngerești, vocile copiilor din *Voces Primaveræ*, condus de Claudiu Negulescu. Invitat din Austria, la pupitrul dirijoral se va afla Alexis Hauser, regia spectacolului fiind semnată de Ștefan Neagru.

Așadar, Visul lui Irod, Fuga în Egipt și Sosirea la Sais — cel treilea părți ale Trilogiei sacre *Copilăria lui Christos*, la Opera Națională, în zilele premergătoare nașterii Mântuitorului 22 și 23 decembrie.

La ELECTRECORD

Colinde, colinde

Atâția ani sugrumate, niciodată uitate, colindele de Crăciun ne umplu sufletele de bucurie. Mai bogat și mai darnic ca niciodată, ELECTRECORDUL ne oferă un mănunchi de cântece, atâtea vreme tainic murmurate. La loc de cinste, discurile Corului Madrigal — Voroneț și Astăzi s-a născut Hristos, Corul Filarmonicii George Enescu, cu Colinde și concerte religioase, Corala Patriarhiei Române — Colinde de Crăciun. Puteți asculta, sau reasculta, discul cu Oratoriul de Crăciun de Paul Constantinescu, Iată vin colindătorii, interpretat de Corul de copii, Simbol. Veți descoperi cum sună Cântecele de iarnă de pretutindeni sau Corala Cultului adventist — Mai aproape de tine Doamne. Ștefan Hrușcă și Nicolae Furdul Iancu au imprimat cele mai frumoase cântece de Crăciun de pe platurile lor natale. Steaua sus

răsare și-a găsit o minunată interpretare în creația Coralei bărbătești a Armatei, iar cântece cu adevărat mănăstirești veți afla pe discul Corului de maici al mănăstirii Colocicov — Olt.

Dacă preferați o casetă, a-veți din nou de unde alege: *Poveste de Crăciun* — dramatizare după C. Dickens, Moș Crăciun de Delavrancea și În seara de Ajun de Cehov, *Legende despre Iisus* (S. Lagerlöf), *Noaptea de Crăciun*, cu Gabriela Cegolea, *Pe Domnul Lăudați-l*, în interpretarea Teodorei Păunescu Tuca sau *Colinde cântate de Angela Bocu*. Sunt numai câteva titluri pe care ElectreCORDUL ni le-a pus la dispoziție pentru dumneavoastră. Restul, vă lăsăm să le descoperiți singuri, în magazine,

Pagină realizată de
LIANA MOLNAR TATOS

Vine, vine Moș Crăciun!

Un strop de speranță pentru cei năpăstuiți de soartă

Apropierea Sfințelor Sărbători ale Nașterii Domnului determină, de obicei, o veritabilă emulație în rândul organizațiilor caritabile, al sindicatelor cu... posibilități financiare precum și în rândul oamenilor de afaceri bătânduți de sentimente creștine. Cu mic-cu mare, ne aducem aminte că există bătrâni, săraci, orfani, handicapați și ne... rezeșim să punem în practică porunca: „Iubește-ți aproapele”. Așa stând lucrurile, reporterii revistei FLACĂRA au luat... pulsul unor fundații de binefacere și au aflat secrete... foarte importante.

„Să ne aducem aminte că el au nevoie de noi în fiecare zi”

„Am reușit să colectăm 300 000 lei”

Dna Jeni Antoaneta Pirvu, Societatea Națională de Cruce Roșie a României:

„Nu știu cum se face că ne aducem aminte de cei năpăstuiți de soartă numai în preajmă sărbătorilor dar ei trebuie să mănânce în fiecare zi... Societatea noastră, dacă nu se știe, este oficial recunoscută de Guvernul României ca societate de ajutor voluntar, autonomă, auxiliară a puterii publice în acțiunile umanitare și, în special, a serviciilor sanitare militare, conform Primei Convenții de la Geneva, ca unica societate de acest gen de pe teritoriul României. Printre principalele obiective ale noastre figurează activitățile sociale ce cuprind în sfera lor persoanele neinstituționalizate. Aceste acțiuni nu încetează nicicând dar nici nu se... înțeleg în preajmă sărbătorilor. Vă voi prezenta sinteza principalelor acțiuni care s-au desfășurat în „Săptămâna Crucii Roșii”, 6-12 decembrie, ediția a 70-a, cu mențiunea că ele continuă cât timp vom avea cele necesare; o masă caldă pe zi pentru bătrâni, familii cu mulți copii, șomeri, copii străzii etc, între 20 și 3000 persoane, în cantine, pentru perioade de una până la trei luni; pachete cu alimente distribuite lunar la domiciliul bătrânilor singuri și foarte săraci; pachete cu alimente (zahăr, făină, orez, ulei), cu îmbrăcăminte și încălțăminte familiilor nevoiașelor cu mai mult de cinci copii cu unul sau ambii părinți șomeri; îmbrăcăminte groasă de sezon pentru bătrâni din Căminle-spital; tone de ulei, zahăr și orez Caselor de copii și Cantinelor de săraci. Fiecare astfel de acțiune a avut loc și noi avem date concrete ce pot fi verificate. Sperăm că vom reuși să menținem treaz, în inimile tuturor, sentimentul uman al înțelegerii.”

Dna Sanda Tătarăscu, președinta „Fundației Liberale Sfânta Vineri”:

„De mai bine de o lună am lansat acțiunea de strângere de fonduri pentru a putea oferi copiilor nevoiași un mic cadou de Crăciun. Am reușit să adunăm o sumă de 300 000 lei. În schimb, întreprinderile mici au oferit: portocale, dulciuri, fiecare cât a putut sau cât a dorit. Așa că acum suntem capabili ca, pe 21 decembrie, la ora 17, să împodobim bradul la sediul nostru din str. Caimatei nr. 10, sector 2, și Moș Crăciun va sosi pentru 100 copii sărmani, depistați de noi prin anchete sociale. Darul va fi un pachetel cu lucruri noi, în valoare de 3000 lei, dulciuri și fructe din belșug.”

„In Casa Omeniei, va exista un brad cu lumânările aprinse”

Dna Minodora Ilie, președinta fondatoare a „Fundației Internaționale de Caritate Omenia”: „OMENIA, această minunată alcătuire rezultată din comuniunea organică și spirituală a FIINȚEI ce am ales-o, nu întâmplător, drept simbol al Fundației noastre, ne obligă, implacabil, să fim alături de semenii noștri, mai ales cu fapta. Ar fi un întreg roman povestirea acțiunilor noastre, dar vrem totuși să menționăm că există peste 70 filiale în țară și în străinătate și că, în Casa Omeniei sunt peste 150 000 membri. Deci, oriunde există Casa Omeniei, va exista un brad de Crăciun cu lumânările aprinse și, în jurul lui, atâtea omenie cât poate să ofere sufletul omenesc. În București, membrii noștri vor merge la Azilul de bătrâni din sectorul 4, la două Cămine de bătrâni

din sectorul 6, iar în sediile lor vor oferi copiilor membrilor surprize interesante pe care nu le divulgăm.”

„Toți copiii șomerilor membri ai Ligii vor primi cadouri”

Dnul Bogdan Deac, președintele „Ligii pentru Integrarea Socială a Șomerilor”: „Avem în București circa 13 000 de membri care au beneficiat, până acum, de ajutoare, haine noi, încălțăminte. Nu este cazul acum, dar menționez că rolul nostru principal este de a găsi locuri de muncă și am reușit pentru 55-60% dintre membrii noștri. Contra unei taxe de înscriere de 1000 lei și a unei cotizații de 500 lei trimestrial, orice membru are dreptul să primească, funcție de posibilități, loc de muncă, ajutoare, asistență medicală și juridică, medicamente, totul gratuit. Despre Crăciun, ce să vă spun? Priviți magazia noastră: pachetele sunt gata, căci sponsorii străini (aproape în exclusivitate) nu ne uită. Noi avem, aici, o evidență foarte strictă a membrilor și a familiilor lor, iar pachetele vor fi, cu siguranță, foarte potrivite și utile.”

BRINDUȘA NICOLAE ■

PRIMIM LA REDACȚIE

Domnule redactor șef,

În virtutea dreptului la replică, vă rog să publicați următoarele:

În revista „Flacăra” — nr. 46 — 1-7 decembrie 1993, în pag. 11, la rubrica „Primim la redacție” a apărut un articol cu titlul „Doi escroci de la Radio Craiova mi-au furat 200.000 lei” semnat Ioana Ilie.

În acest articol, y compris titlul, sunt gratulată cu două epitețe: „escroc” și „ho”. Dar, să trecem mai departe de titlu sau ca să citez din articol, să trecem „la cazul în speță.” Ioana Ilie, după ce își aduce aminte cum crezuse ea că va deveni „o persoană lipsită de grija zilei de mâine”, relatează că la sfârșitul anului 1991 a fost „persuadată” de dl. Nicolae Andrei să investească în viitoarea (nota bene) societate „Obiectiv”: așa „persuadată” a venit repede, repede, la Craiova pentru a depune în mâinile celui care o prezentase suma de 200.000 lei și 162 de dolari. Deci, până aici, nici măcar nu este pomenit numele meu în ceea ce privește tranzacția, deci, nici vorbă, că aș fi primit vreun ban din partea domnului sale ca urmare a vreunei promisiuni. Și cum timpul trecea, dumneaei a constatat că telefonul meu suna în gol, că între Craiova și București sunt 250 km și că nu se afla printre acționarii firmei. Sunt posibile toate cele trei constatări. Ce nu a constatat în acest răstimp este că pentru a înființa o societate cu răspundere limitată trebuie doar 100.000 lei pentru capitalul social (deși dumneaei afirmă că a terminat facultatea de drept, așa o fi?). Articolul trece cu grație peste aproape doi ani și ajungem în august 1993 când domnia sa a ajuns la Craiova „hotărâtă să solicite rambursarea a 225.000 lei de la acționarii societății „Obiectiv” (se pare că cei 160 de dolari s-au pierdut pe drum sau generozitatea...). Afirmatia citată mai sus implică unele comentarii:

1. — la începutul articolului, chiar Ioana Ilie face vorbire de faptul că 225.000 lei au fost dați dlui Nicolae Andrei în momentul în care nu exista nici o societate „Obiectiv”.

2. — ca o concluzie a primului punct este faptul că banii s-au transferat de la unul la altul ca persoane fizice și în nume propriu deci, nu înțeleg ce anume o îndreptățește să se îndrepte pentru recuperarea lor împotriva celorlalți acționari (sunt patru) și nu împotriva dlui Nicolae Andrei.

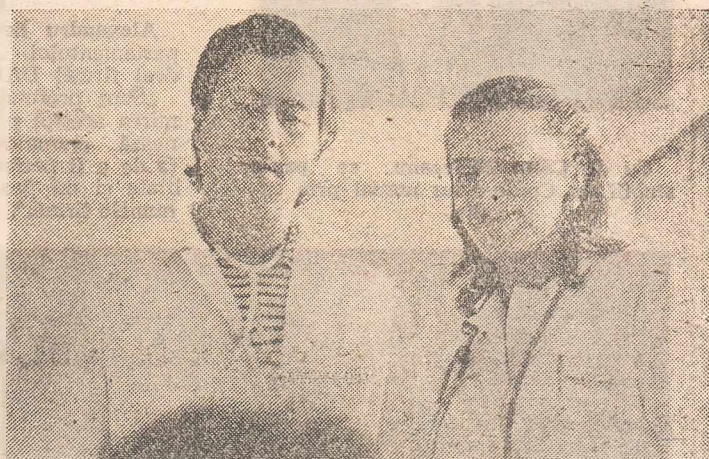
Deci, „trecând peste jalnică escrocherie a cărei victimă fusese” Ioana Ilie s-a întâlnit cu mine și afirmă dumneaei că „i-am promis public că până la sfârșitul lunii septembrie voi achita datoria”. Ce-i drept, după lamentări interminabile i-am împrumutat 25.000 lei.

Se pare că Ioana Ilie a folosit ca metodă de autoconvingere din care să rezulte că eu îi datorez bani, că bunăvoința devine obligație și, ca atare, este abilitată „de jure” și „de facto” să mă urmărească pentru un debit nedovedit de nimic, doar de afirmațiile domniei sale. Nu s-a dat în lături de la nimic reprobabil, ignorând calea justiției, cea mai îndreptățită pentru a soluționa o astfel de situație. Cum singură afirmă în cele puse pe hârtie, a venit la Studioul de Radio Craiova unde a prezentat situația cu aceeași coerență, dar nu a uitat să mă amenințe. Acum, ce legătură are Studioul de Radio Craiova și directorul său cu o problemă absolut personală a preopinentei nu prea înțeleg, dar, oricum anormal a devenit normal și totul este posibil.

În final vreau să o „persuadez” pe dna Ioana Ilie că în Codul Penal al României — în vigoare — există două articole, respectiv 194 și 206, primul incriminează infracțiunea de șantaj și, al doilea, pe cea de calomnie. Să fie „persuadată” de acest lucru pentru că îi va fi mai ușor.

Cu tot respectul și mulțumiri anticipate

Emilia TILUCA
redactor la Studioul de Radio Craiova

când mă simt ca unul sănătos. Le-am povestit cu ce m-am tratat și de atunci medicii din spital sfătuiesc pe orice bolnav de boală de ficat sau fiere să se ducă la Oradea la medicii Elthes.

Eu urez acestor doi medici multă sănătate și Dumnezeu să le dea putere de muncă pentru a leui și alți oameni de aceste boli nemiloase.

Medicamentul se distribuie în ambalaje sigilate, cantitatea din plic asigurând un tratament de 6 luni. Persoanele care vor să intre în tratament trebuie să se prezinte obligatoriu la Oradea la cabinetul medical al Societății „Elcohep”. Programările se fac la telefoanele 0991/30031 și 0991/36298 (orele 9—21) sau în scris: Oradea, str. Ady Endre 72, cod 3700.

Și medicina naturistă produce uneori miracole

Un om se întoarce din lumea de dincolo

Stimată redacție,

Mă numesc Ilie Dobre, am 30 de ani, locuiesc în Filași, județul Dolj, și sunt de profesie imprimator. Doresc să înfățișez cititorilor o întâmplare din viața mea, deoarece din ea mulți ar putea trage foloase.

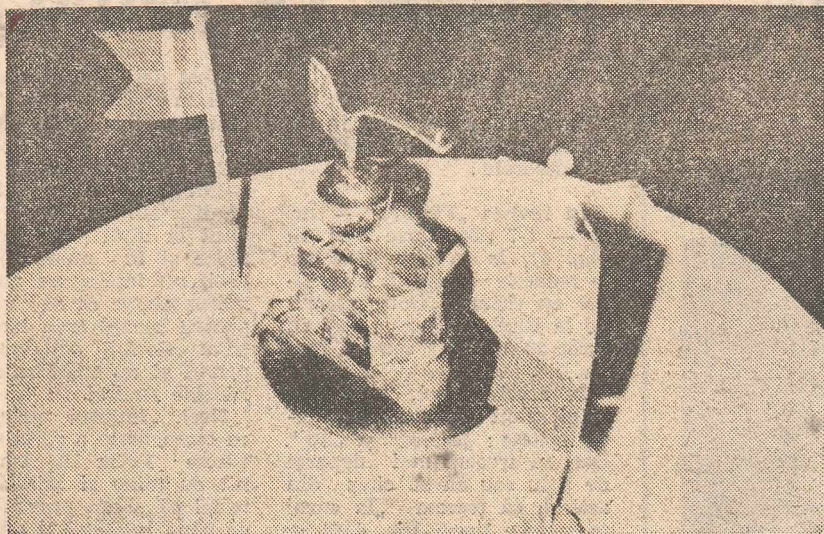
Sufăr de ciroză hepatică decompensată. La 23 februarie 1993, am fost internat la Spitalul nr. 3 Craiova într-o stare gravă, de pe urma căreia am dat în moarte clinică. (Așa am aflat ulterior că se cheamă.) Medicii m-au consultat și au hotărât să fiu depus la morgă. Dar a sosit nevastă-mea și a cerut să fiu

dus acasă, căci nu e de acord să mi se facă autopsia. Am fost transportat acasă, rudele au chemat preotul și toată lumea s-a pregătit de înmormântare.

Am stat în nesimțire încă cinci zile, când, deodată, mi-am revenit și am deschis ochii. Aveam o mare sete și am cerut ceva de băut. În casă aveam o damigeană cu preparatul naturist „ELCOHEP”, realizat la Oradea de medicii Aristina și Ludovic Elthes, dar din care nu băusem până atunci. Între viață și moarte, am început să beau din această licoare și minunea s-a săvârșit. După trei săptămâni m-am ridicat din pat,

am început să umblu, treptat mi-au revenit puterea și pofta de mâncare.

Atunci, nevastă-mea s-a dus la spital să ceară concediu medical, dar doctorul i-a spus că n-are rost, deoarece n-am șanse să trăiesc. Atunci m-am dus personal la spital și când m-a văzut doctorul s-a crucit, de parcă ar fi văzut un mort întors de la groapă. Mi-a dat concediu. În octombrie m-am internat din nou pentru control. S-au adunat doctorii în jurul meu și mi-au spus că așa ceva n-au văzut niciodată. Mi-au făcut analizele care au ieșit bune. Cum să nu iasă,

Cum a început totul ?

După decembrie 1989, redacția **Publicațiilor Flacăra** a hotărât ca, la fiecare sfârșit de an, să-și dea întâlnire cu firme românești și străine din Capitală și din țară, parteneri sau potențiale parteneri într-o conlucrare reciproc avantajoasă. Din 1992, s-a hotărât și decernarea unui trofeu, **Fierul de cristal**, ca o recunoaștere a calității relației dintre **Publicațiile Flacăra** și una dintre firmele cele mai apropiate de destinul nostru. Este primul premiu al calității existent în România în lumea afacerilor.

Ce este FIERUL DE CRISTAL ?

Este un trofeu netransmisibil, care se acordă anual, operă a marelui artist Dan Băncilă. Trofeul reprezintă un fier de călcat din cristal, în greutate de două kilograme. Postamentul semnifică temelia relațiilor dintre **Publicațiile Flacăra** și firma premiată : fierul de călcat propriu-zis reprezintă transparența acestor relații și posibilitatea netezirii oricăror asperități s-ar ivi, iar mânerul sub formă de măr simbolizează rodul acestor relații. Poate părea o glumă, dar... chiar așa e !

Cui i s-a acordat FIERUL DE CRISTAL la prima ediție ?

În 1992, el a fost acordat reprezentanței Rank Xerox în România (director general domnul Marian Popa), într-un an triumfal pentru Rank Xerox, care, înainte de a fi premiat de **Publicațiile Flacăra**, a cucerit premiul european al calității.

„Acest premiu se acordă, în primul rând, pentru calitatea de a fi om”

Marian Popa, director general al firmei RANK XEROX, câștigătorul pe anul 1992 al trofeului „**FIERUL DE CRISTAL**”.

„Premiera noastră, anul trecut, a constituit o veritabilă și foarte plăcută surpriză. Aceasta nu ne-a obligat în nici un fel, dar ne-a dat o confirmare a justeței sau a nezdărniciilor unor acțiuni care nu țin neapărat de activitatea economică pe care noi o desfășurăm zilnic. Consider că acest premiu se acordă, în primul rând, pentru calitatea de a fi om”.

„Premiul încununează o muncă însuflețită, demnă de numele firmei”

Alexandru Bondar, directorul departamentului „Calculatoare” în cadrul firmei DANEMAR-MITA :

„Sunt profund impresionat de primirea acestui premiu căci el încununează o muncă însuflețită și dorința de a fi perfecți, de a asigura o calitate și un profesionalism demne de numele firmei”.

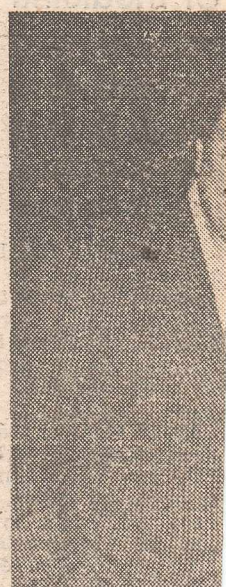
Cu dl Călin Tăriceanu se poate stabili un Contact nu numai prin radio.

Regizorul Mircea Mureșan și soția sa, actrița Rodica Mureșan, prieteni ai publicațiilor **FLACĂRA**.

Nicolae Rotaru închină Pentru Patrie. George Stanca înclină pentru VIP.

Dl Octavian Andrușescu.

UN PREMIU PENTRU TRANSPARENȚA NOASTRĂ

FIERUL DE CRISTAL

Cu o săptămână în urmă, în elegantul și modernul „Clubnord” a avut loc o impresionantă întâlnire care, cu siguranță, va stârni valvă în înalta societate bucureșteană. Pe cei ce nu au participat, din diverse și necercetate motive, îi anunțăm că au ratat festivitatea de decernare a trofeului „Fierul de cristal” de către S.C. „Publicațiile Flacăra” S.A., dar, mai ales, au pierdut excelentul cocteil. Începutul a fost făcut a-

nul trecut, fericit director general al firme RANK XEE firma Danemar S nescu. Care au fos din discursul dlui S.C. „Publicațiile F

„Un simbol al puterii financiare și intelectuale”

Dan Băncilă, sculptor, autorul trofeului „Fierul de cristal” :

„Fiecare astfel de obiect este un unicat, cu o personalitate profund originală. El este un simbol al puterii financiare și intelectuale a firmelor ce au inițiativă remarcabile în salvarea economiei românești”.

„Aș dori ca oamenii de afaceri să ne ofere cât mai multe locuri de muncă”

Alexandru Bogdan Deak, președintele „Ligii pentru Integrarea Socială a Șomerilor” :

„Mă simt fericit că am putut participa la o astfel de manifestare ce promovează, încurajează generația tânără. Aș folosi acest prilej să atrag atenția oamenilor de afaceri și către noi. Nu, nu dorim să facă acte de caritate, ci să ofere cât mai multe locuri de muncă pentru șomerii noștri care, adeseori, nu au nici o vină că au ajuns într-o asemenea situație”.

„Suntem, realmente, invidioși pe câștigători”

Dr. Nigel G. Buckley, OBE, director general al firmei ZENEC și reprezentant al firmei ICI :

„Prilejul este încântător. Sincer, suntem invidioși pe câștigători și sperăm că, într-o zi, trofeul va poposi în vitrina firmei noastre”.

„Grupul de presă Flacăra deschide poarta către Europa”

Cornel Florea, director general al departamentului „Relații Publice”, în cadrul Ministerului Industriilor :

— Domnule Augustin Băncilă, nire ?

— Acest gen de întâlniri organizează, cât mai ales pe mea financiară, de care von

— Vă place denumirea

— „E o alăturare de do

„Cândva, cei de vârsta mea, teau înțelege de ce România : află în Europa. Apoi, au price singura poartă de intrare este calității, a competitivității. În grupului de presă „Flacăra” r tă exact această poartă. Doror candidaților viitori, chiar și lor de stat ce parcurg drumu privatizare, să deschidă această prin calitate și profesionalis

„FLACĂRA este o revistă neastâmpărată. Ii doresc : mereu în frunte, acolo unde îi este locul”

Jozsef Balogh, scriitor, secretar al Uniunii Scriitorilor din România, profesor la „Școala Superioară de Jurnalistică” :

„Și eu m-am numărat, printre premianții revistei. După Revoluție, o asemenea nu se poate uita, am avut ch rubrică permanentă „Cursa cu cole”. Revista aceasta are un o tradiție impresionantă. Este vistă „neastâmpărată”, oame acolo, mereu nascocesc ceva

George Arion, președinte-director general al S.C. PUBLICAȚIILE FLACĂRA S.A., prezintă domnului Gabriel Dănescu, director general al firmei Danemar S.R.L., trofeul FIERUL DE CRISTAL.

Un moment emoționant: domnul Marian Popa, director general al reprezentanței Xerox în România, câștigătorul primei ediții a FIERULUI DE CRISTAL, îi felicită pe laureatul din 1993.

dl Marian Popa, tohtone a celebrei, premiată a fost neral Gabriel Dă-alegeri s-a înțeles rector general al

În orice caz, întreaga asistență a fost plăcut surprinsă de numărul mare de VIP-uri pe metru pătrat, de rafinamentul gastronomic și de atmosfera intimă realizată de fondul muzical adecvat. Băuturile fine au contribuit, de asemenea, la o excelentă comuniune spirituală a celor prezenți. Gazdelor nu li se poate reproșa decât... remarcabilul succes, invidiat, poate, de cei care nu-i au la suflet...

Aveți despre această întâlnire

atât pentru gazetele care le re oamenii de cultură și lu- ce mai mult în viitor. ierul de cristal" ?

ile. E interesant, oricum...

bune. Doresc revistei să gă- formula cea mai adecvată și i cei mai talentați ca să se men- frunte acolo unde se află din- na. Nu este ușor într-o concu- acerbă ca aceea exercitată de 0 de săptămânale".

sunt impresionat că o revistă poate să aibă o asemenea putere și influență"

ge Stanca, publicist, director al țiilor „Cuvântul” :

o inițiativă foarte... ciudată. pot obșnui cu ideea că un fier i de cristal. Voi iniția, și eu, un care să se numească „Argin- metal”. Trecând peste această sunt impresionat de densitatea ilor de aici și de faptul că o poate să aibă o asemenea pu- o asemenea influență".

„O excelentă ocazie de a cunoaște oameni de afaceri"

n Isachievici, directorul „Casei eri”—Piatra Neamț :

oare rău că, datorită unuia mic auto, am ratat festivitatea

propriu-zisă de premiere. Ne place că este lume multă, lume bună. Este o ocazie nesperată de a întâlni oameni de afaceri, de a ne informa, de a schimba impresii. De altfel, am și cunoscut, deja, câțiva potențiali... par- teneri".

„Niciodată nu am participat, la o astfel de manifestare"

Sorin Făcăoaru, director general al „Casei de Licitatii” S.A. Focșani, Vrancea :

„Niciodată nu am mai participat la o manifestare de o asemenea anvergura. Consider că firma DANEMAR-MITA merită, pe deplin, titlul de lider al afacerilor pentru că își păstrează renumele fără pată".

„FLACĂRA ar trebui să înființeze un Club al Oamenilor de Afaceri"

Nick Jordan, patronul companiei „Jordan” :

„Deși sunt teribil de răcit, am venit special pentru personalitatea celui care m-a invitat. Inițiativele de acest gen sunt, nu numai plăcute, dar este neapărată nevoie să ne întâlnim cât mai des, să ne relaxăm, să facem noi cunoștințe. Dacă revista Flacăra ar înființa un club permanent, aș dori să mă număr printre membrii săi fondatori".

„FLACĂRA contribuie la progresul european al României"

Klaus Brambach : „Mă bucură grozav inițiativa revistei Flacăra de a pune în prim-plan ideea de deschidere către Europa tocmai prin promovarea unor firme ce slujesc colaborarea româno-europeană. Revista Flacăra contribuie,

Doamnelor și Domnilor,

Bună seara!

Noi, cei de la **Publicațiile Flacăra**, trăim astăzi o sărbătoare. Ea este secvența finală a unei festivități care a început în vară, în iunie, când s-au decernat premiile **Flacăra**. Atunci au fost premiați scriitori, artiști plastici, critici de artă, ziariști, politicieni, actori, sportivi, diplomați, într-o ambianță în care nu au lipsit oameni de afaceri și prieteni statornici ai unui delectabil joc al minții — **Rebusul**.

Al doilea moment al acestei serbări s-a desfășurat în urmă cu câteva zile, la Teatrul Național din București, când, reprezentanți de frunte ai rebusismului românesc, au fost încununati cu laurii oferiți de cea mai populară și mai imitată revistă de divertisment din România, una dintre **Publicațiile Flacăra**, faimoasă în orice colț al țării — **Rebus**. Au fost atunci alături de noi scriitori, ziariști, artiști plastici, muzicieni, politicieni, actori, sportivi, oameni de afaceri, diplomați.

Și iată că astăzi, în cadrul ospitalier oferit de Clubnord, de directorul Eugen Huțu, ne-am strâns scriitori, ziariști, artiști plastici, muzicieni, politicieni, actori, sportivi, diplomați, pentru a sărbători un om al afacerilor. Se încheie astfel scrutarea pe care o întreprind anual **Publicațiile Flacăra**, în cele mai diverse straturi ale societății românești, în scopul descoperirii, uneori cu un ceas mai devreme, a valorilor pe care se poate conta, pentru a le recunoaște și a le răsplăti, din păcate nu exact după meritele lor, ci după posibilitățile noastre.

La jumătatea acestui decembrie, ne-am strâns deci pentru a aplauda reușitele unei firme de care toată lumea a auzit în România, DANEMAR, și ale unui grup de oameni conduși de directorul general Gabriel Dănescu.

Unii ne-ar putea acuza de superficialitate, de frivolitate fiindcă organizăm sărbători fastuoase într-o perioadă în care mulți trăiesc într-o mizerie cruntă. Dar tocmai această gingașă operație de depistare a valorilor, de promovare și de impunere a lor, poate, printre altele, să contribuie la mersul înainte al unei societăți, la progresul ei. Iar **Flacăra** și-a făcut un titlu de glorie ca premiile ei — cele mai vechi din presa românească, și, totodată, cele mai prestigioase, mai pline de semnificații — să slujească un astfel de crez nobil.

Să ne bucurăm așadar că suntem prezenți aici reprezentanți ai multor domenii de activitate, având prilejul de a ne rupe puțin din rutina ocupațiilor zilnice și de a realiza unul dintre cele mai importante deziderate ale omului : comunicarea.

GEORGE ARION ■

categoric, astfel, la progresul României".

„Prilej pentru cei puternici și viabili să se afirme"

Călin Popescu Tăriceanu : „Nutresc speranța ca aceste inițiative să se permanentizeze, pentru că, mi se pare, că

ele reprezintă trăsături ale schimbărilor ce se petrec în societatea noastră. Astfel de întâlniri sunt prilej pentru cei ce au forță și sunt viabili să se manifeste ca atare".

BRINDUȘA NICOLAE ■
Fotografii de FLORIN IONIȚĂ ■
JEAN VASILESCU ■

să discute cu dl Eu- de la Clubnord.

Dl Dorin Stana stabilește un „Blue Ridge” cu poetul Adi Cusin.

Se întrețin amical domnii Neagu Udriou, director general la Rompres, Viorel Sălăgean, senator și Max Bănuș, patronul „Tine-ramei".

DANEMAR SRL

UN EXPERT

LA DISPOZIȚIA

DUMNEAVOASTRĂ

Gabriel Dănescu, fericitul câștigător al celei de a II-a ediții FIERUL DE CRISTAL

Înființată în 1990, Danemmar SRL este în ordine cronologică prima societate comercială mixtă româno-daneză, dar cu certitudine este și prima în ordinea valorii. Obiectul activității firmei îl constituie comercializarea, ca importator autorizat, a produselor concernului japonez Mita.

Pentru a prelucra în siguranță in-

formațiile este nevoie de linii de birotică în acord cu standardele occidentale. Este foarte cunoscut faptul că în România, birourile managerilor nu sunt în toate cazurile la fel de bine dotate ca ale celor ce lucrează în țările din vestul continentului.

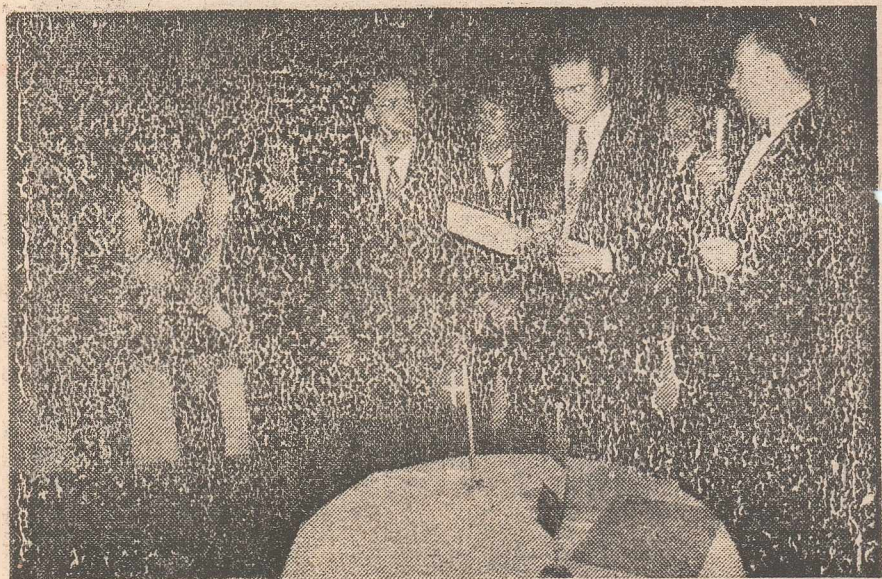
Pentru a putea avea o evidență sigură asupra documentelor vă sugerăm să folosiți aparatura de birotică Mita — firmă modernă consacrată producției de copiatoare, faxuri și imprimante laser.

Achiziționând linii de birotică Mita (sau doar module), Danemmar SRL asigură instituția dumneavoastră că va avea cel mai modern și mai bine dotat sediu, la egalitate cu nivelul tehnologic vestic.

Pentru societățile cu multe sucursale și filiale, firma noastră oferă rețele de faxuri programate special pentru a asigura un schimb intens de documente.

Departamentul Calculatoare al Firmei Danemmar asigură atât comercializarea de calculatoare compatibile IBM PC, imprimante matriciale și laser, cât și serviciul de proiectare software (proiectare asistată pe calculator, prelucrări de baze de date, sisteme expert grafică și animație pe calculator) și cursuri de întreținere în informatică și utilizarea calculatoarelor PC.

Departamentul este format din in-

O echipă a cărei valoare n-a așteptat numărul anilor — Danemmar S.R.L.

gneri specialiști în hardware și software, care în perioada de garanție a aparaturii achiziționate de la firma noastră asigură instruirea. Service-ul hardware și software necesar.

Având prețuri semnificative pentru calitatea echipamentului și reprezentând o tehnologie nouă pentru România, echipamentele Mita nu pot fi găsite în magazinele de birotică. De aceea, vă rugăm să contactați dealerii din rețeaua de distribuție.

Ca una din cele mai vechi firme producătoare de copiatoare din lume (înființată în 1934), Mita deține în prezent, după decenii de experiență acumulată, tehnologii de înaltă clasă, continuând să-și promoveze produsele și să fie receptivă la schimbările pe care prezentul și viitorul le impun continuu. Acesta este și mesajul președintelui Yoshihiro Mita.

● CALITATE JAPONEZĂ — SERVICII DANEZE

Datorită calității inegalabile a produselor Mita, aceste echipamente au o-

cupat poziții de vârf în topurile clasamentelor de birotică, demonstrând tehnica cu care sunt înzestrate.

De 3 ani distribuim, cu succes în România produsele concernului Mita. Ca importator, firma noastră are o politică aparte de preț, promovare și distribuție.

Întotdeauna când îți cumperi un echipament ieftin, trebuie să te gândești că suma economisită o poți pierde pentru eventualele reparații la aparatul pe care tocmai l-ai cumpărat.

Prețul promovat de firma Danemmar SRL reflectă calitatea superioară a aparatelor și serviciilor. Înzestrare cu tehnici de vârf conferă produselor Mita competitivitate și calități funcționale excepționale.

Prin calitatea deosebită a serviciilor noi înțelegem livrarea de tip franco-beneficiar (care se face direct la sediul dvs.), instalarea și instruirea operatorilor din personal calificat. Firmă Danemmar SRL este oricând pregătită să intervină cu oameni pregătiți atestați la Mita-Danemmar.

Au ținut să aplaude izbânda firmei Danemmar SRL:

DIPLOMAȚI :
Klaus Brambach

ACTORI :
Leopoldina Bălănuță și Mitică Popescu

TELEAȘTI :
Vartan Arachelian

ZIARIȘTI ȘI SCRITORII :
Nicolae Prelipceanu și Mihai Tatulici
Fotografii de FLORIN IONIȚ

La Mulți Ani !

VĂ DOREȘTE

CLUBNORD

NORD HOTEL CALEA GRIVIȚEI 143

OPEN DAILY 9PM - 05 AM

RESERVATION PHONE 659 37 74

VĂ PROPUNEM DE REVELION UN MENIU DIN GASTRONOMIA INTERNAȚIONALĂ

Ham

● Rețetă oferită de restaurantul vietnamez KIM LONG, bucătari Hung Buivan și Maria Timu

Compoziție pentru 1 porție — 3 buc.: carne porc tocată — 0,50 g; ceapă — 0,25 g; varză crudă/morcov, ridiche neagră rasă — 0,50 g; fidea, orez — 20 g; ciuperci — 10 g; condimente — 2 g; foi orez — 3 buc.

Ingredientele se amestecă. Foaia de orez se trece printr-o baie de apă cu puțin oțet și zahăr ars. Cantitatea/compoziția se împarte în trei, se așază pe foi, se rulează, iar capetele foi se îndoaie spre interior.

Se prăesc în ulei până se rumenesc complet.

Carnea de porc tocată se amestecă cu celelalte ingrediente tăiate mărunt.

Foaia de orez se înmoaie trecându-se o dată printr-o baie de apă cu puțin oțet și zahăr ars.

Compoziția se împarte la trei și se așază pe foi. Se rulează, iar capetele ruloului se îndoaie spre interior. Se prăesc în ulei până se rumenesc complet.

Plăcintă cu brânză și răvașe

● Oferită de cofetăria DECA, cofetar Elena Drăgoi

Compoziția :

Foietaj : făină ; apă ; oțet , sare.

Umplutura : 1 pachet brânză de vaci ; 4—5 ouă ; 100 g stafide ; 50 g zahăr ; coajă de lămâie.

Mod de preparare

Foaia : Se face o cocă tare se unge cu puțină untură amestecată cu ulei, se întinde foaia, se împachetează în două, apoi se aduc capetele spre mijloc și iar se împachetează în două. Se dă la rece 10—15 minute. Se întinde

Orez cantonez

● Rețetă oferită de restaurantul CHINE-ZESC, șef de unitate Mircea Graciov

Se fierbe orezul după care se trage la tigaie cu șuncă, ou, mazare și sos de vin alb. Proporțiile sunt egale. Preparatul este mult mai gustos dacă se servește cu 0,25 g de vodcă chinezească, alături.

Tortul diplomat cu frișcă

● Oferit de cofetăria SCALA — Galaxy, maes-

Ștrudel cu mere

● Oferit de cofetăria ANA, patiser Nadia Budugan

Compoziția :

Foietaj : 0,6 kg făină ; 250 ml apă ; 15 g sare ; 15 ml oțet ; 200 g unt + margarină.

Umplutura : 25 kg mere , 200 gr zahăr ; 100 gr pesmet ; 2 g scorțișoară ; 2 g vanilie.

Foietaj : Margarina și untul se amestecă cu 100 g făină și se lasă la rece 2-3 ore.

Din restul ingredientelor se prepară o cocă potrivit de tare. Sarea și oțetul se dizolvă în apa pentru preparare. Coca trebuie să aibă aceeași consistență cu blocul de grăsime.

Se așază coca pe masă sub

simea să intre în toată co. Se întinde o foaie cu lățime de 30 cm care se împachetează în felul următor : se adăugă margarina spre mijloc ; din tunghiul astfel obținut împachetează din nou același fel (laturile mici, spre mijloc), apoi se împature în două. Se așază coca ceva drept, se acoperă cu un plastic și se lasă la rece 2-3 ore. După aceea se întinde din nou, se împachetează în același fel și se lasă la rece între 7 și 24 ore.

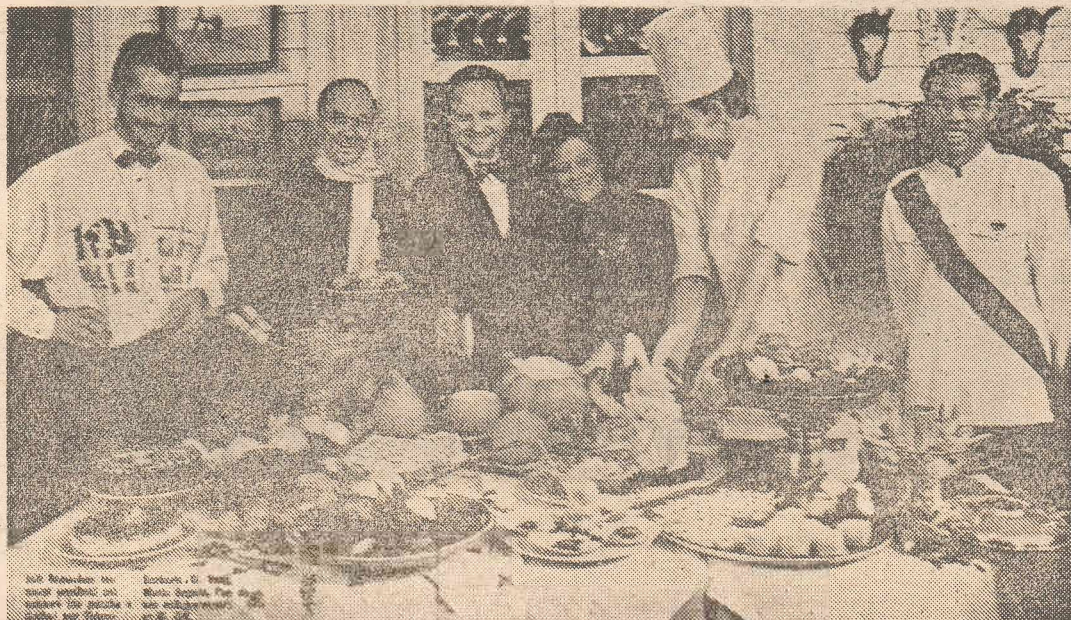
La lucrat se întinde o foaie ca de plăcintă, se taie lungime în 3-4 bucăți, se împachetează merele, se rulează și se coace în cuptor la foc potrivit. După scoatere se pudrează cu zahăr.

Umplutura : Se rad merele cu tot cu coajă, și se amestecă bine cu pesmetul, zahărul scorțișoara și vanilia.

Aperitiv Homos

● Rețetă oferită restaurantul NADA

Boabele de homos se taie în două și se lasă în apă 24 de ore până se umplă. Se scot, se fierb, se trec prin mașina de măcinat și se amestecă cu ulei de măsline (muștar răbesc), ulei de măsline. După poziția obținută se pune în farfurie, se decorează boabe de homos fiert în loc (3-6 boabe), puțin păstăi și roșii după gust.

Tru al artei culinare Dumitru Temciuc

Rețetă : Făină — 0,125 kg, ouă — 5 buc., zahăr — 0,200 kg., lapte dulce — 0,100 l, frișcă — 0,525 kg, gelatină — 0,025 kg., lichior — 0,040 l, esență de vanilie — 1 gr., fructe din compot.

Proces tehnologic : **Blat :** Din făină, 3 ouă și 75 g zahăr se face blatul, care se pune ca postament și câteva pișcoturi care se pun pe marginea tortului. **Crema :** Din lapte, 60 g zahăr și 2 ouă se fierbe o cremă în care se introduce cantitatea de gelatină care în prealabil a fost muiată în apă rece. După răcire se introduce frișca bătută cu zahăr — 325 g și o parte din fructele din compot, tăiate cuburi și se adaugă lichiorul. Această compoziție se toarnă pe postamentul din blat. Se dă la rece, după care se ornează cu fructele rămase, pișcoturi și frișcă.

Caramel de banane

Se ia o banană și se taie felii, după care feliile se fac pană. Apoi se face un sos caramel în care sunt introduse feliile de banane. Acest preparat se răcește cu puțin timp înainte de a fi consumat. Proporțiile sunt egale în alcătuire.

forma unei pâini, se crestează în mijloc și se introduce grăsimea. Se caută să se împacheteze astfel încât gră-

Terină de iepure

● Oferită de restaurantul FLORA, șef de taurant dl Ioan Grădinaru

Pentru 10 porții avem nevoie de un iepure, 500 g de slănină proaspătă, 500 g de pulpă de porc proaspătă. Iepurele se dezosează complet. Din pulpă și din mușchiuleț se aleg, în funcție de câte tăvițe avem, 2-3 fâșii iar restul cărnii se dă prin mașină și se toacă mărunt. Deci iepurele, pulpa și jumătate din slănină se toacă mărunt. Slăcina care a rămas se bate exact ca șnițelul, se face ca o foiță subțire și se tacează cu ea o formă de chec. Se doapează cu puțină sare slăcina respectivă, se adaugă condimente, nucșoară rasă, piper, rom, sare și 10 ouă bătute. Se amestecă foarte bine și se pune un strat pe fundul tăviței. Se iau din fâșiile de mușchiuleț, se învelesc cu o parte din slăcina bătută, se face rulou și se așază în mijlocul tăviței,

după care se completează tocătura respectivă. (Iepurele de mușchiuleț, înainte de a fi puse în tavă au fost legate cu sfoară și coapte în cuptor la foc iute, timp de 15 minute). Forma obținută se bage într-un vas cu apă, la rece. Se fierbe timp de două ore și jumătate. După ce este gata se scoate și se răstoarnă și se bage în apă caldă. Se bage tot produsul în apă caldă și apoi se glazurează cu glazură de carne. Se taie 3—4 tranșe, pe care se obține o formă de evantai. Platoul respectiv. Bucățile de terină în staniol sau în folie se pune în continuarea toului, diferența de temperatură dintre carnea de porc, nat și de mușchiuleț din aspect dintre cele mai bune. Produsul obținut se consumă cu gogoșari castraveți murați.

Curcan à la Flora

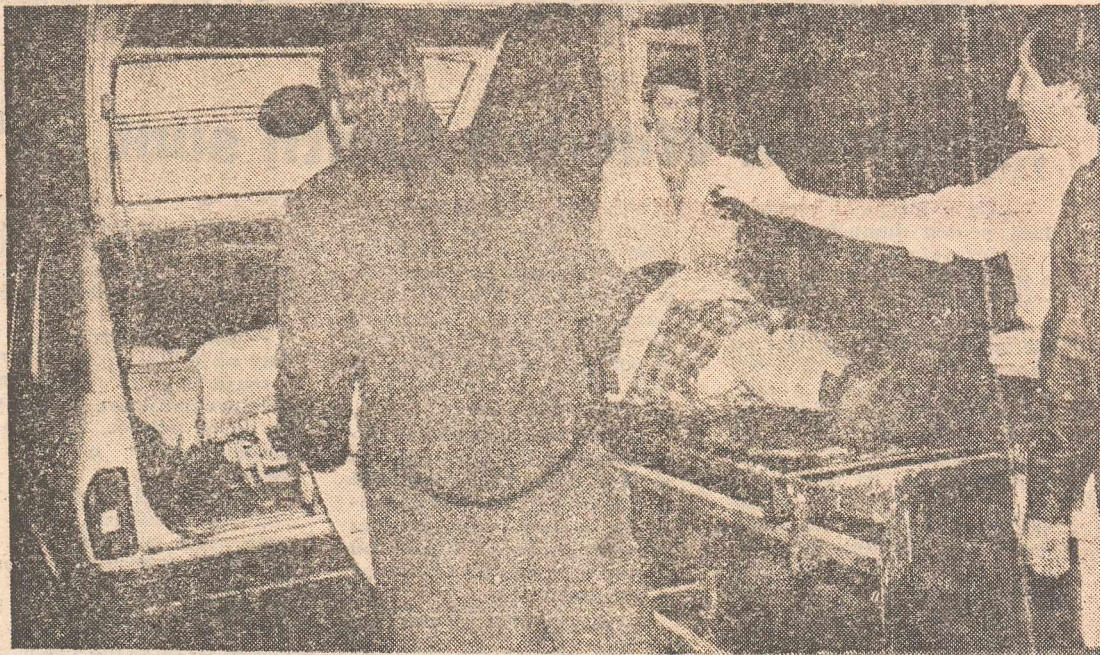
● Rețetă oferită de restaurantul FLORA, șef de unitate Ioan Grădinaru

Se ia un curcan de 6 kg, se curăță de tulle, se spală și se taie în două. Pentru a-l băga la cuptor și pentru a se frige, se prepară un sos pentru prăjit compus din : ulei — 800 g, sifon, 2-3 lingurițe de bulion sau ketchup, 2 portocale decojite tăiate felii, o jumătate de grape-fruit în care s-a tăiat felii, măr ras. Se condimentează cu cimbru, piper, sare și puțină nucșoară. Se dă la cuptor și din când în când se întoarce ca să se rumenească pe ambele părți. Se completează sosul în cratiță până aproape se acoperă carnea. Când e gata prăjit se scoate carnea, se strecoară sosul și se adaugă sare și piper după gust. În

sosul strecurat se adaugă ciuperci mici la care nu se rup cozile, spălate și curățate bine, care se bagă la cuptor unde se țin timp de o oră și zece minute. Se scot ciupercile din sos și se adaugă ca garnitură lângă curcan. Sosul strecurat din nou se servește separat, cu lingurița. Curcanul se porționează și se pune în farfurii. Se servește cu salată de mere rase și țelină rasă. Merele rase și țelina rasă, se pun într-un vas cu apă și lămâie stoarsă pentru a nu se înnegri. Se scot țelina și merele din apă și se amestecă cu lămâie stoarsă sau grape-fruit. Pentru ca preparatul să fie mai delicios se adaugă mirodenii după preferință.

POFTĂ BUNĂ, DAR ATENȚIE!

Statistic, sărbătorile de iarnă aduc Spitalului de Urgență din Capitală cei mai mulți clienți. Cauza principală: intemperanța alimentară. O dată pe an e Crăciunul, o dată pe an e Revelionul. Iar tradiția a statilor ca preparatele să conțină în exces grăsimi, afumături, condimente, carne de porc și de vânat, ca să nu mai vorbim de fluviile de băuturi alcoolice. Fiindcă ce e bun, strică, iar ce e fad, priește. Natura e puritană

și respinge alimentele organoleptice. Între foamea specifică (proprie animalului) și foamea gurmândului (caracteristică nouă, oamenilor) divorțul e ireconciliabil.

Ia fel ca în viață, și paginile noastre stau față în față. De o parte prudența (însotită de o petrecere calmă, ce poate deveni insipidă), de cealaltă, festinul alimentar, cu bucate pe pofa inimii. Să alegem după cum ne îndeamnă

grija pentru propria noastră sănătate.

Desigur, fiecare își cunoaște limitele și intoleranța aparatului digestiv. Își știe bolile și va ține seama de vârstă și comportamentul alimentar propriu. Dar sărbătorile trec și, în săptămânile și lunile ce urmează e mai important să ne simțim bine și nu vlușgiți de urmările celor câteva ore de stat la masă.

Aceasta e cel puțin părerea noastră.

Dr. doctor Constantin Ionescu — Târgoviște recomandă:

Meniuri de revelion fără... riscuri

Dornici să aflăm cum trebuie să ne comportăm civilizat, din punct de vedere... alimentar, în cea mai lungă noapte a anului. Adresat această provocare unui celebru doctor, dl. Constantin Ionescu-Târgoviște, medic primar la Institutul „Nicolae Iulescu”, a cărui opinie, veți vedea, merită luată în considerare.

Dr. C. Ionescu—Târgoviște: Revelionul este una dintre zilele în care, de obicei, mâncăm mai mult, îndemnată dacă stăm în fața televizorului sau alegem vânta unei petreceri mai... renante. Deci, se obișnuiește ca masa să fie bogată, atât ca expresie a anului trecut cât mai ales ca prânz pentru cel ce va urma. După o zi de agitație, de după o întreagă perioadă de griji, foamea devine acută. Oricine este tentat să se repeadă la masă și să îngurgiteze o cantitate de alimente de la început, ceea ce este, deloc potrivit, pentru fiecare ar trebui să țină na de durată festivității, 12 ore, și de capacitatea digestivă a organismului. Alimentele trebuie consumate într-o anumită ordine într-o anumită cantitate. Funcția de stocare de săruri și de „puterile” fiecărei. Nu se pune problema, tocmai în această seară, oamenilor să-și amintescă de consumul mediu zilnic de calorii indicat, 2500—

3000, chiar și noi, doctorii, „închidem ochii” la 4000—5000, dar nu mai mult, mai ales că aceste calorii se mai consumă și prin dans.

— Deci, care ar fi meniul de revelion pe care îl recomandăți?

— Împreună cu dieteticiana Rodica Lupu, am alcătuit un meniu tradițional și, totodată, lipsit de... riscuri. Deci, tradițional, se începe cu o băutură, de exemplu, țuică, fără a depăși 20—30 de mililitri. Urmează aperitivele: tobă și lebăr, preparate, evident, în casă, căci cele din oraș nu sunt, calitativ, corespunzătoare. Piftia intră și ea, în categoriile aperitivelor, dar trebuie preparată tot în casă. Salata „boeuf” și platoul cu brânză, cașcaval, ierburile, măslina, mezeluri pot să nu... lipsească. Total, această este secretul, trebuie consumat cu cantități mici de pâine, felile trebuie tăiate foarte subțiri. La ora 12, se deschide sticla de șampanie. Recomandăm o cantitate de 100—150 mililitri, consumată

alături de sarmalele cu mămăliguță. Urmează o... pauză de... dans. Pe la orele 2—3, „sosește” friptura și, eventual, cârnații. Acestea se asozonează cu vin, dar, atenție, nu mai mult de 2 pahare. Puteți bea și... patru, însă numai cu sifon sau apă minerală. Spre dimineață, plăcinta cu brânză de vaci, umplută cu... răvase, ne binedispune. Dacă se poate, ar urma o salată de fructe sau fructe asortate: mere, pere, portocale. Evident, se mai poate servi și înghețată cu puțină frișcă și o cafea. Către orele 6, ciorba de porc, troace, așa cum este ea făcută, stimulează digestia și este binevenită la sfârșitul unei mese prelungite. De altfel, și chinezii folosesc acest sistem, mâncând o ciorbă sau o supă în finalul mesei. Încă o dată recomand, nu abuzați de aperitive, că rămân sarmalele nemăncate.

— În ceea ce privește meniurile dietetice, ce ne recomandă doctorul Ionescu-Târgoviște?

— Meniurile dietetice, ca să vedeți că nu sunt prea severe, le gândesc, numai pentru această seară, pe același „schelet” și recomand, ca aperitive, mai degrabă: brânzeturi iar toba și lebărul să se consume alături de hrean, cu

puțin oțet, cu puțină sare, pentru a mări motilitatea digestivă. Piftia, prin definiție, nu este dietetică. Totuși, dacă se utilizează acele porci „anatomice” ale porcului bogate în cartilajii ca: rât, picioare, urechi, coadă, șoric și dacă se înlătură grăsimea și se pune mai puțină sare, totul este în regulă. Ca o variantă, recomandăm piftiile din pasăre: cocor, curcan, mult mai dietetice, dar nu la fel de gustoase. Și sarmalele, pentru a nu fi foarte indigeste, pot fi preparate adăugând mai mult orez și morcovi. Friptura trebuie să fie înăbușită, la cupor, de obicei, nu recomandăm prăjelile, compoziții rezultate sunt, uneori, periculoși. Să nu uităm nici murăturile: castraveci, gogonele, varză, morcovi, țelină. În nici un caz nu absolvim de... responsabilitate pe acele persoane ce-și cunosc reacțiile la diverse feluri de mâncare, numai așa poate fi evitată acutizarea afecțiunilor biliare, gastro-duodenale etc.

— Die doctor, nu aduceți deloc vorba despre prăjituri, torturi?

— Chiar așa. Consider că plăcinta cu răvase și salata de fructe sau înghețata sunt suficiente. În nici un caz, nu recomand torturile cu cremă de ciocolată sau prăjiturile cu creme, ele nefiind bine tolerate de organismul suprasolicitat... alimentar.

— Alt meniu dietetic?

— Sigur, revelionul se poate face și cu mult mai... puțin feluri — nu pentru că nu am avea... bani, nu — exclusiv pentru sănătate. Deci saueri, brânzeturi, sarmale dietetice, o cantitate mică de friptură de pasăre (curcan) sau chiar porc, eventual, pește gătit după fantezia gospodinei, salată de fructe, înghețată, plăcintă cu brânză sau cu mere, prăjituri „dietetice” gen: bezele, chee etc.

BRINDUȘA NICOLAE ■

Vindecăt de cancer, prin bioterapie, Ion Pietraru moare asasinat de fratele său

● El a fost pacient al doamnei Elena Leonte, discipola Mariei Vârlan

Am șansa de a participa la câteva demonstrații de tratament bioenergetic, oferite cu generozitate de către acea talentată și experimentată bioterapeută MARIA VÂRLAN din Chișinău, doctor în medicina alternativă, membră de onoare a Institutului Internațional de Medicină Alternativă din Sri Lanka, împreună cu una dintre discipolele sale, ELENA LEONTE, din Suceava. Venită pentru scurt timp la Centrul de bioterapie de pe strada Cetatea Histria nr. 1 din cartierul bucovinean, Drumul Taberei, discipola bucovineancă a prezentat cazurile mai complicate de boli tratate bioenergetic, asupra cărora ne vom opri în rândurile de față. Aflăm câte ceva din tainele acestor superdotate bioterapeute, în stare să discearnă pe cale extrasenzorială semnele știute și neștiute ale bolilor, dând oamenilor bioenergia tămăduitoare.

Marla Vârlan, consultând un pacient

e n-aduce barza, duce bioterapia

O femeie în floarea vârstei, mă a doi copii și-l dorea pe treilea. Pierduse patru sari, când sora ei, nimeni alta decât Elena Leonte, i-a zis: „A-ți timp, vreo două săptămâni să te tratezi la Centrul terapeutic (st. Eroilor, nr. cartierul Burdăjeni — Suceava). Mai fratase cazuri deilitate feminină, dar n-ase timp sa verifice rezultate. Vestea bună a venit de vreme de-ăstă se aștepta la sora ei, Florina, a tăzi amică fericită, Fetia, floade toamnă târzie, se nute Dumitrița. Are doi ani. Încă nu șie cine a a-o pe lume. Barza ori... O fesoară din Sibiu îi mulțute pentru fericeia de a o jutat să aducă pe lume un fel: „Am renunțat la inția de a mă trata în Sta- Unite, nici nu mai avea rămânând în țară să-mi ijesce viăstarul familiei“.

Un caz fericit, o femeie tratată cu bioenergie a rămas gravidă, cum și-a dorit. Soțul, binisor afumat, a vizitat-o și, spre hazul pacienților, i-a cerut bioterapeutei să-i plătească pensie alimentară și... să-i fie nașă.

Ce s-ar face E.L. dacă fiecare tătio fericit i-ar adresa asemenea cereri, precum simpatul vecin?

N-a murit de cancer

Ascultăm o poveste dramatică. O umbră de om, un muribund, fusese adus la Centrul bioenergetic tocmai de la Dorohoi. Cancerul, diagnosticat de medici era fără speranțe, pacientul altădată voinic, semăna cu o arătare de numai 37 kg. Din milă, dar și încrezătoare în forța ei tămăduitoare, bioterapeuta i-a aplicat un masaj bioenergetic atât de intens, încât, după prima ședință de tratament s-a petrecut un fapt ciudat. Înors

acasă, prima grijă a pacientului a fost să dea hrană la peștișorii din acvariu, înainte de a se spăla pe mâini. Greșală fatală pentru cele câteva duzini de peștișori foarte sensibili, care au pierit, intoxicați. Se pare că bioterapeuta a scos toxine la suprafața pielii pacientului. Dându-și seama de forța bioenergiei, pacientul a urmat cu sfîntenie prescripțiile medicale și bioterapeutice, inclusiv cele ce țin de medicina naturistă: alimentație cu crudități și brânză de vaci, sucuri naturale de legume și fructe.

Scăpat de cancer, se duse în vizită la fratele lui, la țară, acolo unde fierbe cazanul cu focul aprins de Legea fondului funciar. Aflu că, în acea zi neagră, cumnata i-a zis soțului: „Uite, afurisitul, îl căuta moartea pe acasă, iar acum a venit să ne ia pământul“. Stărnit de aburii alcoolului, fratele și-a lovit fratele cu parul în cap. N-a mai putut fi salvat. Nu, n-a murit de cancer, l-a doborât „neghiobia funciară“. Ultima dorință, vreo două săptămâni cât a mai trăit, a fost să o mai vadă o dată pe bioterapeuta bucovineancă ce îl salvase de boala secolului.

Si-a lepădat cojoacele, precum Baba Dochia

Un tânăr de prin părțile Neamțului venise la centrul sucevean de bioterapie îmbrăcat cu patru rânduri de lenjerie și ciorapi, cu căciulă și cojoace. Stătuse doi ani la pat în urma unei căzături. Avea, zicea el, „aprinde la cap“, alergie la frig și la apă rece, dărdăia tot timpul. Doctorița DOINA BRUMARU, colaboratoare apropiată și ELENA LEONTE i-au stabilit diagnosticul: alergii, ulcer duodenal, hernie de disc, afecțiuni ale ficatului și prostatei. Avea fața tumefiată ca a unui boxer înghesuit în corzi. Tânărul a urmat două cicluri de masaj bioenergetic, lepădându-și pe rând cojoacele și hainele de prisos. Numai jalea de a nu mai putea cânta la instrumentul preferat m-a convins să stau în rând cu ceilalți pacienți așezat pe un scaun, cu ochii închiși și palmele în sus, așteptând să primesc bioenergia, care m-a vindecat de toate hibeale.

Adresa DOAMNEI SĂNĂTATE — MARIA VÂRLAN și a disciplinelor sale bioterapeutice: Centrul bioenergetic extrasenzorial „Sf. Maria“, strada Cetatea Histria nr. 1, bloc M-13, sc. B, parter, cartierul Drumul Taberei, București — telefon 726 46 51.

C. BORDEIANU ■

Supus unor tratamente de bioenergie,

Tânărul Stelian Diaconescu se sinucide

● In timpul terapiei, sufletul său a fost înlocuit „din greșeală“ cu un alt suflet aparținând altui corp

Stelian Diaconescu avea 24 ani și suferea de schizofrenie-paranoică declanșată cu șapte ani în urmă, pe o țară din copilărie, ca rezultat al unui mod de viață familial caracterizat de permanente tensiuni și conflicte. Atunci când tratamentele clasice au dat greș, mama lui s-a decis să apeleze la puterile „supranaturale“ ale terapeuților prin bioenergie. De fapt, nu numai Stelian era bolnav ci și sora sa, Carmen, și chiar și mama lor. Pentru a înțelege de ce situația acestei familii este deosebită, trebuie spus, oricât de dureros ar fi, că principala vinovată a fost dna Diaconescu. Personalitate extrem de puternică, ea a avut forța de a interveni în... karma copiilor săi, încercând, și cine să o condamne, să le traseze un drum în viață, drum de ea dorit și, mai mult ca sigur, respins de către copii. Cea mare a fost „indemnata“ să studieze medicina (de altfel, și practică de câțiva ani) iar Stelian a trebuit să urmeze aceeași cale. Eșecul băiatului nu a descurajat-o pe energia doamnă. Suflet sensibil, Stelian, pe fondul gravei sale boli, își găsisse scăparea trăind în lumea lui, realitatea fiind ceva... impalpabil, un vis.

„Reușisem să-l
echilibrez într-un
anume plan.
Ceaaltă intervenție
a stricat totul“

„Scamatoriile
cu bioenergie
sunt foarte
periculoase“

Cum a fost percepută zăbateră băiatului, ne explică bioenergoterapeutul Raul Dumitrescu care s-a ocupat de bolnav, inițial: „izolările lui Stelian erau de fapt deșorporalizări, spiritul lui hălăduind în zone celeste. Când m-au contactat, am înțeles că întreaga familie trebuie tratată, trebuie ajutată“ și, atunci, ne-am împrietenit. Cu toate acestea, ei mi-au ascuns multe lucruri care, datorită implicării mele profunde, mi-au apărut ca... viziuni, viziuni în care eu nu am crezut, dar care, din păcate, s-au confirmat. Astfel, mi-a apărut în „vis“, Stelian făcând dragoste cu sora sa! Ulterior, am aflat că era adevărat... Oricum, am muncit mult și cu el și cu sora sa și am reușit să-l echilibrez energetic, într-o oarecare măsură, credeam eu, dar... La ultimul contact cu Stelian, adus de mama lui, am avut o surpriză bulversantă. După trei-patru luni de „tratamente“, flăcăul îmi face un rechizitoriu de genul: „Cine ți-a permis dumitale să intri în karma mea și să mă tratezi?!“ Avea altă privire, alți ochi, alt glas. Propria lui mamă a rămas „pe tușă“, fără replică. Așa s-a întâmplat că, fiind evident că fiul este „posedat“, mama a decis să-l ducă la părintele Argatu care știe foarte bine ce trebuie făcut în astfel de situații. Tot atunci am mai aflat și că întreaga familie se trata cu prietenul și colaboratorul meu, dl Lucian Iordănescu, specialist în psihoterapie. Am rămas stupefiat și am reușit, într-un fel, să-mi explic „dezechilibrarea energetică“ ireversibilă a lui Stelian.

dl Lucian Iordănescu, psiholog de meserie și specialist în psihoterapie, ni se destăinuie: „Vreau să precizez că nu creditez, în nici un fel, „scamatoriile“ cu bioenergie, aceste fenomene practice pe scară largă de așa-ziși specialiști, care, de fapt, habar n-au ce se întâmplă, deci habar n-au cât de mult rău pot provoca deși, în adâncul sufletului lor, doresc să ajute, să facă bine. Sunt extrem de puțini cei inițiați, cei cu har. Stelian era un om sfârșit, pe corpul său biologic aflându-se toate însemnele caracteristice. El se depărta de viață cu o viteză uluitoare și Raul știa că nu poate să facă nimic, știa și de aceea mi l-a recomandat. Din păcate, chiar nu se mai putea face nimic și am avut tăria să-i spun mamei lui să se pregătească, iar ea a înțeles și a acceptat ideea. Vedeți, dna Diaconescu este un rezonator puternic al formelor de energie superioare, un mediu excelent, ea cade în transă hipnotică în mai puțin de jumătate de minut, dar ea are un egoism specific, nu acaparator ci dimpotrivă, de dăruire. Dna Diaconescu are vocația sacrificiului și trăiește tocmai din atenția și recunoștința celor dragi. Dragostea profundă față de soțul ei era urmată de respingeri tot atât de violente, iar amândoi copiii sunt produsul acestor turbulențe. Aparent, mama poate fi acuzată ca principala vinovată, dar numai aparent, căci destinul omului nu poate fi modificat.

A consemnat:
BRINDUȘA NICOLAE ■

Film

Vulpe, vânător

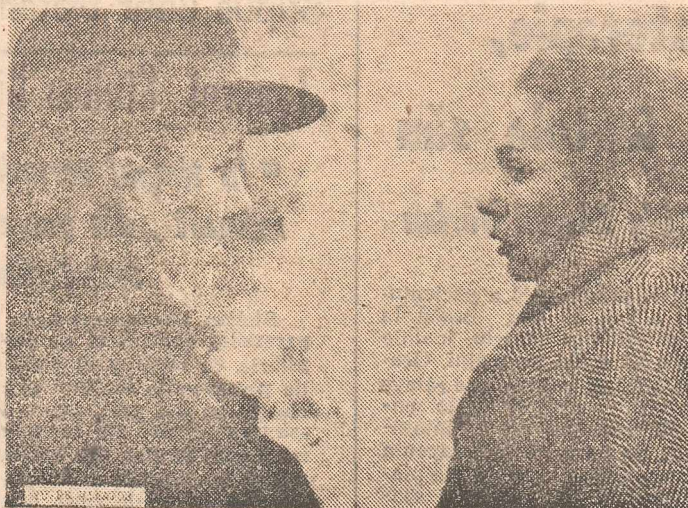
• Un film al

neputinței noastre

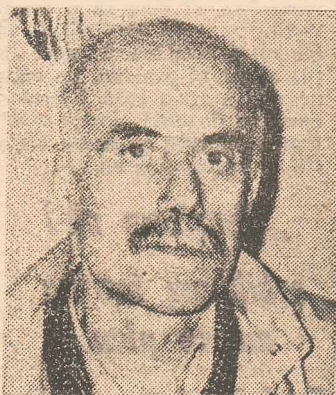
Deloc întâmplător, premiera filmului „Vulpe, vânător” a așteptat zilele lui decembrie. Ca să ne întoarcă în trecut! Nu într-unul îndepărtat — deși, parcă am fi trăit o viață — ci, doar în urmă cu 4 ani. Urmărind coproducția „Studioului de creație al Ministerului Culturii” cu firma germană „Ecco-Film”, reținem conștient începutul lui decembrie '89, apoi speranța, teama, bucuria, oroarea — întreg coșmarul — și, iarăși teama, apoi nesiguranța și nedumerirea și revolta între-bărilor rămase fără răspuns... până astăzi.

Cu un afiș plin de nume prestigioase — actorii: Oana Pellea, Dan Condurache, Mara Grigore, Claudiu Istodor, Marian Rălea —, cu o echipă de primă mărime — imaginea: Florin Mihăilescu, muzica: Vali Sterian și Dan Ștefănică, decorurile: Radu Corciova, costumele: Maria Pelei, montajul: Victoria Nae, coloana sonoră: Horea Murgu — „Vulpe, vânător” rămâne un film de Stere Gulea.

Nu știu de ce, din tot ce s-a spus despre acest om, despre personalitatea sa puternică, tăria de caracter învâluită în aparent calm și nemărginită

Oana Pellea și Mara Grigore

Regizorul Stere Gulea

blândețe, îmi vin în minte acum vorbele tinerei debutante, pe atunci, Mara Grigore: „Am avut fantastica șansă de a avea lângă mine un regizor extraordinar și un om deosebit. Marile întâlniri se produc rar”.

La câteva luni după Revoluție, l-am întrebat pe Stere Gulea, ani la rând stopat de nesfârșitele cenzuri: „De ce nu faci film? De ce nu te apuci de lucru? Nimic nu te mai împiedică!”. Răspunsul a fost trist și simplu. „Acum nu pot eu să fac film. Înțelegi?”. Credeam că am înțeles, că după „Moromeții” nu-și per-

mitea să dea orice. După aproape 4 ani, cred că înțeleg cu mult mai mult. Și asta, numai după ce, la câteva zile înainte de premiera la „Vulpe, vânător” Stere Gulea mi-a mărturisit: „Când am citit pentru prima dată scenariul la «Vulpe, vânător» — în primăvara lui 1991 — aveam o indiscutabilă amărăciune, provocată de încăpățănarea noastră, a românilor, de a nu opta deschis pentru o societate democratică ci pentru una semi-democratică. Cel mai tare mă întrista nonșalanța noastră de a rata șansele pe care istoria ni le oferă de a ieși, pentru odată, din starea de dependență geopolitică. Deci, cum s-ar spune, am plecat la acest film într-o oarecare stare de supărare, vrând să arate ca o oglindă care nu înfrumusețează. Aș zice că voiam să fie o «oglină rea». Când am intrat mai adânc în lucru, am început să realizez că această pornire este, oarecum, puerilă și că ar fi mai interesant un film care să analizeze tot mai neputința noastră de a profita de șansele pe care istoria le oferă din când în când. În această privință, se pare că aparținem mult mai mult Orientului, decât am crede”.

LIANA TATOS

ELVIRA POPESCU

„O cupă de șampanie cu lacrimi în adânc”

Există ființe excepționale, care își dobândesc eternitatea încă din timpul vieții. Elvira Popescu a fost una dintre aceste ființe, dotată cu o vitalitate creatoare explozivă, inepuizabilă, care părea să o facă nemuritoare, ca pe un monument al naturii.

S-a impus de la primele apariții pe scena Teatrului Național din București, fiind încă elevă la Conservator, remarcată de Alexandru Davila și de alte personalități ale vremii. Debutul timpuriu, la 16 ani, afirma un talent complex, apt a se manifesta atât în dramă cât și în comedie — dovadă numeroasele și variatele roluri jucate în primii ani de carieră, de la feerile în versuri ale lui Victor Eftimiu sau Zaharia Bărsan, la tragicile Julieta sau Chimena, până la vodevil și farsă. Întreaga sa carieră a fost marcată de succesul înregistrat în rolul Tofana din Patima roșie de Mihail Sorbul, creat la premiera absolută a piesei în 1916 și reluat apoi de nenumărate ori, în țară și apoi, la Paris, în cadrul turneului din luna iunie 1923 la Théâtre de L'Oeuvre, care avea să determine o schimbare radicală în destinul său. În țară jucase alături de cei mai mari actori ai Tea-

trului românesc, înființase companii împreună cu Ion Iancovescu, Ion Manolescu, Mihăilescu, Gheorghe Stărin. Invitată la Paris, pentru a interpreta rolul principal în comedia lui Louis Verneuil Verișoara mea de la Varșovia (Ma cousine de Varsovie) la Théâtre Michel, avea să cucerească fulgerător laurii succesului, prin „jocul de o siguranță uimitor” și gama variată a interpretării, la care se adaugă acel inimitabil și inconfundabil accent, devenit adevărată pecete a stilului său. A continuat să joace, devenind actrița cu cele mai durabile succese, fapt care i-a îndemnat pe mulți dramaturgi — printre care Louis Verneuil, Jacques Deval, André Roussin, Henry Bernstein — să scrie piese anume pentru ea. În 1954 a creat rolul Jocasta din Mașina infernală de Jean Cocteau, dar celebritatea i s-a constituit din a cele roluri în care comedia strălucitoare se îndulcea în sentimentalism, făcându-l pe scriitorul Tristan Bernard să o numească „o cupă de șampanie cu lacrimi în adânc”. Criticul francez Paul-Louis Mignon, scria că, „în orice fel de rol ar juca, de prințesă sau de femeie simplă, jocul ei are o măreție naturală

foarte rară, în care se recunoaște marca originală a personalității sale”. Era un joc plin de imaginație, în care forța de improvizație aducea mereu ceva nou, cu fiecare nouă reprezentație. La Paris, ca și la București, a înființat teatre — între care Le Petit Théâtre, Le Théâtre de Paris, Le Théâtre Marigny. A jucat în peste 50 de filme, iar ultima sa apariție pe scenă a fost la vârsta de 84 de ani. În 1989, a fost distinsă cu titlul de Cavaler al Legiunii de Onoare.

Legătura cu țara a păstrat-o mereu, oamenii de teatru din România găsim totdeauna o ureche și o inimă deschise la aceea care nu și-a părăsit nicodată accentul românesc, ca pe un semn de recunoaștere.

Acum, la 98 de ani, incredibilă veste a dispariției Elvirei Popescu, a stărnit conșternare în lumea teatrală română și franceză. S-a prăbușit un monument? Nu — memoria teatrului ne asigură de nemurirea Elvirei Popescu.

Întreabă-mă să te-ntreb!

„Oferim servicii de înrairea câinilor”

— Ce altceva mai colecționează bibliofilul și numismatul Gheorghe Tomozei?

— Mai nou, reclame năstrușnice.

Mă amuză produsele economiei de piață, precum creștină exaltare a virtuților unui săpun ce ar fi „o încăntare pentru PIELEA FAMILIEI DUMNEAVOASTRĂ” cum — cândva — mă întricoșă afișul în vitrina unui coafor: „ARANJĂM MIRESE!”

Dar, de curând, prietenul meu Mihai Cimpoi, de la Chișinău, m-a stupefiat cu un anunț publicitar apărut în presa liberă a Basarabiei prea puțin libere:

„Oferim servicii de înrăirea câinilor!”

E un text fabulos și îl așez la loc de cinste în colecția mea.

Știam multe despre mult prea blajinli moldoveni, eu, care am fost improprietărit și cu grozăvia altei „metafore” (explozia „mămăligii românești”), dar trebuia să recunosc, n-aveam știre despre relele purtări ale dulăilor de peste Prut (și Nistru), despre deloc utilitatea lor lipsă de... căinoșenie.

Dar uite că vine cineva, un patron prevăzut cu computere Minolta și secretare blonde, care e dispus să contribuie la salvagardarea liniștii publice înrăind cel mai vechi sistem de securitate din lume.

Procedeele uzate sunt, firește, secrete.

Cum se obține benefica înrăire? Prin înfometarea iubitelor dobitoace? Ar fi prea comod. Prin arhaica tragere de coadă? Prin bătaie, pur și simplu? Greu de precizat.

Printre miile de concepte lansate de scumpul meu filozof Nichita Stănescu există (pot proba cu citarea câtorva poeme) și acel de desimblânzire. Tot grația sa a propus unei nații prea legate de mitul mioritic (acceptarea cu seninătate a morții) o neapărată mutare în lup. Drept care, ignorând generoasa imbiere a serviciilor basarabene de înrăire, visez o de tot îndreptățită Uniune (Fundatie, Ligă, Partid) ce ar trebui să ofere desinrăirea, mai întâi a oamenilor posesori de câini și mai apoi a câinilor prevăzuți cu oameni.

Fiind noi prea bogați în ură.

Prea dedați muncilor demolatoare de ură.

Schinguim sentimente.

Spurcăm seninătăți.

Infruntărilor loiale îi preferăm blasfemia, jegul imprecatelor minciuna.

Să ne desinrăim așadar, în ciuda faptului că trăim un timp înviorat de mizerie și precaritate. Bunătatea românească nu trebuie inventată, ea există, chiar există. Trebuie doar s-o extragem din ființa noastră, cu precauția arheologului ce scoate din lut fragilul vas de lut cu toate înverzite de ploaie. O bunătate care e în primul rând echilibru moral. Cumpănă a dreptății. Și care nu exclude demersul justițiar, vietuirea virilă.

S-ar putea?

Eu cred în bunătate.

Fiindcă sunt un om vechi.

Vechi.

Om...

GHEORGHE TOMOZEI

Eminentului om de teatru RADU BELIGAN

Îi urăm, cu prilejul aniversării zilei sale de naștere, (14 decembrie) mulți ani de succes și împliniri, cu aceeași tinerețe și energie creatoare, pentru bucuria publicului care l-a îndrăgit și a tuturor aceluia care îl apreciază.

La mulți ani!

UNITER
Ion CARAMITRU

15 12 1993

„N-am știut că sunt spion!”

• Vintilă Corbu în dialog cu George Arion (3)

— Sunteți credincios, domnule Vintilă Corbu?
— Pentru mine tatăl meu e Dumnezeu și mama mea e Maica Domnului. Pentru mine Dumnezeu nu există, deoarece experiențele pe care le-am avut (nevasta mea — fata lui Sângiorgiu, a murit la 33 de ani, de cancer — și mi-am pus întrebarea: tatăl meu n-a fost vinovat, soția mea n-a fost vinovată când a murit, Sângiorgiu nu cred că a fost vinovat, eu nu știu să fi făcut vreo crimă la viața mea și să duc viața pe care am dus-o). Dumnezeu ce a făcut? Am învățat la religie că Dumnezeu știe când se mișcă fie și un fir de iarbă. Dumnezeu a știut că tatăl meu moare în închisoare, că mama mea moare de cancer, că nevasta mea moare de cancer. Ce-a făcut Dumnezeu?

— Știți ce-a făcut?
— Ce?
— V-a dat fantasmă dv. putere de lucru.
— Nu, domnule, puterea mea este în mine.
— Credința este necesară pentru un om care are nevoie de un echilibru moral, și găsește acest sprijin într-o forță divină care-l dirijează.

— Eu găsesc acest echilibru înăuntrul meu. Poate faptul că am fost scriitor, poate că am avut noroc, poate că a fost ceva, cum ziceți dv. o forță.

— Poate au fost tatăl și mama dv.
— Sunt convins că ei au fost. În orice caz, lor le sunt recunoscător. Părinții mi sunt sprijinul moral la ora actuală.

— Sunteți și în prezent posesorul unui pașaport românesc normal.

— A, n-am renunțat la cetățenia română. Vreau să fiu legat de interesele țării mele. Interese culturale, în special, pentru că din punct de vedere politic n-am căderea să-mi spun cuvântul. Însă din punct de ve-

dere cultural cred că pot să ajut cu ceva la dezvoltarea culturii românești și la dezvoltarea acestei înfrățiri între cultura românească și cea franceză. Aici am activat tot timpul, pe tărâmul acestei înfrățiri. Tot timpul am vorbit despre latinitatea românească și despre latinitatea franceză.

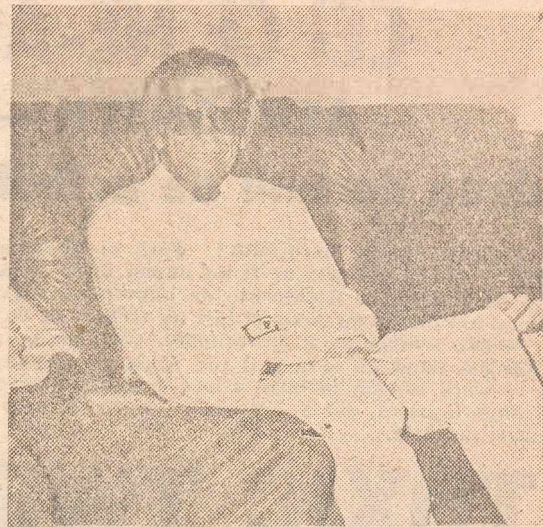
— În ce sens?
— Savanții francezi spun că izvorul latinității, leagănul latinității este în Carpați. Că din Carpați s-au desprins o parte din latini care nu se știe cum se numeau pe vremea aceea și s-au dus spre Franța, Italia, Spania și o parte au rămas pe loc, sunt români. De aceea limba noastră este mai apropiată de limba latină decât oricare. S-au găsit inscripții latinești și s-a ajuns la concluzia că vechimea latinității în Carpați este mult anterioară ocupării Daciei de către romani. Mult, cu sute de ani. Eu am acționat și am făcut propagandă în sprijinul acestei idei pe care, de altfel, francezii o cunoscuseră și o acceptaseră dinainte. Eu nu am făcut altceva decât să recunosc și să lucrez cu aceste teorii, pe care mi le-am însușit cu totul, brodând la această prietenie care este foarte necesară între Franța și România.

— De ce sunteți atât de legat de lumea occidentală?

— Când trăiam în România mă gândeam la Occident ca la o salvare. Vedeam lumina. Vedeam o fereastră deschisă spre lumină. Noi eram în întuneric și vedeam în Occident tot ce poate fi mai frumos; ajungând în Occident mi-am dat seama că nu tot ce e frumos și strălucitor este valoros.

— Totuși atâtea vreme cât poți să strigi „Jos guvernul”!

— Eu sunt un om de centru dreapta, iar în ceea ce privește ideile religioase înclin spre stânga.

Socotesc că regimul actual din Franța este necesar. N-am fost socialist niciodată. N-am fost pentru transfurcul roșu. În lumea occidentală vedeam curcubeul după o noapte de ploaie și de furtună; acum, trăind în lumea occidentală, mi-am dat seama că suferă și ea recesiuni. La ora actuală există o recesiune profundă, căreia îi găsesc o explicație. Există ceea ce se numește inflația. Adică devalorizarea monedei... Există însă și o inflație inversă. O inflație a valorii monezii. În loc să se devalorizeze, se valorizează. Valoarea devine așa de mare, la un moment dat, încât statul respectiv nu mai este capabil să vândă mărfurile pe care le produce. SUA a cunoscut cea mai teribilă recesiune din secolul nostru, afară de falimentul din 1929, în 1987—1988, când dolarul valora zece franci. Înseamnă că dolarul era așa de scump încât oamenii nu mai puteau să vândă nimic în lume. Și atunci au fost nevoiți să devalorizeze dolarul. La ora actuală, Occidentul suferă această inflație inversă. Este atât de bogat încât ceea ce produce el însuși, nu poate consuma.

ENGLISH, MY LOVE

BETA CHRISTMAS ISSUE

BUCHAREST, DECEMBER, 1993

Între 10—12 decembrie a.c., a avut loc Conferința Asociației Profesorilor de Limba Engleză din București (BETA). Cu această ocazie, am solicitat un scurt interviu doamnei profesoare Veronica FOCȘENEANU, președinta acestei asociații.

— Pentru început, cred că ar fi necesare câteva date despre BETA...

— Asociația a fost fondată la 1 ianuarie 1990; este o organizație profesională, non-profit, al cărei scop este de a ridica statutul profesorului de limba engleză, de a face schimburi de păreri, de experiență, între profesorii care aparțin asociației și, totodată, schimburi între asociațiile similare din țară și din străinătate; un alt scop al asociației noastre este de a acorda ajutor elevilor care studiază limba engleză.

BETA este afiliată la ATEFL (International Association for Teaching English as a Foreign Language — Asociația internațională de predare a limbii engleze ca limbă străină) și la fiecare conferință au participat și reprezentanți sau chiar președinți ai IATEFL veniți din Anglia. Noi organizăm diverse întâlniri cu personalități din domeniul de specialitate (profesori de limbă engleză, lingviști, literatură, predarea pe un nivel înalt etc.). În intervalul dintre conferințe, edităm publicația asociației, „ENGLISH, MY LOVE”.

— Până acum, asociația dv. și-a atins scopurile?

— Am să vă răspund, citându-l pe domnul Claus HENNING, președintele Consiliului Britanic, care spunea: „BETA are din ce în ce mai puțină nevoie de sprijinul Consiliului Britanic”. Aceasta înseamnă că forțele noastre au sporit și dovedim că suntem în stare să realizăm lucruri din ce în ce mai frumoase.

— Ce puteți spune despre cea de-a treia conferință internațională a asociației?

— A fost un real succes. BETA numără acum 257 de membri (de la 30, câți erau la început). Numărul participanților la conferință a fost, însă, de aproximativ 300 de persoane. Au fost invitați profesori de la Colegiul din Plymouth — Anglia, de la Universitatea din Warrick, ca și din Elveția, Bulgaria, Croația, Republica Moldova, Lituania, Letonia.

— Dintre momentele importante ale conferinței, la care v-ați oprit?

— Cred că la prezentarea edițiilor-pilot ale noilor ma-

nuale. Este vorba de manualele pentru clasele a V-a și a IX-a, realizate de un grup de profesori români — marea majoritate membri ai BETA — și coordonate de Rod BOLITHO, de la Colegiul „St. Mark and St. John” din Plymouth — Anglia.

Dar, poate, mai mult decât rezultatele profesionale, concrete, BETA, îndrăznesc să spun, începe să devină o stare de spirit. Am să vă citez, în acest sens, un fragment dintr-o scrisoare deschisă adresată profesorilor de limbă engleză din România de către doamna Mary Louise WILLIAMS, profesoară din Santa Fé — S.U.A., și publicată în revista noastră, „ENGLISH, MY LOVE”: „Sunt trei adevăruri pe lume — spune un proverb chinezesc — adevărul meu, adevărul tău și ADEVĂRUL. Dumneavoastră, profesorii de engleză din România, și, în general, din Europa de Est, ați dorit să spuneți adevărul predând literatura într-un timp și într-un regim politic care i-a redus pe mulți la tăcere. Ați insuflat elevilor dv. curajul de a lua atitudine, de a lupta pentru dreptul de a cunoaște, de a căuta ADEVĂRUL — uneori, chiar pe baricadele din București...”.

ALEXANDRU ARION ■

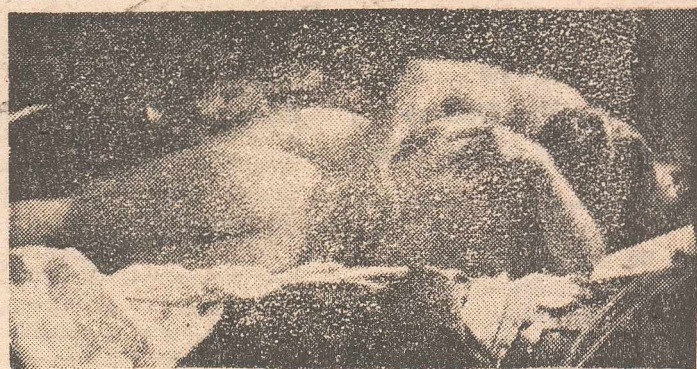
Vizitatorii

Film realizat de studiourile Gaumont / Columbia, Regia: Jean-Marie Poiré. Cu: CHRISTIAN CLAVIER, Marie-Anne Chazel, Valérie Lemercier.

Niște personaje stranii, picate ca din cer în mijlocul civilizației moderne a zilelor noastre, dau naștere la întâmplări caraghioase. Adaptarea lor la viața secolului XX nu este posibilă, iar îmbrăcămintea, care se purta cu sute de ani în urmă, este privită ca o costumație de carnaval. Însă ciudatele personaje sunt clar necontemporane, iar comportamentul lor neadekvat. Seria carambolurilor, care abundă și sunt admirabil concepute și realiza-

te, produc o stare euforică a spectatorilor. Efecte speciale bine făcute.

Lecția de pian

Producție a studiourilor australiene. Regia: JANE CAMPION. Cu: HOLLY HUNTER, HARVEY KEITEL, SAM NEILL.

Filmul este simplu și emoționant. Ada, o tânără femeie care nu vorbește din copilărie, sosește din Scoția în Noua Zeelandă, pentru a se căsători cu un colonist englez, așa cum hotărâse și aranjase tatăl său. Cu sine, aduce pe fiica ei, în vârstă de 9 ani, dar și pianul său, pe care este forțată să-l abandoneze pe plaja bătută de valuri. Vecinul familiei, primitiv și tatuat pe față ca aborigenii locali, are, cu toate a-

ceasta, un suflet special. El ia pianul acasă și face un târg cu Ada, care nu poate trăi fără muzică. Începe un joc senzual, departe de conveniențele victoriene severe ale sfârșitului de secol XIX, iar, încet, încet, eroii se îndrăgostesc iremediabil. Nimeni și nimic nu îi mai poate despărți. Soțul gelos îi spionează, și, după ce îi retează cu maceta un deget Adei, consimte să divorțeze. Îndrăgostiții părăsesc Noua Zeelandă, și, ca o jertfă supremă, Ada aruncă pianul în mare, fiind la un pas de a muri o dată cu iubitul instrument sacrificat.

CEI CE NE-AU FĂCUT ANUL MAI FRUMOS!

— AEROSMITH —

două decenii de activitate!

Strașnică trupă Aerosmith! Fără ei discografia oricărui rocker care se respectă ar fi nu numai incompletă dar ar suferi de lipsa unor documente de importanță maximă. Istoria lor nu avea cum, nu putea și nici nu trebuia să fie liniștită:

Spirite neliniștite și scotoceitoare, căutându-se pe sine și câteodată dând de ceva mai rău decât se așteptau, ajungând la revelații oricum înaintea altora și simțind nevoia acută să le împărtășească, cei 5 Aerosmith au reușit prin talent un impact puternic.

TOXIC TWINS

Steven Tyler: un cântăreț nu prea înalt, solid cam ca o trestie, sau un cablu de microfon, gătit cu o incredibilă vestimentație surprinzând cu detalii care mai de care mai trăsnete și viu colorate. Natura a fost foarte generoasă cu el la articolul buze (croite după modelul Mick Jagger) și în general a încercat o rețetă diferită de cea după care a alcătuit oamenii normali constituții.

Joe Perry: o chitară solo care dă lecții celei mănuite de Slash după ce a „mâncat pe pâine” Jimi Hendrix și Jimmy Page. Un aer de „bad boy” peste niște pantaloni de piele mulați în așa fel, încât să nu ascundă nimic dintr-o anatomie generoasă, natura încercând și cu el o rețetă diferită de cea după care a alcătuit oamenii normali constituții. Pe scurt, nu degeaba axul central al grupului a fost supranumit „Toxic Twins”. Cât despre ceilalți Brad Whitford (chitară), Tom Hamilton (bas) și Joey Kramer (tobe), fără a intra în detalii se poate spune că sunt indispensabili și deci fără ei magia Aerosmith n-ar exista: 20 de ani de bune și loiale servicii pentru cauza rock'n'roll-ului.

lui 11 albume dintre care mult de jumătate au fost certificate cu platină, cifra vânzărilor de discuri fiind de peste 35 milioane. Trebuie făcută o afirmație, cu riscul unui iz de injustețe, concluzionând chiar numai aceste rânduri: „Nu există numai Guns N' Roses!”

Componentă sanguină: Aerosmith!

Prima întâlnire „Toxic Twins” datează din 1970, într-un club din New-Hampshire. Steven Tyler, ex-roachie al grupului Yardbirds (unul din primele ale lui Eric Clapton) cânta într-o trupă de hard, Chain Reaction, bazată pe armonii vocale. Joe Perry, prezent și el în aceea seară avea propriul grup Jam Band bazat pe chitare. Exact ceea ce-și dorea primul a venit ca propunere din partea celuiilalt, și uite așa un proiect comun a devenit inevitabil. Detaliu amuzant, Tyler era tobar dar avea un chef nebun să facă pe vedeta în centrul scenei; a fost deci necesar să fie scos din funcție și așa a fost achiziționat Joey Kramer ca „responsabil cu bătaia”. Primul album Aeros-

mith, intitulat „Chase a L'Homme”, ieșit 3 ani mai târziu și s-a vândut în 2 milioane de exemplare. Este un disc pe care grupul îl evocă mereu cu o lacrimă de emoție în ochi: „De fiecare dată când am înregistrat ceva nou, aveam impresia că vrem să facem ceva mai bun decât acest prim album, și nici nu-mi dau seama dacă am reușit să-l depășim vreodată”, explică Steven Tyler. Adevărul e că griff-ul Aerosmith e inimitabil și explicația poate fi declarația lui Brad Whitford: „Când am început aveam în cap numai Hendrix, Stone și Cream (un alt grup din primele ale lui E. Clapton), Heavy rock și rhythm and blues, energie și black feeling erau acumulate în noi în proporții uriașe și de aceea am încercat întotdeauna să încărcăm muzica cu emoția generată de aceste comori. Și după 20 de ani, eroii noștri nu și-au epuizat inspirația și entuziasmul. „Este asta oare dragoste? Pentru bani? Pentru faimă? Când totul merge bine, nu-ți pui prea multe întrebări. Când excesele noastre ne-au făcut să pierdem mi-am dat seama că nu era deloc vorba de așa ceva! Noi trăim Aerosmith, respirăm Aerosmith, e în noi!”, spune Steven Tyler.

Când rap-ul ajută rock-ul...

Să nu cumva să credeți că Tyler și consorții stau cu urechile lipite de bucăți de vinil! Dacă nu s-au simțit niciodată obligați să fie la modă, nu s-au temut să inoveze. După o serie de albume foarte „tari” („Toys In The Attic” în '75, „Rocks” în '76) grupul plonjează în desfrâu și autodistrugere, sfârșind prin a se dezmembra. Separare în '79, reformare în '82 fără Joe Perry și este epoca „albastră” a găstii de Boston. Albumul

„Rock And A Hard Place” sugerează foarte bine, această stare de spirit de revoltă. Cei 5 bravi reușesc cu toate acestea să se revadă și să dea din nou câteva concerte. Singurul necaz e că nici unei case de discuri nu-i mai surâde ideea de a semna contract cu ei, până când un șab de la Geffen s'întoarce rezervă celorlalți și le oferă încredere pentru 4 albume. Primul „Done With Mirrors” abia apucă să-și impresioneze ascultătorii, că o idee genială e și pusă în fapt: reluarea unui mai vechi succes Aerosmith din '75 „Walk This Way”, refăcut în compania celor de la Run DMC. Demn de semnalat că Tyler și banda n-aveau rețineri în a-i aprecia pe rap-eri cu Ice T. în frunte. Ideea funcționează clipul e o bijuterie și astfel Aerosmith revine la modă cu mare „boom” difuzat într-o frenezie pe MTV.

Praf în ochi?

Succesul și excesele n-au împiedicat totuși grupul, care

și revendică libertatea fără fraze sfiorătoare, să facă dovadă de conștiință socială: în textul piesei „Janie's Got a Gun” aerism de copii maltratați, sau prin concertele ale căror beneficii sunt destinate organizațiilor care ajută femeile agresate fizic. Albumele pe care Aerosmith le înregistrează sunt fiecărui din ele ca lovitură de mână căzută peste clasamentele prea „cuminti”. „Permanent” în '88, „Pump” '89 sau alintatul „Get A Grip” aprilie '93 ar trebui să figureze în toate discotecile care și-au propus să nu mafieze nimic!

După cum explică Steven Tyler cu foarte multă imaginație dar totodată foarte exact „Aerosmith e un grup de rock „teapăn” care cu toată dragostea trage fanilor șuturi acolo unde mamele dau naștere!”

Să vă fac invitația să vă feriți cu aceeași dragoste zonală anatomică respectivă ar suna poate vulgar, dar există cu siguranță piciorul potrivit în locul potrivit.

FLASH - CONTACT

● **Invitați-l pe Jean-Claude Van Damme la masă dacă vă dă mâna!**

De la prima sa apariție în Bloodsport, Jean-Claude a cucerit, traversând lumea, un public din ce în ce mai larg. De această dată Hollywoodul a vrut să-l răsfete oferindu-i

un rol pe măsură în primul film american al celui mai celebru realizator din Hong Kong, John Woo, față de care actorul are o deosebită considerație și respect. Găselnițe vizuale, lupte dure și coregrafie foarte precisă...

Să nu vă mire faptul că vă ofer denumirea filmului în franceză pentru că orice poate fi tradus și-n chineză de exemplu, dar mă tem că nu vă era de folos informația.

Așa că în „Chasse à L'Homme” joacă sigur Jean Claude Van Damme și n-aveți decât să vă găsiți varianta engleză după secvența alăturată, în care se mai dovedește că șarpele cu clopoței intră în meniul unor culturiști ajunși!

● **... Și pentru că e ultima noastră întâlnire pe 1993, RADIO CONTACT**

urează tuturor ascultătorilor și cititorilor revistei Flacăra, un an viitor mai bun decât cel pe care îl încheiem, puterea de a spera că așa ceva

e posibil și încrederea în cei ce au hotărât să nu renunțe niciodată să vă îmbogățească spiritul chiar dacă de multe ori au ei înșiși nevoie de acest suport. Să fim împreună tari ca piatra, iuți ca săgeata și veseli, sorcoviți non-stop de cel care v-a urât și merită ascultat așa...

Nagui, prezentator TV și animator radio de foarte mare succes în Franța.

Topuri — Radio Contact

— ediția 49 —

● TOP 30

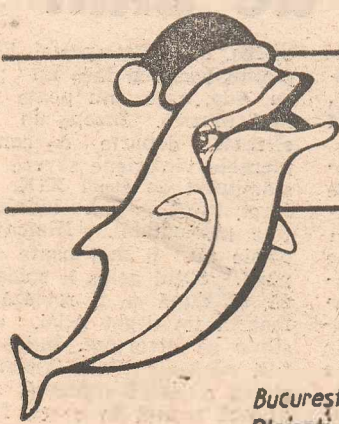
1. BRYAN ADAMS — Please, Forgive Me
2. MEAT LOAN — I'd Do Anything For Love
3. DINA CARROLL — Don't Be A Stranger

● TOP SLOW & BLUES

1. BRYAN ADAMS — Please, Forgive Me
2. PET SHOP BOYS — To Sneak Is A Sin
3. FRANK SINATRA & BONO VOX — I've Got You

● TOP 5 — TOP MATINAL

1. FM — Closer To Heaven
2. TECHNOTRONIC — Hey Yoh, Here We Go
3. NICK KERSHAW — The Riddle

radio CONTACT

Vă creează

București 96,1 MHz
Ploiești 92,8 MHz

La Multi Ani

FLACĂRA urează prietenilor și partenerilor de afaceri, cu toată dragostea, SĂRBĂTORI FERICITE! Spiritul reușitei — experiența Bouygues (10) Cheia de boltă a întreprinderii: oamenii

pentru a trăi și a se dezvolta, o întreprindere trebuie mai întâi să conțină oameni care fac parte din ea. Mai talentul, angajarea și adevărul pot conduce la reușită. Descoperim din ce în ce mai mult că adevărul este simplu. Investiția în orientare trebuie dirijată într-un proces semnificativ către alegerea acelor oameni care să fie în stare să-și transforme forța tradițională de execuție într-o forță de inovare și de creativitate. Este la începutul unei ere în care resursa umană va fi o componentă esențială. Ea are o putere extraordinară și dacă vom ști să-i dăm posibilitatea să se exprime, rezultatele vor fi acele pe care le așteptăm. Folosim metode pentru a leși din timp și este timpul să fim conștienți de atenția acordată dezvoltării resurselor umane este una dintre ele. Stabilizarea competențelor, recuperarea valorii, capacitatea de a înțelege, dialoga și asculta reprezintă elemente esențiale pentru un conducător care vrea să câștige pariul cu viitorul. Bouygues s-a angajat pe acest drum din cei mai mulți ani, mai întâi din conștientizarea și apoi din necesitate. În cele din urmă, cum să rezolvi sfidarea care este a progresului fără să-ți sealeze ceea ce se află la bază: oamenii. A construi este în primul rând o activitate legată de oameni. Alegerea este simplă și fără ambiguități. Pentru a reuși, Bouygues s-a orientat către o politică de personal voluntar doborând cu succes funcțiile le-

gate de locuri de muncă, resurse umane și aspecte sociale. În numărul următor: Alegerea și integrarea oamenilor. Traducere și adaptare MIHAI SÂNDOIU ■

Societatea comercială RADU S.R.L.
str. Vasile Alecsandri, nr. 2A, SUCEAVA
tel: 0987/22975; fax: 0987/27991

- importă autoturisme noi sau puțin rulate din Germania și Italia
- comercializează autoturisme MERCEDES, VOLKSWAGEN, AUDI, RENAULT și FIAT
- procură și livrează la cerere, în termen de 15 zile de la lansarea comenzii, piese de schimb pentru toate modelele de autoturisme importate
- livrează din stoc bare de protecție (față/spate) pentru orice tip de mașină.
- execută pe aparatură specială - tip KISS (import Franța) orice model de cheie (yale, auto și pentru broaște model clasic)

COMANDA SE EXECUTĂ ÎNTR-UN MINUT !

- comercializează prin magazinele proprii produse agro-alimentare
- livrează en gros celor interesați șampon și detergenți import Italia (A.C. 0%), precum și țigărete BASTOS (A.C.0%)

ADRESAȚI-VĂ CU ÎNCREDERE S.C. RADU S.R.L. !

MAART'S CO
design, publicitate, serigrafie

firma de publicitate MAART'S CO srl
va ofera

publicitate primara pentru firma dumneavoastra

- conceptie sigla
- carti de vizita imprimate plan si relief
- foi si plicuri cu antet
- conceptie si executie etichete produs, raft
- pliante publicitare
- embleme, ecusoane, legitimatii fanioane, etc

oferta noastra

confectionam firme obisnuite si luminoase
inscriptionam camioane mari si containere

totul la cel mai inalt standard de calitate !

MAART'S CO
B-dul DECEBAL Nr. 73 PIATA NEAMT
(in curtea sc. MOLDOGOR nr. 3)
Tel. +40-(0)93/619576; fax 610589

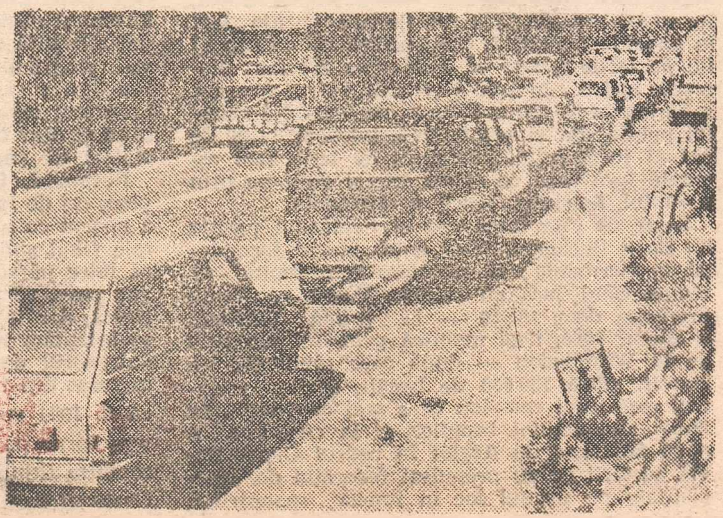
sistem specializat in confectionarea de:

- etichete autoadezive,
- autocolante publicitare pentru exterior, interior si duble,
- intr-o gama variata de culori si marimi
- servicii de publicitate radio, si ziare
- tehnoredactare casete publicitare pt. ziar
- clisee pentru zinc si ofset etc.
- invitatii nunta si alte ocazii
- un bogat sortiment de felicitari

Unitatea 1 - Cernavodă „erupe” în decembrie '94!

Ministerul Energiei din RENEL, Asociația umană pentru Energie Atomică, Centrala Nucleară Cernavodă și partenerul său AECL Ansaldo Conson, au prezentat recent, la conferința de presă ținută la AGIR, stadiul lucrărilor la unitățile 1 (87 la sută) și 2 (70 la sută) ale Centralei Nucleară Cernavodă. Prima unitate va atinge „criticitatea” în noiembrie viitor, urmând o creștere treptată a puterii, până la suta la sută. Vor urma cele 18 luni de punere în funcțiune, care vor consta în câteva opriri periodice, pentru verificarea instalațiilor. Prevăzută a se amortaiza în 30 de ani, investiția va furniza sistemului energetic național 7-8 la sută din necesarul de putere, prin cei 600 MW instalați (numai

la unitatea 1). Costul unui kWh produs la Cernavodă se va situa sub media actuală a RENEL. Legat de securitatea unității, ea este concepută pe sistem CANDU, cu segmentare a vaselor de presiune, având două moduri de oprire rapidă, incluzând otrăvă pentru neutroni. Este prevăzută cu cinci tipuri de bariere de securitate și cu un personal format din circa 100 de specialiști în regim de cosmonauti în misiune. Probabilitatea de avarie este de 10⁻⁷, comparabilă cu șansa de accident a unui Mercedes deplasându-se cu 5 km/h pe o pistă netedă, orizontală, supravegheată electronic. C.M. ■

Ne-a pus Dumnezeu mâna-n cap!

Duminică seara, la Las Vegas s-au desfășurat operațiunile tragerii la sorți a grupelor turneului final pentru World Cup '94. Sub presiunea organizatorilor, FIFA a hotărât schimbarea alcătuirii grupelor valorice potrivit unor rațiuni geografice și geopolitice, doar componența primei grupe, furnizoarea „capilor de serie”, păstrându-și configurația. Iată cum se prezintă acestea: **grupa A**: S.U.A., Elveția, Columbia, ROMANIA; **grupa B**: Brazilia, Rusia, Camerun, Suedia; **grupa C**: Germania, Bolivia, Spania, Coreea de Sud; **grupa D**: Argentina, Grecia, Nigeria, Bulgaria; **grupa E**: Italia, Irlanda, Norvegia, Mexic; **grupa F**: Belgia, Maroc, Olanda, Arabia Saudită. Intregerile vor fi găzduite de 9 orașe, în perioada 17 iunie - 17 iulie 1994. Echipa României va susține, în grupa preliminară, următoarele partide: **cu Columbia**, la Los Angeles (18 iunie), **cu Elveția**, la Detroit (22 iunie) și **cu S.U.A.**, din nou la Los Angeles (26 iunie). Meciul de deschidere va avea loc pe 17 iunie, la Chicago, între Germania (campiona mondială en titre) și Bolivia.

Cu același prilej, pe baza unei anchete la care au participat 70 de antrenori din întreaga lume, FIFA a stabilit cei mai buni jucători ai anului 1993: 1. Roberto Baggio (152 p.), 2. Romario (84 p.), 3. Denis Bergkamp (78 p.).

Din München, pentru revista FLACĂRA, dl Mihai Rusu,
redactorul sportiv al postului de radio „Europa Liberă”

Boris Becker, marele invins al anului

Eroul național al Germaniei, idolul tineretului și promotorul industriei tenisului din această țară a pierdut serios din popularitatea pe care și-a câștigat-o în timpul unei cariere strălucite timp de 8 ani. Recentele scandaluri cu antrenorii sau managerii din jurul său au influențat negativ opinia publică germană, care în cadrul unui sondaj de opinie îi mai acordă doar 35% din simpatii, în „lupta” cu Michael Stich, de exemplu, sau Steffi Graf. Primii „adversari” ai lui Boris Becker sunt chiar ziariștii cei de la Spiegel fiind chiar autorii unor articole de-a dreptul agresive la adresa triplului campion de la Wimbledon, ce s-a „evidențiat” din păcate, numai prin evoluții neconcludente, declarații false, înfrângeri ridicole, sau explicații subiective, ce învinuiesc persoanele din anturajul său, dar niciodată pe sine însuși. Asistăm la o demontare a unei vedete ce a pierdut simțul realității — citez dintr-un articol apărut în reputata publicație Spiegel — situație ce pune în pericol cariera sportivă a lui Becker care, prin succesele sale din perioada 1985-'92, a determinat o nouă dezvoltare a industriei tenisului din Germania.

Cum a fost posibilă o asemenea involuție, sau cum se explică degringolada beckeriană? — se vor întreba mulți cititori. Ei bine, trăind într-o țară cu economie de piață, bazată doar pe performanță, deci pe muncă și rezultate pozitive, cei de aici nu concep ca cineva să se schimbe atât de brusc în scurt timp. Sentimentele investite de amatori de tenis în jucătorul Becker, încrederea acordată de sponsori, care sunt și partenerii lui de afaceri, precum și „slalomul” permanent pe la marile turnee, încheiat cu „abandonuri” mai ales în primele tururi, au creat o atmosferă nouă și nefavorabilă sportivului, care și-a „răsfățat” suporterii în trecut, fie cu succese de prestigiu, fie cu o poziție „top” în ierarhia mondială. Cum nemții nu concep să fie pe locul 2, iată că imbinarea acestor elemente apărute în 1993 a generat o nouă imagine a tenismanului Boris Becker, necunoscută marele public, dar și neașteptată, întrucât, la 25 de ani ai jucătorului, amatorii de tenis mai așteaptă încă ceea ce ei numesc și definesc prin cuvântul *Leistung*, adică performanță.

Sigur că este dureroasă și neplăcută poziția lui Boris Becker, autorul unui „boom” formidabil în Germania; să amintesc doar faptul că atunci când juca cu racheta Puma, concursul producea doar 15 000 —, în prima jumătate a anului 1985, deci înaintea primului său titlu de la Wimbledon — după care producția s-a înzecit, adică 150 000 de bucăți, grație reclamei roșcatului campion ce a mai contribuit, pe lângă alte acțiuni benefice, și la cucerirea a două Salatiere de Argint în cadrul Cupei Davis, victorii ce au propulsat federația de specialitate pe primul loc în lumea sponsorilor,

consorțiul din Hanovra având peste 35 de parteneri de afaceri, ce aduc milioane de mărci! Nu mai vorbesc de imaginea tenisului german peste granițe, la fel cum exemplul Boris Becker a fost preluat de părinți, fiecare tată ducându-și băiatul la tenis, în ideea creșterii unui campion capabil să mărească contul familiei. Așadar, a crescut numărul de jucători, de baze, de turnee etc., Germania devenind în ultimii ani teatru de operațiuni No. 2 în domeniul sportului alb. Și totuși, s-au uitat cariera și implicația acestui Becker în societatea germană, el fiind acum atacat, batjocorit sau chiar umilit de presă sau de colegii săi de breaslă.

Cum o altă „lege” germană ne obligă să trăim „acum și aici” și nicidecum în trecut, iată că aceste performanțe „au fost cândva”. Lumea uitându-le, în dorința de a avea altele noi. Cum Becker nu a satisfăcut gustul opiniei publice, a fost transformat dintr-o dată în „persona non grata” și nu cred că exagerez spunând că s-a rupt identitatea dintre el și suporterii. Pe de altă parte, trebuie să înțelegem și „omul Becker”, un tânăr de 25 de ani, care are în spate 100 de milioane de mărci. Ii lipsește motivația, îl tentează viața mondenă și a dispărut apetitul pentru victorii, „cadru” ce a fost creat și de actuala lui soție, Barbara Feltus-Becker, o cetățeană americană de culoare, care l-a cam luat de pe teren, introducându-l în lumea snoabă a societății occidentale. Ori „play-boy” și jucător de tenis nu poți fi în același timp, astfel că Boris plătește tribut, aspect ce pare să se fi definitivat odată cu cununia civilă desfășurată sâmbătă trecută, în localitatea lui natală Leimen, de lângă Heidelberg. Și această nuntă a creat un tumult extraordinar, întrucât 3 locuri erau speculate de presă, plus lista de invitați, eveniment prezentat de TV germană chiar la începutul știrilor de seară, de unde se vede că senzaționalul din sport nu poate lipsi din nici un program. Pe lista invitaților au lipsit Ion Tiriac și Günter Bosch, așadar cei doi brașoveni care l-au crescut și consacrat, cu toate că ei n-ar fi fost prea încântați de o prezență alături de persoane averse de publicitate.

Revenind, însă, la demotarea marelui campion, cei de la Spiegel spun că așa cum Becker a apărut ca o cometă, tot așa va dispărea, morală fiind simplă, după părerea mea, și anume că între paradis și iad nu există decât un singur pas, ce poate fi grăbit de presă, care „te ridică, dar te și coboară”. Nu ne rămâne decât să așteptăm reacția lui Boris, ajutat acum de antrenorul american Nick Bollettieri, care a declarat din nou, pentru a nu știu câta oară, că în 1994 vom vedea din nou o stea. „A star was born” poate fi motto-ul poveștii lui Becker, conform titlului unui film din anii '70, cu Chris Christofferson și Barbra Streisand.

Prima la stânga

E dăduna mare cu primele pentru calificarea la turneul final al Campionatului Mondial de fotbal! Una că Broul federal a decis (sic!) să nu se dă nimic antrenorilor Cornel Dinu și Gino Iorgulescu, pe bună dreptate, de vreme ce n-au fost la cârma naționalei decât la 7 meciuri din 10, reușind să obțină doar 9 puncte din 14! Alta că după elanul calificării și anunțul cu spectaculoasă sumă de 70 000 dolari, a venit și dreșul cu zeamă de varză de a doua zi din neață, constatându-se că promisiunea este pentru acum (pe 24 decembrie ar fi înmânarea plăcuțelor), iar banii se vor încasa abia după „Cupa Mondială”. La vreo două luni, să vadă organizații terți ce au de împărțit din venituri. Că așa s-a și spus, prim de vor reprezenta o colă din încasările federației pentru participarea în S.U.A. Când vă spui că lucrurile sunt încurcate rău, vă rog să mă credeți, pentru că nu-i vorba de un bun de dolari, ci de vreo doi sute la să facem socotescă. Păi la preliminarii au năvălit mari și lați 22 de jucători plătiți în funcție de contribuția fincă-

ruia, două perechi de antrenori, plus cei pentru portari (de primu cuplu, iată, s-a scăpat), au mai fost un medic, doi masori, conștientizarea faptului nu poate scăpa prilej, se adună de vreo două milioane de președinți americani, ca ziceți? La bancă dacă te duci, te duci să dai bună ziua, că venitul viitor nu reprezintă garanție bancară așa că

Minte F.I.F.A.

Ferice de cei care citesc un singur ziar. S-au și mai bine se uită doar la televizor. Că uite ce pățit eu, care în fiecare zi adun o jumătate de metru de gazete. Văd, mai scum o săptămână, în „Socretul românesc”, un presimț puchi născut zice-se un „matrău” F.I.F.A., privind „acreditările” Nu se înțelege nimic, da-mă explică autorul unui articol înconștient, cum că federația internațională a ordonat federațiilor naționale pentru „World Cup” de la anul să fie făcute de forurile respective. Domnule, e nedrept, de ce nu de asociațiile ziaristice sportive, ca întotdeauna? În trece imediat supărarea, pentru că, iată, în „ORA” a presimț, tot de la F.I.F.A., lăzibil acesta, în care se scrie despre pe a'b, că acreditările fotbaliste vîna sunt înărp de organizațiile ziaristice, concursul federațiilor naționale. Care-o fi spul? Min F.I.F.A., sau fereful președinte fereful pentru clienții d votati, că dea cui vreo bîc și ei (deci ar fi trebuit scriu fereful) înțelegă dui na nenorocitiți că copă orticată și răsfățată d matori, că tot vin sărbător de iarnă?

Handbal

Omenie răsplătită cu fanatism

Ca și la „mondiale”, MARI DOICIU a avut, din nou, o evoluție constantă bună. Dar cu o floare...

Asta e și n-avem ce face domnilor din cancelaria vîneză a Federației Europene de Handbal (E.H.F.) nu le plac ochii rapidistelor, chit că acestea sunt câștigătoarele trofeului în ediția anterioară. Desigur, nu ne așteptam la un tratament preferențial, dar nici la această soluție stranie și fără precedent: rejucarea partidei din optimile de finală dintre Rapid Alex Com și Spartak, fără a se mai lua în considerare rezultatul de la Kiev! Trebuie să reamintim, atunci, pe 7 noiembrie, după ce se produsese decesul antrenorului Igor Turcin în Sala „Giulești”, gazdele anulară handicapul din deplasare și se îndreptau irezistibil spre calificare. Numai că era minutul 42 al partidei când a intervenit strategia delegației ucrainene de a anunța tristul eveniment, produs însă în timpul pauzei meciului! Retragera propriilor jucătoare de pe teren nu punea con-

știința practic decât abandon. Au urmat manevrele de ce se la forul european, tertii nedemne și lipsite de cel elementar fair-play ale ce de la Spartak, culminând hotărârea: timp de 40 de vor ține dolii! Știu bine confrății lui Ivan că „mondialele” din Norvegia lotul României vor fi încăinci rapidiste și se așteptă acestea să fie oboșite accidentate. Ceea ce s-a și întâmplat: sâmbătă, 13 decembrie, Florica Ivan a fost disponibilă, Sorina Lefter era refăcută de pe urma răcelii rebelă contractată „țara fiordurilor”, iar Mariana Fănuș a rămas pe b rezervelor. Nici portarica hucala Ciobanu nu a fost pe ele ei, vîrfurile de formă se atins la întrecerea s mă. Pe de altă parte, Sp a avut timp suficient la poziție spre a diseca joc prezentantei noastre și i pregăti cu noua antren Zinaida Turcina! Da, în devăr, „alb-vîșniștile” nu jucat la valoarea lor, a în față adversare de un vîrat fanatism, care în din urmă și-au apropiat toria cu 25-24! Să mai nem că și cuplul de a din Bulgaria și-a făcut „ria”, vrînd să doved pară apartenența, ca al stat, la C.S.T. Oricum, o ficare rusinoasă, care ne cut aproape să regătim verbală ospitalitate nească, omenia de care dat dovadă în acele momente dramatici, și, nu timul cănd, generozitate punct de vedere me toate acestea fiindu-ne corite.

POMPILIU L. DUMITRESCU

POLITICA ȘI... OLIMPIADELE

Domenii care în aparență nu au unul cu altul nici în clin nici în mănecă, politica și sportul, s-au călcat totuși în repetate rânduri reciproc pe bombeu, de cele mai multe ori din motive cu rezultate nefaste, pentru performanța sportivă în anul rând. În rândurile care urmează vă vom prezenta însă câteva dintre cele mai răsunătoare imixțiuni politice în domeniul sportiv la nivel internațional, mai precis în suprema competiție sportivă a lumii, Olimpiada. Asta pentru că, după cum veți vedea, recenta „adjudecare” a Olimpiadei din anul 2000 de săptămâna trecută este și ea... cu cântec. Deci :

1936 — Berlin : atletul de culoare Jesse Owens câștigă u mai puțin de 4 medalii olimpice și provoacă crize cumulate de nervi fuhrerului Adolf Hitler, cărui îi spulberase efectiv faimoasa teorie a superiorității rasei ariene asupra celorlalte...

1948 — Londra : are loc prima participare a țărilor comuniste, mai puțin „bastionul la răsărit”; două înotătoare irlandeze obțin totodată permisiunea de a concura în Irlanda.

1952 — Helsinki : în sfârșit, aruncă în luptă și URSS; retrag în schimb China și Iwan, după lungi dispute CIO legate de recunoașterea acestuia din urmă.

1956 — Melbourne : ca urmare a conflictului în jurul canalului Suez generat de aliajul coaliției Marea Britanie — Franța — Israel, jocurile sunt boicotate de către Egipt, Irak și Liban; o atitudine similară au Olanda și Spania urmare a invaziei sovietice în Ungaria; de asemenea, se depărtează în continuare și Taiwan.

1960 — Roma : ultima participare sud-africană până în 1992, ca urmare a promovării politicii de apartheid.

1964 — Tokyo : Indonezia și Coreea de Sud se retrag ca urmare a unor dispute privind participarea Israelului și Taiwanului la Jocurile Asiatice din '62.

1968 — Mexic : cu 10 zile înaintea Olimpiadei studenții demonstrează împotriva politicii guvernului și sunt reprimati violent, cu focuri de armă, într-o baie de sânge. Gestul lor este salutat de atleții americani de culoare în timpul decernării medaliei olimpice.

1972 — München : 11 atleți israelieni și 5 teroriști palestinieni sunt uciși cu focuri de armă în satul olimpic, în cursul unui atac al unui comandou format din opt palestinieni care vizau cantonamentul israelian.

1976 — Montreal : țările africane Irak și Guyana se retrag din competiție ca urmare a participării Noii Zeelande, a cărei echipă națională de rugby întreprinsese un turneu

în Africa de Sud în acel an, încălcând „embargoul”.

1980 — Moscova : la inițiativa SUA, nu mai puțin de 62 de state forfaitează, între ele Japonia și RFG, ca urmare a invadării în decembrie 1979 a Afganistanului de către URSS.

1984 — Los Angeles : evident replica sovietică nu se lasă așteptată și în consecință URSS se retrage alături de țările membre ale Pactului de la Varșovia cu excepția, salutară, a țării noastre.

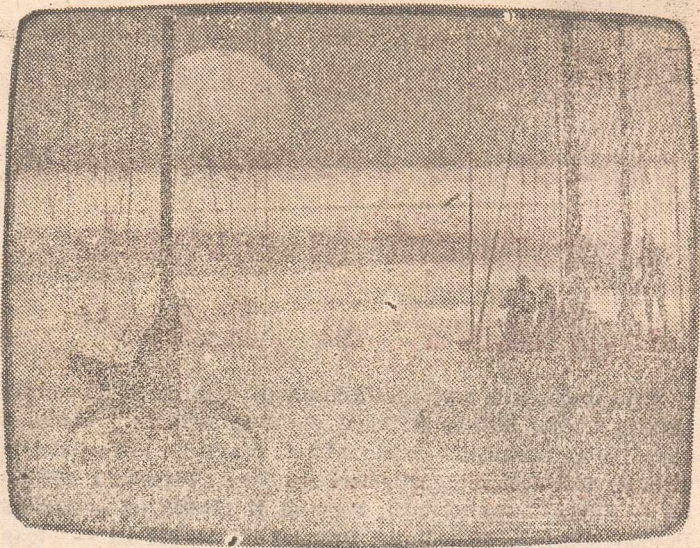
1988 — Seul : pentru a primi organizarea jocurilor, Coreea de Sud se angajează să organizeze alegeri libere și democratice.

1992 — Barcelona : are loc prima participare a Africii de Sud ca urmare a tendințelor vădite de democratizare și renunțare la apartheid; în schimb atleții din fosta Iugoslavie sunt nevoiți, printr-o hotărâre a CIO, să participe doar individual.

1996 — Atlanta : deja se prefigurează un boicot din partea Chinei, care a anunțat recurgerea la această măsură „de forță” în cazul în care nu va primi dreptul de organizare a Olimpiadei din anul 2000. Care, după cum se știe la această oră, a fost însă atribuită... Sydney-ului.

Mașinăria politicii continuă după cum se vede cu sârg măcinatul interesului din boabele performanței...

DIANA G. BOBOC ■

Ambarcațiuni solitare la start!

(...aibă somnul lin, pe-ntinsele ape)

Pe mări, securitatea și depășirea ambarcațiunilor comportă o supraveghere permanentă. Totuși, navigatorii nu se pot lipsi complet de somn. Studiile întreprinse de Rhone-Poulenc asupra navigatorilor solitari arată că perioade scurte de somn (20-30 min.) ar permite acestora o bună recuperare.

Fiecare ins posedă un ritm biologic propriu cu perioade în care organismul său tinde spontan spre repaos. Aceste fericite momente pot și trebuie valorificate prin somn. De aceea, programarea eforturilor trebuie să țină cont de această cronobiologie a fiecăruia. Pe mare se evită la maximum acumularea de oboseală, care ar conduce inevitabil la pierderea vigilenței și la riscuri de accidente. Chiar și încetinirea doar a reflexelor poate avea urmări imprevizibile, de multe ori tragice. Oricărui semn de somnolență, nocturnă sau diurnă, se recomandă să i se dea atenția cuvenită și să fie „combătut” printr-un somn reconfortant. De altfel, în aceste momente, persoana în

caută se află chiar la „porțile somnului” și, într-un timp relativ scurt, poate atinge stadiul de „somn lent profund”, atât de benefic.

Rhone-Poulenc și-a continuat, în ultimii cinci ani, cercetările vizând cunoașterea psihologiei ființei umane supuse unor situații extreme, în special privind gestionarea somnului la sportivi de performanță, prin participarea la cursele de ambarcațiuni solitare de la Saint-Malo, bineînțeles, în calitate de partener științific și medical. Aflat la a 24-a ediție, concursul nautic de la Saint-Malo, pe lângă un angajament total, fizic și psihic din partea „solitariilor” (anul acesta, 28 la număr) mai are o caracteristică foarte necesară rigoriilor unor studii medicale: toate bărcile (9,20 m lungime, 3,18 m lățime, o singură velă de 33,5 m²) sunt identice, special construite de un singur fabricant. În acest fel, singura diferență între ambarcațiuni o constituie factorul uman, care trebuie studiat.

C.M.

MONDO-SPORT-COCKTAIL

fbalul cariocas și amorul liber

Jucătorii brazilieni de fotbal care apar în lumea televizată de duminică seara sunt compensați cu câte un tricou purtând numele unui hotel în care se practică amorul. Într-una din emisiuni, atacantul lui Palas, Edmundo, și atacantul lui Vasco da Gama, Valdir, au mai primit în plus câte un tricou cu cutii de bere, la care s-a adăugat și o cantitate considerabilă de... aspirine. Cei doi jucători s-au declarat foarte satisfăcuți de aceste cadouri.

Umor

ucrainean

Tenismanul Andrei Medvedev a apărut la un turneu internațional cu un tricou al echipei de baschet Chicago Bulls. Chestionat de jurnaliști, el a răspuns sec: „E un tricou ca oricare altul. L-am găsit pe un număr 23, al celebrului Michael Jordan. Fără comentarii.”

Reviriment

Ună suporteră columbiană a pătruns pe teren în timpul meciului de campionat Meibler — America și l-a lovit în cap pe arbitru nemulțumită de deciziile acestuia. A fost scoasă cu greu de către jucătorii de teren și reținută ulterior de poliție. Meciul a revenit de la 0-2 și a câștigat cu 3-2 echipa americană.

Prezervative... olimpice

Organizatorii Jocurilor Olimpice de iarnă de la Lillehammer (Norvegia), vor distribui gratuit 1000 de prezervative VIP-urilor, ziariștilor și antrenorilor. Se vor oferi câte o prezervativă fiecărei persoane, dar de pe lista celor care vor primi prezervative sunt excluse femeile în vârstă sau cele însoțite. A existat precedent al unei asemenea măsuri de la Albertville, dar atunci prezerva-

tivele au fost distribuite gratuit numai sportivilor.

Ticuri și tertipuri

Mulți sportivi sunt superstițioși. De exemplu, pilotul german Michael Schumacher nu coboară din bolidul său decât pe partea dreaptă, cu câteva secunde înainte de start se precipită către toaletă, nu consumă clătitele decât bine arse, iar noaptea, la hotel, nu adoarme decât după ce a dat o ultimă privire la camera, nu mai puțin de patru ori pe noapte.

Goalkeeperul și reptilele

Pasiunea lui Mario Ielpa, noua achiziție de portar a echipei AC Milan, este creșterea șerpilor. Ținând cont că la Milan, Ielpa are de făcut față unei concurențe acerbe pe acest post, stăpânirea de sine de care dă dovadă în fața șerpilor îi poate fi de folos. El a declarat că „în ciuda faptului că fotbalul îi asigură, deocamdată, independența financiară, se pregătește intens pentru obținerea diplomei de avocat.”

Specialitate culinară

La Paris, pe strada Berri, s-a deschis un restaurant cu profil de baseball. Pe un ecran TV consumatorii de pizza pot urmări cele mai frumoase meciuri din campionatul nord-american grupate în emisiunea Sunday Night Baseball a canalului ESPN de sport, așa că puțin sună reclama. Chicago Pizza Pie Factory, acesta este numele restaurantului, se bucură de un deosebit succes în rândul tinerilor.

Filmele preferate ale fotbaliștilor (I)

LUPESCU : „Dansând cu lupii”
BALAUR : „Jurassic Park”
PUSCAS : „Arma mortală”
IACATUS : „În spatele ușilor închise”
LUPU : „A fost cândva hoț”
PANA : „Fifi înaripatul”
URSU : „Ochi de urs”
LILIAC : „Batman”
RADUCANU : „Am întâlnit țigani fericiți”
VAMESU : „Ultima frontieră”
IVAN : „Moscova nu crede în lacrimi”
PESCARU : „Fălci”
DUNA : „Femeia nisipurilor”
SFERIATU : „Promontoriul groazei”
PANDURU : „Tudor”
POJAR : „În arșița nopții”
CUC : „Singur acasă”
DOBOȘ : „Ghici cine vine la cină?”
TUFAN : „Pădurea spânzuraților”
STATE : „Nord contra Sud”
PRUNEA : „Fructul copt”
GROZAVU : „Superman”
TOBOȘARU : „Sunetul muzicii”
MILITARU : „Plutonul”
PITULICE : „Pasărea spin”
ARCANU : „Cursa”
VODA : „Domnul”
BUJOR : „O floare și doi grădinari”
MAJEARU : „Ziua în care vin paștii”
NANU : „Picul”
PADURET : „Pădurea de mesteceni”
BUTOIU : „Secretul lui Bachus”
CALUGARU : „Departee de lumea dezlănțuită”
PREDATU : „Război și pace”
RUS : „Ivan cel Groaznic”
GABOR : „Superpolițistul”
COJOCARU : „Pielea de măgar”
ENE : „Vis de glorie”
CRAIU : „Barbă albastră”
CIOROIANU : „Laleaua neagră”

GHEORGHE TOIA & MIHAI ZGUBEA ■

Câștigătorii marelui concurs popular de dezlegări lansat concomitent în revistele „Flacăra” și „Rebus”

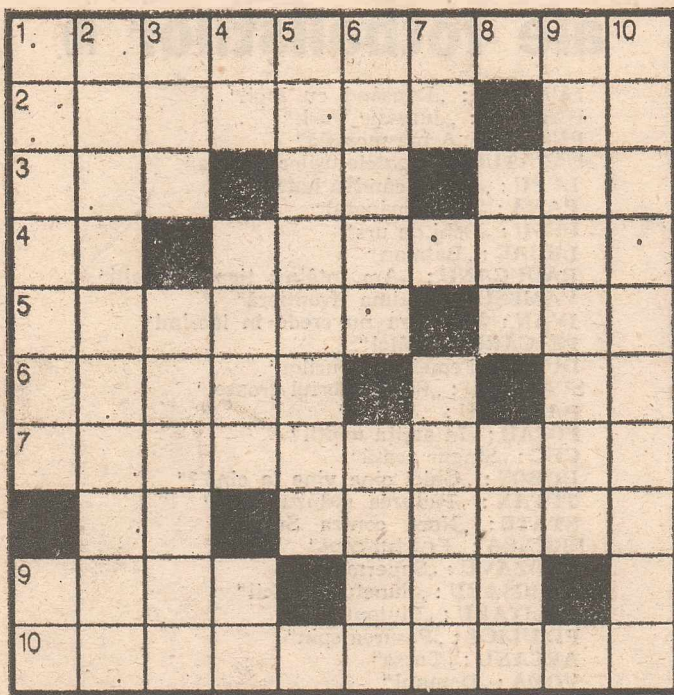
Prin tragerea la sorți, desfășurată pe data de 12 decembrie 1993 la Cercul Militar Național din București, în prezența a circa 100 de rebusiști — compunători, veniți din toate județele țării, au fost declarați câștigători următorii: **Premiul I 200 000 lei** — Silvia Crețu (Galați); **Premiul II 150 000 lei** — Dinuță Prodan (Oprisor, Mehedinți); **Premiul III 100 000 lei** — Ioan Ilașcu (Vaslui); **Premiul IV 75 000 lei** — Mihai Florescu (Pașcani); **Premiul V 50 000 lei** — Elena Lemnaru (Bacău); **25 de mențiuni a câte 20 000 lei fiecare**: 1) Vasile Burzo (Baia Mare); 2) Eugenia Camelia Cobeanu (Buzeni); 3) Dan Mirescu (București); 4) Steliana Ana (Sebeș, Alba); 5) Alin Mariuș Moșnean (Târnăveni); 6) Costel Untea (Fetești); 7) Ioan Constantin Remus Posea (București); 8) Simona Dumitrache (Focșani); 9) Ana Eleonora Moga (Iasi); 10) Paul Ulanovschi (Suceava); 11) Vasile Galeș (Suceava); 12) Alecu Marciuc (București); 13) Goșea Păstora (Suceava); 14) Gabriela Frățicu (Sibiu); 15) Florina Crina Anca (Blaj); 16) Vasile Marcu (Suceava); 17) George Alexandrescu (București); 18) Hortensia Sărghe (Tg. Mureș); 19) Gabriela Racu (București); 20) Gavril Horja (București); 21) Marian Popa (București); 22) Adriana Bălan (Alba Iulia); 23) Alexandrina Paula Ghineș (București); 24—25) Petre Stănescu (București).

Love Story

ORIZONTAL: 1) Un fel de donjuani. 2) Simboluri înrăpate ale iubirii — Inimă dată din sentimentalism! 3) Alai de nuntă... în luna de miere — Catete! — O castă în fond! 4) Maria Tănase — Favoriți de-ai lui Figaro. 5) Leac pentru cei răniți în amor — Dramă interioară! 6) Cuprinsă de gelozie — Nap gel! 7) Aproximarea adevăratei iubiri. 8) Capul Aurorei! — Iubit de oamenii drepti. 9) Mână oferită iubitei — Epoci. 10) Cel care alină suferințele bestiilor.

VERTICAL: 1) Farmec personal (ph) — Brav, dar fără inimă! 2) Tulburarea celor care fac declarații de dragoste. 3) El și ea... — Cu desene pe piele. 4) Puri în inimă! — Bărbați care nu ridică vocea niciodată — Iubite, în sfârșit! 5) Legătură... de prietenie. 6) Frumosele nopți — Unele scoase din mănți. 7) Ultimii iubiți! — Amorul jurămintelor din totdeauna. 8) Înfașurare deosebită — A poseda. 9) O întâlnire... amănată. 10) O atmosferă încărcată (pl.).

NICOLAE NICOLAE ■

Dezlegările careurilor din nr. 50

Cuvinte încrucișate: CARICATURA; A; EGAL; MAC; NISIP; CINĂ; TATE; DOLAR; ATINGERI; E; RATĂ; CITAT; E; U; COJIT; AGITARE; ET; TEREN; NENE; AMENINȚĂȚI. Citadină: BUCUREȘTI; ARAD; CALAN; LIRICĂ; ASA; ACANĂ; P; IV; NANE; OAS; O; NS; NASSAUD; FIENI; CULĂ; A; BOGȘA; IR; INEU; UNITI; NIS; ANINA.

Despre nimic

M-am învățat prin cameră cu gândul să scriu ceva și nu am găsit nimic. De aceea, voi scrie ceva despre nimic.

— Când totul, ceea ce este acum, nu exista încă, te aflai tu nimic, și din tine nimic natura a creat lumea și Pământul.

— Cel ce te are, aceluia îi lipsește mult și dacă lipsești tu nimic, acela poate fi fericit. Dar care om poate spune mie nu-mi lipsește nimic?

— Fericit este cel ce te doarește, și vai de cel ce te are pe tine, nimic.

— Privești în bezna nopții spre un cer fără lună și stele și vezi: nimic. Căci în cel mai adânc întuneric, te vedem pe tine, nimic.

— Acolo, unde nu vorbește nimeni, te auzim pe tine, nimic.

— Tu, nimic, ești fără corp, fără umbră, fără viață și totuși ești singurul lucru care scapă din ghearele nemiloasei morți.

— Nimic este un cutit, fără lamă, căruia îi lipsește mânerul.

— Nimic, este încă foarte mult, deși foarte mult este contrariul lui nimic.

— Înainte de căsătoria mea, actuala soție se plimba zilnic neliniștită prin cameră. Am întrebat-o deseori: ce ai, dragă?, și-mi răspundea regulat: „nu am nimic”. După ce ne-am căsătorit, am întrebat-o: „Bine, dragă, dar tu nu ai nici un fel de zestre?”. Și mi-a răspuns: „Nu ți-am spus de-atâtea ori că nu am nimic?”.

— Mai zice câte unul: „Ala e om de nimic”. Nimic deci înseamnă fără caracter, fără valoare.

— Ai decedat, iar în locul sufletului tău care a dispărut ai apărut tu, nimic. Deci putem spune că acolo unde nu se mai află suflet apare misteriosul nimic.

— I-ai dat ceva cerșetorului? Nu i-am dat nimic. Deci, nimic este lipsă de omenie și milă, căci nimic se prezintă întotdeauna acolo unde nu se întâmplă nimic.

— Te doare ceva? — „nu mă doare nimic”. Deci nimic înseamnă sănătate.

— Acolo unde nu este durere, te afli tu, nimic. Iar dacă apare o durere, dispare tu, nimic.

— Acolo unde lipsește ceva te găsim pe tine, nimic.

— Când zice cineva: „Acela e gol puscă” înseamnă că nu are nici un fel de haine pe el, înseamnă că pe pielea lui se află nimic.

— Sunt fericit, zice unul, mie nu-mi lipsește nimic. Ba eu zic că-i lipsește, îi lipsesc sărăcia, boala și supărarea. În locul acestor neplăceri se află minunatul nimic, care dispare îndată și apare una din neplăcerile de mai sus.

— Deci, nimic se află acolo unde lipsește ceva. Nimic se mai află și în gaura unui ac, iar acest nimic dispare îndată ce ai băgat ața.

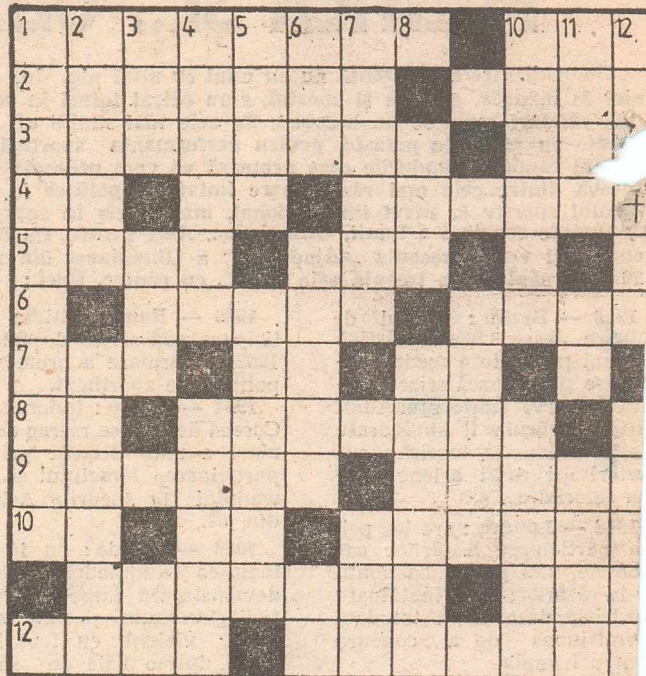
— Deci, se poate spune că misteriosul nimic este foarte mobil, se plimbă peste tot și se instalează acolo unde este un loc gol, adică acolo unde nu se află nimic.

— Nimic este fără de început și fără de sfârșit, și nu este nimic supus distrugerii. Căci spunea doar și un fizician: „Pe această lume nimic nu se pierde, totul se transformă”.

— Vorba proverbului: strânge omul pic cu pic și când pleacă ia nimic.

Sper că cititorul va fi înțeles ceva mai mult decât nimic din aceste rânduri, adică nimicuri, mai ales când va afla că acest cuvânt magic mai are și plural.

ALEX. CARCALETEANU ■

Invitație la Revelion

ORIZONTAL: 1) Luminețe vesele în pomul de Crăciun — Atenții pentru cei dragi (sg.). 2) Cu miros plăcut, ca bucatele pregătite pentru masa festivă — Imită omătul în brăduțul împodobit. 3) Un cadou pentru un băiețel... viitor automobilist — Un fel de zahăr. 4) Primii urători! — Sorcovită pe spate! — Prietenii cu care e preferabil să petreci. 5) Ușoară — A pune alături. 6) Crește... când se mplinește anul — Festivă în noaptea de Revelion. 7) În orice clipă! — Ultimii fulgi! — Începutul festinului! 8) Alina Olăreanu — Săli pregătite pentru petreceri. 9) Grămezi de zăpadă — Gen literar... sentimental. 10) O floare... în ninsoare! — Abis... în iarnă! — Ca aparițiile calendarelor. 11) Prăjituri cu caracter festiv — Se spune că face muzica. 12) Dă de băut... direct din butoi — Cadouri ambalate pentru cei dragi.

VERTICAL: 1) Urare tradițională la cumpăna de ani (3 cuv.). 2) Dorințe bine exprimate de colind — Tălcuț răvașului din cință. 3) Vine de Crăciun sacul, plin cu daruri pentru cei mici... și nu numai — padă — Sfârșit de sezon. Copiat întocmai — Prel Revelionului. 5) Soră mare (pop.) — Aninat în. 6) Avantaj la cărți — Ftori — În cupă! 6) A re locuri la un restaurant merge cu plugușorul. 8) în toiul petrecerii (pl.) — bradul... 9) Lista bună de la masă. 10) Obiceiul gât de sărbătorile de (sg.) — Liste cu greseli tipar. 11) Mic... dar pu — Primele sarmale! — 12) Lacrima pomului de — Locuri rezervate pentru actori.

Dicționar: IPA, ILO

MARCEL RANTZ

Reconstituire

Vă invităm să introduceți în grila alăturată următoarele vînte, astfel încât să obțineți o încrucișare corectă:

— EP, IN, IR, IT, MO, OM, PL, TI, TM, ZI, ZL.

— ACE, ARA, CAL, CAȘ, DOR, IDE, ILA, LAC, RIO.

— AMOR, ANTI, ODAT, OMAT, OSII, RECE, TOPI.

— FICUS, INOTA, LOCAL, OCUPA, OTĂRI.

— RĂRIRI, SATENI, TÎPETE.

— AMEȚITA, ANOTIMP, TALPICĂ, TREMURA, VE.

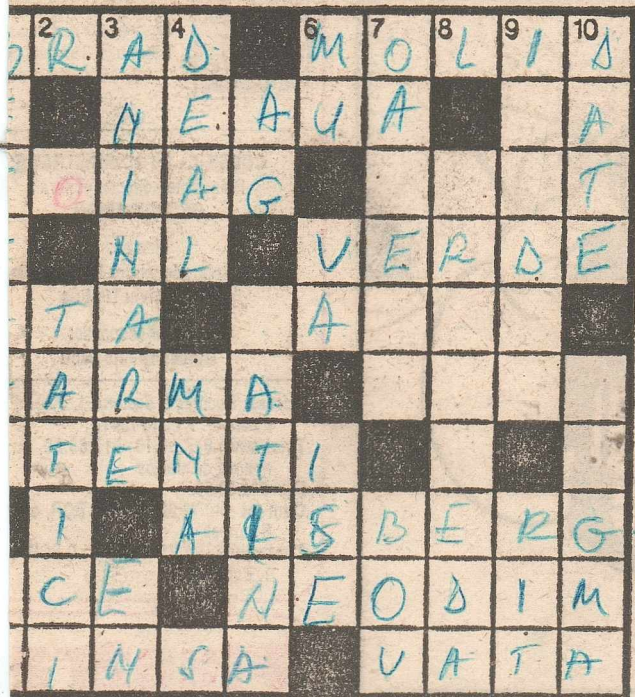
— RAMURELE.

— CALORIFER.

— COLINDĂTORI.

MIHAI ZGU

ANECDOTE DE PRETUTINDENI

Pasiuni

- Aveți multe pasiuni în timpul liber?
- Destule!
- Și soția nu are nimic împotriva pasiunilor dumneavoastră?
- Din contră mă încurajează.
- Și care sânt pasiunile cele mai mari?
- Spălătul vaselor, al ru-felor și bătutul covoarelor.

La medic

- Nu prea arătați bine, zice medicul. Va trebui să vă lăsați de băutură. Alcoolul este o otravă care ucide încetul cu încetul.
- Dar eu nu sunt grăbit, domnule doctor.

Pe șosea

- O tânără, la volanul unei mașini, este oprită de agentul de circulație, care a observat câteva încălcări ale legislației rutiere. După ce i s-au explicat motivele pentru care a fost oprită, tânăra veni cu următorul argument.
- Sunt sigură, domnule agent, că am învățat amândoi legea circulației din două ediții diferite.

Ultima dorință

- După ce condamnatul la moarte a fost așezat pe scaunul electric, directorul îl întreabă care-i este ultima dorință.
- Dacă nu cer prea mult, ca să pot avea mai mult curaj, vă rog să mă ținți de mână în timpul execuției.

Schimbare

- Noaptea copilul scâncește, din ce în ce mai tare. Mama se trezește și se adresează soțului, pe trei sferturi adormit.
- Mă duc, dragă, să schimb copilul.
- Bine, bine, du-te repede, dar fii atentă, și caută unul mai puțin plângăcios.

Nu se grăbește

- Un cetățean, bine băut s-a așezat pe trotuar încercând să adoarmă. Un trecător vrea să-l ajute să se ridice și cu glas dulce îi spuse:
- E târziu. Este cazul să mergeți frumos acasă. Sunt sigur că soția vă așteaptă.
- Tocmai de asta nu mă grăbesc, veni repede răspunsul bețivului, printre sughițuri.

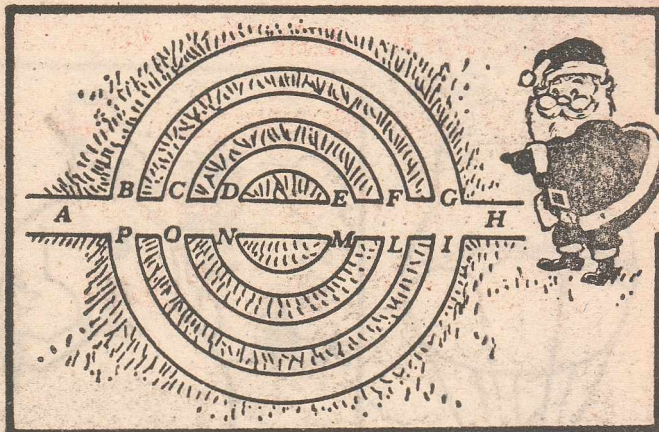
Caracter

- Măi băiete, trebuie să te schimbi, se adresează tatăl fiului său. Mama mi-a spus că toată ziua ai fost insuportabil.
- Cred, tată, că mama are ceva cu noi. Aseară, îi spunea mătușii că eu am caracterul tău.

Tineri căsătoriți

- Când ți se par bucatele mai gustoase, iubito?
- Când mîncăm la restaurant, iubito!

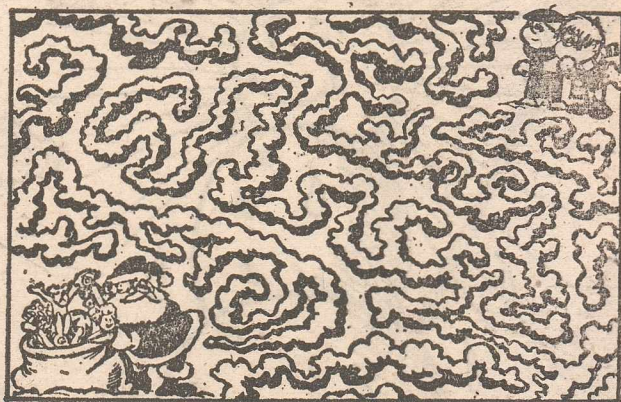
	x		-		=9
-		+		+	
	x	0	+		=4
x		:		-	
	x		-		=7
=8		=2		=8	

Drumuri

Cum poate parcurge Moș Crăciun toate aceste drumuri fără ca să treacă de două ori prin aceeași intersecție?

Labirint

DARURI

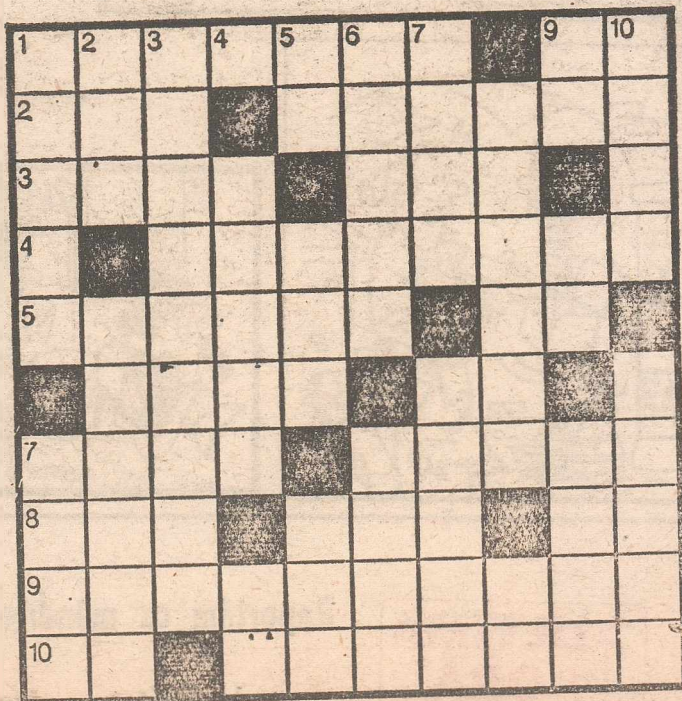
ORIZONTAL: 1) Moșul care vine cu daruri la sfârșit de an — A face un dar. 2) Dar de la natură — Om cu darul vorbirii. 3) Localitate în Japonia (ins. Honshu) — Dar (inv., reg.). 4) Cugetări — Popor din zona Caucazului la care circulă un proverb conform căruia „sfaturile sunt cadouri ce valorează foarte mult pentru cei ce le primesc”. — Cel nou este întâmpinat cu daruri pentru cei apropiați. 6) Râu în Elveția — Bețe! 7) Localitate în Maroc — Mâncăruri. 8) Gol — Prefix cu semnificația „spirit” — Ușițe! 9) Ocazii pentru făcut sau primit daruri. 10) În mijlocul bradului! — Dar în toată legea.

VERTICAL: 1) Țară asiatică unde se spune că „cine e darnic mîncă mai puțin”. — Un proverb hindus spune că nu există pe pământ un om mai darnic decât acesta, de vreme ce el lasă averea sa

altora, fără să se atingă măcar de ea. 2) „Dar din dar se face...”, spune o zicală românească — Pică din brad. 3) În această lucrare poetul latin Ovidiu este de părere că „frumusețea este un dar trecător” (2 cuv.). 4) A face un dar cuiu — Vede! 5) Zece — Localitate în Japonia (ins. Honshu) — Element de compunere cu sensul „recent”. 6) Daruri... verbale — Ioc prin care intră Moș Crăciun cu darurile în casele oamenilor. 7) Oferă darul cel riare la o nuntă (masc., pl.) — Un dar pentru o femeie. 8) Bătătorită — Cal de... bătaie! 9) Notă la un cadou: — Manechin gol! — Daruri feminine. 10) Domeniu în care își desfășoară activitatea cei dăruiți cu har de mama natură (pl.) — Stare provocată de darul... băuturii.

Dictionar: IISO, AARE, ASNI, NOO, ONE, NEO.

CONSTANTIN GRIGORE

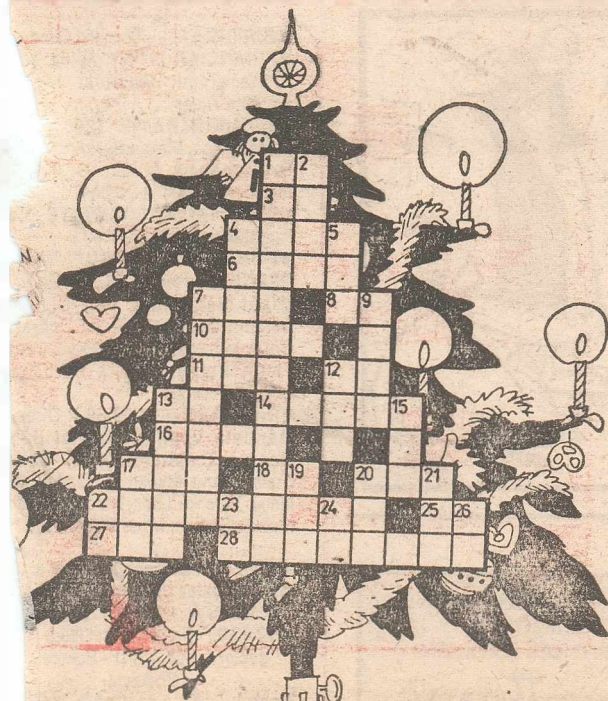

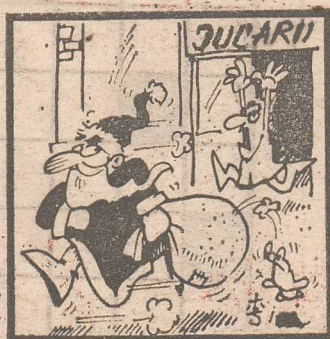
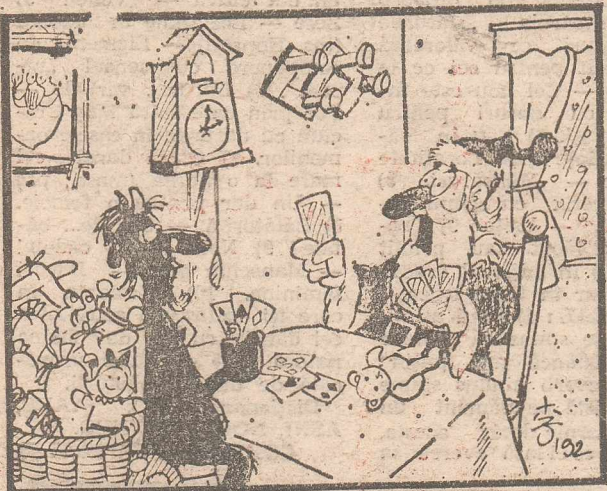
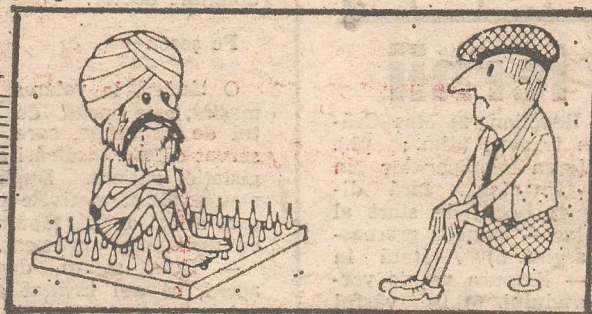
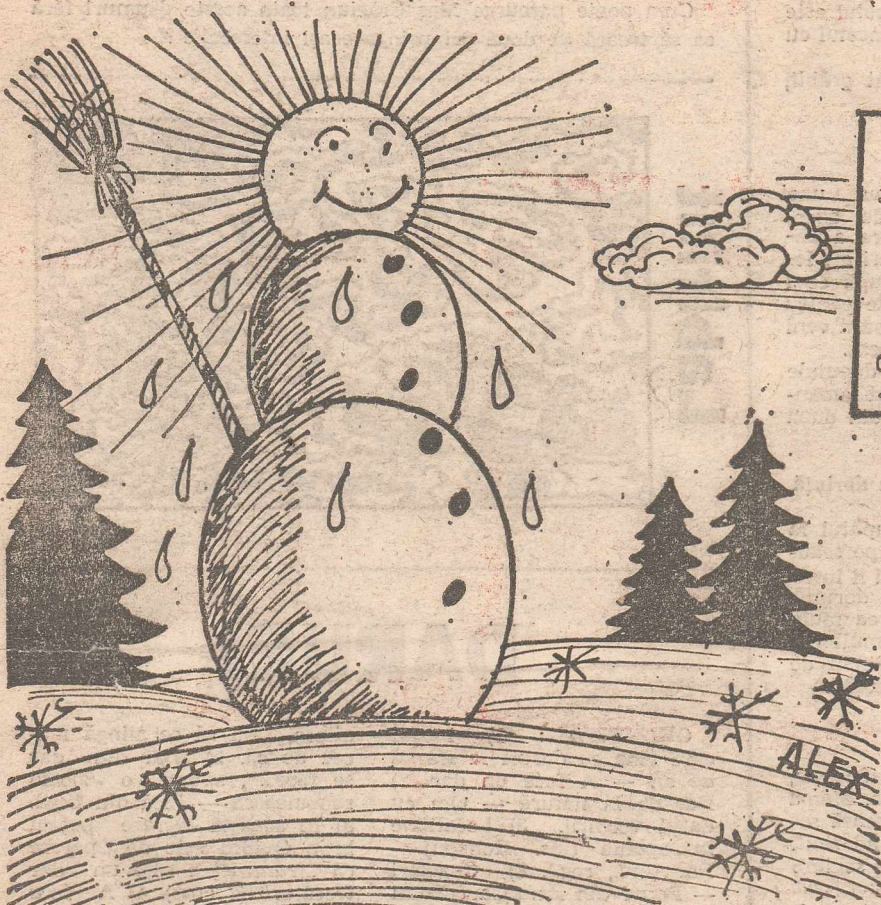
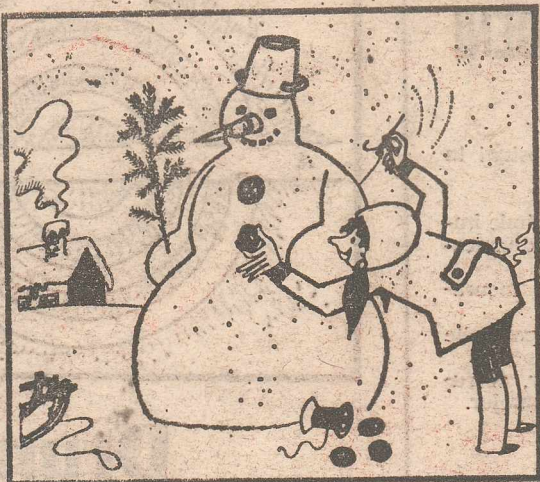
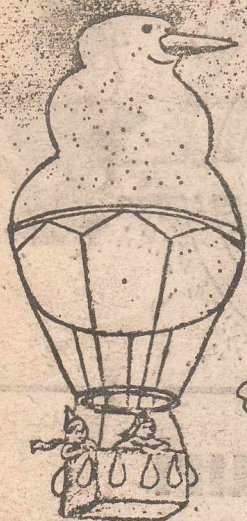
În jurul bradului

ORIZONTAL: 1) În vârful lui! 3) ...de zăpadă, popodăbă pentru brădu- Culme în regiunile al- acolo unde predomină . 6) Drum de parcurs. 8) Mămat la sanie. 10) A face focămină. 11) Îndemn pen- 12) 2,3 turțuri! 13) Pu- 14) Anotimpul bră- împodobit. 16) Lumi- printre stelute. 17) Ma- primă pentru ninsoare. 19) Clar. 22) Păpu- nimate. 25) Brădișorul eapta! 27) Cel nou este it cu brăduțul împodo-. 28) Lună primită cu împodobit.

VERTICAL: 1) Bradul împodobit (3 cuv.). 2) Zăpadă. 4) Vorbe frumoase care se rostesc în preajma Anului Nou. 5) Cetină de brad. 7) Oferte din sacul lui Moș Crăciun. 9) Tradițională intrare a lui Moș Crăciun. 12) Își petrece iarna... dormind. 13) Orna- mente cu care gerul împodo- bește ferestrele. 15) Frunzulițe de brad. 17) Pitic. 19) Trăgă- tor la sania lui Moș Crăciun. 20) Omăt. 21) Mijlocul petre- cerii. 22) În omăt! 23) Mioa- re. 24) Primii turțuri! 26) Sfârșit de ninsoare!

MIHAI ZGUBEA

Raportăm cu mândrie: anul 1993 a fost
îndeplinit în patru ani și jumătate!

Revista FLACĂRA
utilizează
informații furnizate
de
agenția MEDIAFAX

PUBLICATIILE
Flacăra

Societate comercială în
trănită la Oficiul Regis-
trului București su-
J.40/5888/1991 din
04.07.1991

CONSILIUL DE ADMINISTRATIE:
Președinte - director general:
GEORGE ARION

Membri:
**Ion D. Gola, Alexandru Păsărin, Lia
Tatos, Liviu Timbus**

Director economic:
Marcel Apostolescu

Adresa: București, sectorul 1, Piața P-
Libere nr. 1, cod 71341.
Telefoane: 617.60.10; 617.60.20, cu
rioarele de mai jos
Fax: 312.82.89.
Cont lei - 40.72.30.110.496 BCR, seci-
București
Cont valută - 47.21.6.16.0431.0 BCR, s-
1, București

Flacăra

Redactor șef:
LIVIU TIMBUS
Redactor șef adjuncți:
EUGEN CHIROVICI
Secretar general de redacție:
ADRIANA CHIROVICI

■ **POLITICĂ** (2560) - Marian G-
leanu, Maria Voican
■ **EXTERNE** (2560) - Ion D. Gola
■ **SOCIAL** (2559) - Dorin Sălă-
Gheorghe Barbu, Cristian Buzas, C-
Gheorghe, Marian Marin, Brîndu-
Nicolae, Mădălin Pribu
■ **CULTURA, MASS-MEDIA, TI-**
LIBER, DIVERTISMENT (2558)
Liana Tatos, Elena Grecescu
■ **FOTOREPORTERI** (2528) - Ele-
Ghera, Florin Ioniță
■ **SECRETARIAT DE REDAC-**
(1453) - Cora Ciocanu, Mirela Fo-
Crina Gorgoi, Nadia Lisandru, Adri-
Petrescu
■ **CORECTURĂ** (1453) - Maria Ar-
nescu, Pompiliu Dumitrescu, Valen-
Pietraru, Smaranda Petrea, An-
Stefănescu

Flacăra

BIS

Flacăra
Basarabia

REBUS
REBUSACH

Redactor șef:
ALEXANDRU PASĂRIN

Aurel Ștefan Alexandrescu, Consta-
Grigore, Simona Păsărin, Gheorghe
Bogdan Viad, Mihai Zgubea, Sim-
Simzianu.
Telefoane: 2036 (redactor șef), 1457 (reda-

■ **JURIDIC** (2600): Corneliu Olteanu
■ **FINANCIAR** (2143): Avidă
Elena Gogu, Gabriela I-
Florența Tudor
■ **ADMINISTRATIV** (26-
Mircea Popa, Marian Băicoi-
Cremeneanu, Liliana C-
Moldoveanu, Maria Serban
■ **SECRETARIAT SOCIETATE** (26-
Lina Ștefănescu (617.47.63.)
■ **PUBLICITATE ȘI SUPLIME-**
SPECIALE (2634, 2600): Direc-
Mihai Săndoiu, Dan Ciuc-
Adriana Dobrescu, Florin Dobre-
Călin Mărcușanu, Nineta Oltea-
Florin Petriș, Felicia Șerbăno-
Cristina Topolski
■ **DIFUZARE** (617.59.69.): Direc-
Manuela Vasiliu, Gabriel Bui-
George Constantinescu, Gabr-
Cremeneanu, Marian Frunzeanu, Di-
Iancu, Valerica Leon, Marius Procor-
Nicolae Șerban, Mihai Soldanescu

Cititorii din străinătate se pot a-
prin Societatea Comercială "Publi-
Flacăra" S.A., telefon 617.48.9-
312.82.89 - Piața Presei Libere
sector 1, cod 71341 - Bucure-
România
Tiparul: Regia autonomă a imp-
lor - Imprimeria CORESI - Bucur